

ชุดที่ ๑๔ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๗

(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๑๖ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

ศูนย์ตัวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 1๕ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๘

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ 1/.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๗๘ คน

(เนื่องจากนายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ติดราชการ นายกริช กงเพชร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่งปฏิบัติ
หน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ วันนี้
มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ข้อ ๑ เรื่องงดการถ่ายทอดเสียงการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยวันนี้สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จะทำการถ่ายทอดเสียง
การจัดงานรำลึกถึงวาระที่ครบรอบ ๕๐ ปี แห่งการสิ้นสุดของสงครามโลก ครั้งที่ ๒
ณ หอประชุมใหญ่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา
สยามบรมราชกุมารี จะเสด็จมาทรงเป็นองค์ประธาน และจะมีพระราชกระแส
เพื่อสันติภาพแก่ปวงชนชาวไทย จึงของดการถ่ายทอดเสียงการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ในวันนี้ ระหว่างเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๗.๐๐ นาฬิกา ส่วนสถานีของวิทยุรัฐสภา
คงถ่ายทอดตามปกติ

ข้อ ๒ รับทราบ เรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แจ้งเหตุขัดข้อง
ที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับวงเงิน
ได้ภายในกำหนดเวลา ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๙๒

ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้องที่นายกรัฐมนตรี
ไม่สามารถให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับวงเงินได้ภายในกำหนดเวลา
เพราะอยู่ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจำนวน ๒ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดนางรอง พ.ศ.

คุณโสภณ เพชรสว่าง กับคณะ เป็นผู้เสนอ

๒. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

พ.ศ. คุณพินิจ จันทรสุนทร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่ ๓ คุณโสภณ

มีอะไร เชิญครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา ที่กระผมได้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติต่อท่านประธานนั้น คือพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดนางรอง มิใช่
 ศาลจังหวัดนางรองอย่างที่ท่านประธานได้ชี้แจงนะครับ ข้อ ๑

ข้อที่ ๒ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า อยากจะทราบว่า ๗พพฯ

นายกรัฐมนตรี ท่านบรรหาร ศิลปอาชา ท่านได้สั่งการไปที่ว่า ร่างพระราชบัญญัติ
 ที่เกี่ยวกับการเงินภายในกำหนดเวลาที่ท่านไม่สามารถที่จะชี้แจงได้นั้น คืออย่างนี้
 ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เรานักการเมืองเวลาหาเสียงบอกชาวบ้านอย่างหนึ่ง
 แต่เวลามาทำงานแล้ว เข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้แทนแล้ว เราก็ต้องทำหน้าที่ของเรา
 ตามที่ได้ให้คำมั่นสัญญากับชาวบ้านเอาไว้ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติ
 จัดตั้งจังหวัดนางรองนั้น มิใช่กระผมคนเดียวที่ไปบอกเขา พรรคชาติไทยก็บอกชาวบ้าน
 เพราะฉะนั้นเมื่อพรรคชาติไทยมาเป็นหัวหน้ารัฐบาลแล้ว อยากจะถามท่านนายกรัฐมนตรี
 ท่านบรรหารบอกว่า ที่ ~~นางรอง~~ ท่านไปรับปากเขาว่า จะเสนอตั้งจังหวัดนางรอง
 ถ้าหากว่าเลือกพรรคชาติไทยมา อยากจะถามว่าท่านมีความจริงใจแค่ไหนเพียงไร
 ผมฝากท่านประธานช่วยถามหน่อย คือเดี๋ยวนี้เวลาทำงานมันน้อย ให้ถามแต่เพียงสั้น ๆ
 ว่า จะเอาหรือไม่เอาเท่านั้นจบ ถ้าเลื่อนไปเรื่อย ชัดช้องไปเรื่อย มันก็แสดงถึง
 ความไม่จริงใจในการที่จะจัดตั้งจังหวัดนางรองหรือไม่ เพราะเขากำลังรอฟังอยู่
 ถ้าบอกว่ารัฐบาลชุดนี้ซึ่งการนำของท่านบรรหาร ศิลปอาชาบอกว่า ไม่มีโครงการ
 จะตั้งจังหวัดนางรองก็บอกมา ผมจะได้ไปบอกเขา ให้มันจบและสั้น ๆ จะได้
 มีเวลา ท่านนายกฯ จะได้เอาเวลาไปแก้ปัญหาการค้าของแพงต่าง ๆ ที่มันแพงขึ้นทุกวัน
 ชาวบ้านเดือดร้อน เขาบ่นมาท่านประธานครับ มีวแต่ไปเถียงเรื่องปฏิรูป ๆ การเมืองกัน

สผ ๗/๒๕๓๘ (ส. ๑)

กรรณา ๑/๓

ของแพงข้าวบ้านเต็ดร้อนไม่สนใจ ถ้าอย่างนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่า
ช่วยกราบเรียนถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านบรรหาร ศิลปอาชา ว่าท่าน
จะเอาหรือไม่เอาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดนางรอง ไม่เอาก็ออกมา
ค่าเดียวก็จบ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดที่ท่านโสภณพุดก็ถูกต้องแล้วครับ แล้วผมจะนำ
คำบอกกล่าวของท่านโสภณไปยังท่านบรรหาร ศิลปอาชา ว่าท่านจะตั้งหรือไม่
จังหวัดนางรองตามคำบอกเล่าของท่านโสภณครับ

เรื่องต่อไป รับประทานเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนด
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติอนุมัติแล้ว

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๓๘ ที่ประชุม
ได้พิจารณาและลงมติอนุมัติพระราชกำหนด ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติ
อนุมัติแล้วรวม ๒ ฉบับ คือ

- ๑. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๘
 - ๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘
- จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมได้ทราบ

(ที่ประชุมรับประทาน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านสุวโรช
นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร
พรรคประชาธิปัตย์ ผมฟังท่านประธานพูดในวาระที่ ๑ นี้ เรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย
การเงินที่ทางนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุขัดข้องมา ผมไม่ทราบว่า ร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงินของผมนั้นฉบับหนึ่ง คือร่างพระราชบัญญัติอากรรังนกอันอ่อน พ.ศ.
ซึ่งผมยื่นไปตั้งแต่ในช่วงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๘ ซึ่งท่านประธานเองก็เป็น
ประธานกรรมาธิการการปกครองท่านก็เห็นดีเห็นด้วยมาในครั้งนั้น ผมไม่ทราบว่า
ได้มีการแจ้งเหตุขัดข้องกลับมาแล้วหรือยัง ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมตรวจดูแล้วครับว่า
รัฐบาลยังไม่แจ้งมา ถ้าแจ้งมาผมจะแจ้งให้ท่านทราบครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ซึ่งท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน เป็นผู้เสนอ เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งอยู่ในระเบียบวาระที่ ๖.๗ ซึ่งผมเห็นว่า เป็นเรื่องทำนองเดียวกันน่าจะนำมาพิจารณารวมกันได้ และจะมีอีกฉบับหนึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติของพรรคชาติพัฒนา คือร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเสนอมาวันนี้ โดยท่านประสพ บุขราตัม กับคณะเป็นผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนั้น เป็นร่างพระราชบัญญัติซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ผมเห็นว่าน่าจะนำมาพิจารณารวมกันได้ เพราะฉะนั้นเราจะต้องพิจารณารวมกัน ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าเรารวมร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ร่างมาพิจารณารวมกัน เชิญท่านบัญญัติครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายบัญญัติ บรรทัดฐาน ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 กระผมพร้อมด้วยเพื่อนสมาชิกจากพรรคเดียวกันคือ คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ส.ส.
 กรุงเทพฯ คุณพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ส.ส. กระบี่ คุณนิพนธ์ บุญญามณี ส.ส.
 สงขลา คุณอลงกรณ์ พลบุตร ส.ส. เพชรบุรี คุณสุวโรช พะลัง ส.ส. ชุมพร
 และคุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ ส.ส. นครศรีธรรมราช ได้ร่วมกันเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร ดังมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของ
 สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เหตุผล โดยที่มาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 พุทธศักราช ๒๕๓๘ ได้กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกตามที่
 กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ เพื่อเป็นการย้ำให้เห็นถึงความสำคัญของ
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนี้ ถึงขนาดที่ได้มีการกำหนดหลักการเอาไว้ใน
 รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งหลังสุด เมื่อปี ๒๕๓๘ กระผมขออนุญาต
 กราบเรียนท่านประธานเพิ่มเติมต่อไปอีกว่า ดูจะเป็นที่ขอมรับกันทีเดียวว่า
 ปัญหาที่ค่อนข้างจะสำคัญยิ่งปัญหาหนึ่ง ที่ดูจะเป็นปัญหาที่บ่อนเซาะและทำลาย
 ประสิทธิภาพของระบอบประชาธิปไตยตลอดมา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลายครั้ง
 หลายหนดูจะเป็นที่เกิดของการขาดความศรัทธา และขาดความเชื่อมั่นในระบอบ
 ประชาธิปไตย ก็คือปัญหาของการทุจริต การคอร์ปชั่น การฉ้อราษฎร์บังหลวง
 และทุกครั้งก็ดูจะขอมรับกันทีเดียวว่า ได้มีการเรียกร้องให้มีการแก้ไขปัญห
 ดังกล่าวนี้นี้ตลอดมา ด้วยเหตุผลว่าถ้าสามารถที่จะลดปัญหาการทุจริตและคอร์ปชั่น
 ในวงราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางการเมืองลงไปได้ ระบอบประชาธิปไตย
 ก็จะเป็นระบอบที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และได้รับความเชื่อถือมากขึ้น กระผม
 เข้าใจว่าปัญหาดังกล่าวนี้นี้ดูจะเป็นปัญหาที่ได้รับการเรียกร้องยึดเยื้อกันเป็นระยะ
 เวลาที่ค่อนข้างจะยาวนานเป็นพิเศษ ได้มีความพยายามที่จะหามาตรการต่าง ๆ
 เพื่อลดปัญหาเหล่านี้ให้ลดน้อยถอยลงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ก็ดูยังไม่
 ประสบความสำเร็จมากนัก เพราะฉะนั้นแม้กระทั่งการปฏิรูปการเมืองที่ดูจะเป็นปัญหา
 ที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมากมายที่สุดในขณะนี้ก็ได้มีการเรียกร้องให้มี

การหามาตรการและจัดตั้งองค์การขึ้นมาเพื่อลดปัญหาการทุจริตและคอร์รัปชัน
 ในวงการเมืองและในวงราชการให้ได้ ท่านประธานครับ ปัญหานี้ได้รับการ
 การเรียกร้องแล้วปัญหานี้ก็ได้รับการปฏิบัติกันมาอย่าง เป็นขั้น เป็นตอนพอสมควร
 นั่นก็คืออยู่มาวันหนึ่งได้มีการกำหนดกฎหมาย ที่เราเรียกกันว่า กฎหมายว่าด้วย
 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ มีการกำหนด
 ให้มีคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีสำนักงาน ป.ป.ป. ขึ้นมาทำหน้าที่เพื่อป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งแม้ว่าจะได้มีการวิพากษ์
 วิเคราะห์กันตามสมควรว่า คุณจะไม่สามารถจะแก้ปัญหาได้มากนักก็ตาม แต่เท่าที่
 กระผมได้มีโอกาสติดตามตรวจสอบการทำงานของหน่วยดังกล่าว^{นี้}อย่าง
 ใกล้ชิดตลอดมา เห็นจะกล่าวได้ทีเดียวว่าก็ทำหน้าที่ได้ดีพอสมควร ในหลาย ๆ
 มาตรการที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ
 มิชอบใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตในวงราชการนั้น ได้มีมาตรการ
 ในการกำหนดให้ข้าราชการที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ที่ ื่ออำนาจต่อการที่จะกระทำ
 การทุจริตคอร์รัปชันต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการด้วย แล้ว
 วันหนึ่งท่านประธานครับ เมื่อคณะรัฐมนตรีในสมัยหนึ่งคือสมัยของรัฐบาล ท่าน
 นายฯ เปรม ซึ่งมีพรรคประชาธิปัตย์ร่วมด้วยมีความรู้สึก^{นี้}ว่าเมื่อข้าราชการ
 ก็ต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน คณะรัฐมนตรีซึ่งเห็นจะกล่าวได้ทีเดียวว่า
 คุณจะเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของข้าราชการเสียอีก และยิ่งไปกว่านั้นโอกาสที่
 รัฐมนตรีจะทำทุจริตคดีมิชอบนั้นก็เห็นจะกล่าวได้ทีเดียวว่า ค่อนข้างที่จะสะดวก
 กว่าราชการทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการสมคบกับข้าราชการในการทุจริต
 และแสวงหาผลประโยชน์ที่มีชอบด้วยกฎหมาย -----

คณะรัฐมนตรียุคนั้น ซึ่งมีความเห็นกันว่า เมื่อข้าราชการต้องแสดง เพราะเห็นว่า เอื้ออำนวยต่อการทุจริต รัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของข้าราชการ และก็ อยู่ในวิสัยที่สามารถจะกระทำทุจริตได้ เช่นเดียวกัน ก็น่าจะต้องแสดงด้วย จึงมีการ แสดงสินทรัพย์และหนี้สินของคณะรัฐมนตรีโดยมติของคณะรัฐมนตรีชุดนั้นจนกระทั่ง ทุกวันนี้ แต่อย่างไรก็ตาม การแสดงบัญชีสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวนี้ ก็ยังไม่รวมถึง สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย กระผมเข้าใจว่าทั้งหมดนี้ ก็คง จะเป็นมูลเหตุประการสำคัญที่สุด ที่ทำให้คนร่างรัฐธรรมนูญเมื่อปี ๒๕๓๘ ในการ แก้ไขเพิ่มเติมครั้งหลังสุด รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกหลายคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งมีโอกาสเข้าไปทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการ ด้วย ได้พิจารณาเห็นว่าเมื่อข้าราชการก็ต้องแสดง รัฐมนตรีซึ่งเป็นข้าราชการ การเมืองก็ต้องแสดง สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งดูจะกล่าวได้ ที่เดียวว่า เป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญยิ่ง ก็น่าที่จะต้องแสดงด้วย

ท่านประธานครับ ทั้งหมดนี้คือที่มาของการกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการ แสดงสินทรัพย์และหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่กำลัง จะได้รับการพิจารณาโดยสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ อย่างไรก็ตาม ผมต้องขอเรียน ท่านประธานที่เคารพว่า ดูจะเป็นความเข้าใจกันเป็นอย่างดี ว่าแม้จะมีการบังคับ ให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องแสดงบัญชีสินทรัพย์และหนี้สินก็ตาม แต่ตรงนี้ก็คงไม่สามารถที่จะกล่าวได้ที่เดียวว่า จะเป็นมาตรการเด็ดขาดที่สามารถ จะป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน หรือการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการแสวงผลประโยชน์ เพื่อตนเองและผู้อื่นได้ ซึ่งตรงนี้ก็ดูจะมีความเข้าใจตรงกันเช่นเดียวกันว่า คงไม่มี มาตรการใดในโลกนี้ ที่สามารถจะแก้ปัญหาทุกปัญหาได้โดยสิ้นเชิง แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าพยายามที่จะแสวงหามาตรการหลาย ๆ มาตรการมาใช้ประกอบกันด้วยแล้ว อย่างน้อยที่สุด ปัญหาที่เรามีความตั้งใจว่า จะพยายามลดน้อยถอยลงให้มากที่สุด เท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความศรัทธา ความเชื่อมั่น ในระบอบประชาธิปไตย ของเรา รวมทั้งเพื่อจะทำให้ระบบประชาธิปไตยของเราเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ มากขึ้น ก็ดูจะเป็นมาตรการที่ไม่ควรที่จะละเลย กระผมคิดว่า ถ้าสมาชิกรัฐสภาจะ ร่วมกันที่จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ นั่นก็หมายถึงว่า จะส่งผลให้ สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินต่อประธาน แห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกด้วยแล้ว อย่างน้อยที่สุดก็เป็นการแสดงความสุจริตใจว่า ในเมื่อได้ชื่อว่าสภานี้ จะเป็นสภาที่คอยทำหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติภารกิจ

ของคนอื่นเข้า ในลักษณะที่ให้มีความถูกต้อง และมีความชอบธรรม และมีความ
บริสุทธิ์ยุติธรรม ก็ย่อมจะเป็นหน้าที่ของสมาชิกแห่งสภาฯ หรือรวมทั้งจะต้อง
เป็นหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาด้วย ที่จะต้องแสดงความรู้สึก เพื่อพร้อมที่จะให้
ดำเนินการตรวจสอบได้เช่นเดียวกัน และแน่นอน กระผมคิดว่ามาตรการ
อย่างนี้ เมื่อประกอบกับมาตรการที่จะต้องจัดดำเนินการ ให้มีองค์การตรวจสอบ
นักการเมืองเพิ่มเติมมากขึ้น ซึ่งไม่ช้าไม่นานก็คงจะได้มีการพิจารณาโดยสภาฯ
เช่นเดียวกัน เมื่อรวมมาตรการเหล่านี้เข้าด้วยกันแล้ว แม้ว่าเราไม่สามารถ
ที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงการเมือง และวง
ราชการให้หมดสิ้นโดยสิ้นเชิงก็ตาม แต่ถ้าเราใช้ความพยายามในการแสวงหา
มาตรการเท่าที่สามารถจะทำได้ และเมื่อใช้มาตรการเหล่านี้ควบคู่กันไปแล้ว
อย่างน้อยที่สุด ผมมั่นใจว่าเราคงสามารถที่จะลดปัญหาเหล่านี้ให้ลดน้อยถอยลงได้

นั่นก็หมายถึงถึงว่า จะทำให้การบริหารราชการแผ่นดินในระบอบประชาธิปไตย มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น ทำให้ประชาธิปไตยของเราจะต้องไม่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ มากนักเหมือนในระยะเวลาที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ผมถึงอดที่จะนิทราขอคุณรัฐบาลนี้ไม่ได้ แม้ว่าการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่นำเสนอต่อสมาชิกเมื่อเข้านี้ ถ้าจะว่าไปแล้ว อาจจะขัดต่อข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตามที่สุดก็เป็นผลให้ร่างพระราชบัญญัติที่กระทบกับสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ เสนอในวันนี้จะไม่ต้องดำเนินการในลักษณะที่รัฐบาลจะขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ซึ่งจะทำให้การดำเนินการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญดังกล่าวนี้ต้องล่าช้าออกไปอีก เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลเสนอกฎหมายมาแล้วในเวลาเดียวกัน ผมเข้าใจว่าวันนี้สภาแห่งนี้ก็คงพร้อมใจที่จะสนับสนุนให้มีการรับหลักการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ กระทบมีข้อสังเกตนิดหน่อยที่น่าจะอยู่ตรงที่ว่า ร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่นำเสนอมานี้ค่อนข้างจะมีความเข้มงวดกวดขันในเรื่องของการเปิดผนึกซองมากมายเป็นพิเศษ นั่นก็หมายถึงว่าคุณมุ่งประสงค์ที่จะให้การขึ้นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ดังกล่าวนี้นั้นเป็นเรื่องลับที่ค่อนข้างจะสุดขั้วเอามาก ๆ ก็ได้ ซึ่งตรงนี้กระทบขอกราบเรียนท่านประธานว่า ดูจะมีความผิดแตกต่างของร่างพระราชบัญญัติที่กระทบกับเพื่อนสมาชิกได้นำเสนอมานี้ในวันนี้ตามสมควร นั่นคือร่างพระราชบัญญัติที่กระทบและเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์นำเสนอมา นั่นค่อนข้างที่จะเป็นการนำเสนอมาในลักษณะที่เป็นทางสายกลางพอสมควร นั่นก็หมายถึงว่าถ้ายามใดก็ตาม ท่านประธานสภาหนึ่งสภาใดมีความเห็นว่าการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อสาธารณะ ดังที่มีการวิพากษ์วิจารณ์อยู่ในขณะนี้ดูจะเป็นเรื่องราวที่จะมีประโยชน์แล้ว ในกรณีเช่นนั้นประธานแต่ละสภาก็สามารถที่จะไปกำหนดเงื่อนไข หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือระเบียบปฏิบัติที่สามารถจะนำไปกำหนดเงื่อนไขได้ แต่ว่าอย่างไรก็ตามผมคิดว่า แม้ว่าจะมีความเคร่งครัดขนาดไหน อย่งไรก็แล้วแต่ ยังมีความรู้สึกว่าในขั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ซึ่งมีผมใจว่า คงจะได้ดำเนินการหลังจากที่มีการรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนี้ ในวาระที่ ๑ แล้ว ก็คงอยู่ในวิสัยที่สามารถจะไปแปรญัตติ เช่นนั้นได้ด้วย เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผมจึงมีความมั่นใจตามสมควรว่า ร่างพระราชบัญญัติที่กระทบและเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์นำเสนอในวันนี้

คงจะได้รับการสนับสนุนด้วยการรับหลักการจากสภาผู้แทนราษฎรและสภาผู้แทน
 การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญทางรัฐบาล
 ท่านรัฐมนตรีฯ โภคิน ครับ

นายโภคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายโภคิน พลกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 ผมต้องกราบขอพระคุณท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน ที่ได้กรุณาชี้แจงถึงหลักการและ
 เหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิก
 วุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนของคณะรัฐมนตรีนั้นผมอยาก
 กราบเรียนว่า โดยหลักการแล้วเราเห็นด้วยที่จะให้มีกฎหมายดังกล่าวขึ้น
 เหตุผลสำคัญนั้นก็คือว่า ในมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕)
 พุทธศักราช ๒๕๓๘ บัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องยื่น
 บัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกตามที่กฎหมายบัญญัติ
 ซึ่งในเรื่องนี้เองก็ต้องขอขอพระคุณรัฐบาลในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งได้มีการตั้ง
 คณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง เพื่อที่จะกำกับดูแล ประสานงาน และเร่งรัด
 การปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งก็มีท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน
 รองนายกรัฐมนตรีขณะนั้นเป็นประธาน โดยคณะกรรมการกำกับดูแลก็ได้มอบหมาย
 ให้สำนักงาน ป.ป.ป. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงาน
 เลขาธิการวุฒิสภา ร่วมกันพิจารณาขอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสนอต่อ
 คณะกรรมการกำกับดูแล และหลังจากที่คณะกรรมการกำกับดูแลได้พิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติ พร้อมกับมีข้อสังเกตบางประการไปให้แก้ไขปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง
 เมื่อแก้ไขปรับปรุงแล้ว คณะกรรมการกำกับดูแลก็เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
 ต่อคณะรัฐมนตรีในขณะนั้น ซึ่งได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๘ รับหลักการ
 ของร่างพระราชบัญญัติ และส่งร่างพระราชบัญญัติพร้อมทั้งข้อสังเกตของ
 คณะกรรมการกำกับดูแลให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาเสร็จก็ได้เสนอ
ต่อคณะรัฐมนตรี และก็มาเป็นร่างพระราชบัญญัติที่นำเสนออยู่ในขณะนี้
โดยที่คณะรัฐมนตรีนั้นไม่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแม้แต่ประการใดเลย จึงขอ
เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อโปรด
พิจารณา ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประสพ
บุษราดัม ครับ

นายประสพ บุษราดัม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประสพ บุษราดัม ส.ส. จังหวัดอุดรธานี พรรคชาติพัฒนา
กระผมกับคุณวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ พลตำรวจตรี วุฒิ
สุโกศล นครราชสีมา คุณสุนัย จุลพงศธร นครสวรรค์ แล้วคุณวรรณรัตน์
ชาญนุกูล นครราชสีมา ได้เสนอกฎหมายว่าด้วยการแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน
ของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่เคารพ ผมว่า
กฎหมายฉบับนี้ใครจะมาพูดว่า เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยก็คงจะไม่ได้แล้ว
ผมกลัวพี่น้องประชาชนจะสับสนว่า กฎหมายฉบับนี้ต้องมีคนเห็นด้วย
และมีคนไม่เห็นด้วย ทำไมผมจึงพูดเช่นนั้น กฎหมายรัฐธรรมนูญเรามีมา
หลายฉบับแล้ว ไม่มีฉบับไหนที่กล่าวหาว่าออกมามีว่ากฎหมาย
แสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น
ติดขัดอยู่กับร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ถ้าไม่ใช่ท่านประจวบ ไชยสาส์น
ที่อดีตเป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ และคณะกรรมการวิสามัญ
แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับล่าสุดเมื่อปี ๒๕๓๘ แล้วกฎหมายฉบับนี้
ก็คงจะชื้อกันไปชื้อกันมา ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า
นักการเมืองรุ่นใหม่อย่างพวกเราพร้อมแล้วที่จะแสดงความบริสุทธิ์ให้กับ
พี่น้องประชาชนหรือทุกคนได้ทราบ เพราะฉะนั้นผมถึงอยากจะกล่าวในที่นี้
นะครับว่า ท่านกรรมาธิการวิสามัญทุกท่านที่ต่อสู้ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ
แก้ไขออกมา ซึ่งผมเห็นว่านอกจากกฎหมายฉบับนี้แล้ว ผมอยากจะให้รัฐบาล
กับฝ่ายค้าน ฝ่ายค้านเราขณะนี้พรรคของเราพรรคชาติพัฒนาได้เสนอกฎหมาย
ผู้ตรวจการรัฐสภาเข้ามาแล้ว เสนอเข้ามาแล้ว แล้วกฎหมายของเรา
ก็ไม่ใช้กฎหมายการเงิน เราเขียนว่าไม่ใช้การเงิน ทำไมผมย้ำ ผมกลัว
รัฐบาลจะเอาไปดองไว้ดีกว่ากฎหมายการเงิน เราช่างไว้ไม่ใช้การเงิน
อยากฝากท่านรัฐมนตรีโรดินว่า กฎหมายผู้ตรวจการรัฐสภาต้องเร่งเข้ามา

แล้วกฎหมายอีกฉบับหนึ่งก็คือ กฎหมายศาลปกครอง อยากจะให้กฎหมายไหนก็ตาม
 ที่ท่านประจวบ ไชยสาส์น และคณะได้ระบุไว้ชัดเจนในกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ให้รีบเสนอให้เสร็จภายในประชุมคราวนี้จะได้หรือไม่ ไม่เช่นนั้นแล้ว
 ม็อบ (Mob) นอกสภาก็จะมากวนพวกเราอีก ถ้าเราจะแสดงความจริงใจ
 ผมอยากจะฝากท่านประธานไปถึงรัฐบาล อยากจะให้ท่านเร่งรีบเสนอ
 กฎหมายลูก ซึ่งเราบอกว่ากฎหมายแม่เขียนออกมาแล้ว แม่มันลายเหมือนเสือ
 ลูกมันจะต้องลายเหมือนเสือ อย่าให้ลูกมันไม่มีลายนะครับ เพราะฉะนั้น
 ฝากรัฐบาลด้วย วันนี้อาจจะให้รัฐบาลมารับปากว่า กฎหมายเหล่านี้ไม่ว่า
 ศาลปกครองก็ดี ท่านรัฐมนตรียุติธรรมก็อยู่ที่นี้ ท่านก็เขี้ยว ๆ อยู่นอกสภาแล้ว
 เมื่อไรจะเอาเข้าเสียบที่ครับ มีแต่เขี้ยว ๆ อยู่ทำไม ท่าน ร้อยตำรวจเอก
 เจริญ นะครับ ผู้ตรวจการรัฐสภา กรรมการการยุติธรรมคราวที่แล้ว
 เราก็สัมมนากันตั้ง ๒ ปีได้ออกมาแล้ว แล้วนอกจากนั้นก็ยังมีกฎหมายอีกหลาย
 กฎหมาย วันนี้อยากจะย้ำตรงนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วเดี๋ยว คปป. เดี่ยว คปป.
 ไม่รู้แปลว่าอะไร พวกเรารีบทำเสียบที่ครับเรามีโอกาสแล้ว อย่าไปเขี้ยว ๆ
 ข้างนอก มาพูดกันข้างในรีบเสนอเข้ามา ดีไม่ดีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเรา
 ล้วนแต่คนเก่งทั้งนั้น เราสามารถที่จะมาปรับปรุง เราสามารถที่จะมาแก้ไขได้
 เพราะฉะนั้นจุดนี้วันนี้ผมคิดว่าทุกท่านต้องเห็นด้วย เพราะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ
 เขียนไว้ชัดแล้ว ส่วนรายละเอียดจะเป็นอย่างไรผมว่าชั้นกรรมการแปรญัตติ
 จะได้หารือกันอีกครั้งหนึ่ง ผมขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสุวโรช พะลัง

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร
 พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเองก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้ร่วมยื่นร่างพระราชบัญญัติการแสดง
 ทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.
 ฉบับนี้ เมื่อสักครู่นี้กระผมเองก็เพิ่งได้รับร่างของรัฐบาล ซึ่งก็คิดว่าไม่ทราบ
 ท่านประธานจะได้ดูบังคับในข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ หรือไม่ ก็อยากจะขอฝาก
 ไว้เพราะจะได้มีการพูดให้เป็นหลักฐานในที่ประชุมนี้ ว่าต่อไปถ้าหากมีการยื่น
 กฎหมายในลักษณะอย่างนี้ เข้ามาอีกก็จะมีข้อถกเถียงกันไม่มีที่สิ้นสุด เพราะฉะนั้น
 ก็อยากจะฝากท่านประธานในเบื้องต้นนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้
 ตรวจสอบร่างของรัฐบาลที่ได้ยื่นต่อสภาผู้แทนราษฎรในช่วงบ่ายวันนี้ ซึ่ง
 ท่านสมาชิกสภาผู้แทนฯ ก็เพิ่งได้รับก่อนที่จะเข้าประชุมในวันนี้ ท่านประธานครับ
 ในหลักการ เหตุผลเราก็คิดว่า วัตถุประสงค์นั้นก็คือ เราอยากที่จะให้มีการตรวจสอบ
 บัญชีหนี้สินทรัพย์สินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของสมาชิกวุฒิสภา ก่อนที่จะ
 เข้ามาปฏิบัติภารกิจทางการเมืองใช้หรือไม่ครับ และคิดว่าในขณะเดียวกัน
 กระบวนการในการตรวจสอบนั้น เมื่อสิ้นสุดการเป็นสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภา
 ผมคิดว่าสิ่งที่จะเป็นเครื่องบ่งบอกให้เห็นว่าความร้ายระหว่างการปฏิบัติ
 หน้าที่ทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภา นั้นจะมีหรือไม่ ผมคิดว่าน่าที่จะ
 มีการตรวจสอบ คือให้ผู้ที่ เป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งนั้นได้มีโอกาสยื่นทรัพย์สิน
 หนี้สินที่เขาเหล่านั้นมีอยู่ก่อนที่จะเขาจะสิ้นสุดสมาชิกภาพ ท่านประธานลอง
 เปิดดูในร่างของรัฐบาลมาตรา ๓ ในวรรคสองจะเห็นได้ว่า ในร่างของ
 รัฐบาลนั้นมีพูดแต่เพียงว่าการยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง
 ให้ยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ เข้ารับหน้าที่หรือภายในระยะเวลาที่
 ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณีขยายให้แต่ต้อง
 ไม่เกินหกสิบวัน มีเพียงแค่นี้เองครับท่านประธาน ผมกราบเรียนถาม
 ท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า และเมื่อสมาชิกภาพของการเป็นสมาชิกวุฒิสภา
 ของสมาชิกผู้นั้นละครบสิ้นสุดลง อาจจะมีการยุบสภาหรือมีการครบเทอม
 ไปก็ตาม ไม่ต้องมีการตรวจสอบอีกหรือครับ ซึ่งถ้าไม่มีการตรวจสอบ ไม่มี
 การให้สมาชิกวุฒิสภายื่นแสดงบัญชีทรัพย์สินหนี้สินอีก ผมถามท่านประธานว่า
 กฎหมายของรัฐบาลฉบับนี้มีประโยชน์อะไร เพราะเราไม่สามารถที่จะให้เป็น
 เครื่องมือในการตรวจสอบความบริสุทธิ์ในการใช้อำนาจหน้าที่ในทางด้าน
 การเมืองแต่ประการใด ผมคิดว่าสิ่งตรงนี้เป็นสิ่งที่เราสมาชิกวุฒิสภา

คงจะมีเจตนาารมณ์ร่วมกัน นั่นก็คือต้องการให้มีกระบวนการตรวจสอบใช้หรือไม่รับ
 เมื่อมีกระบวนการตรวจสอบ วันขึ้นคือวันที่เข้ามาเป็นสมาชิกรัฐสภาต้องขึ้น
 แต่วันที่สมาชิกสิ้นสุดลงครบไม่ต้องขึ้นหรือครบ ตรงนี้ผมอยากจะฝากเรียนถาม
 ท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า สิ่งตรงนี้เป็นสิ่งที่ท่านลืมไปใช้หรือไม่
 ถ้าไม่ได้ลืมนั้นก็อยากจะฝากเรียนถามว่า เมื่อสิ้นสุดจากการเป็นสมาชิกรัฐสภา
 แล้วจะตรวจสอบได้อย่างไรว่า เขาเหล่านั้นได้ทำหน้าที่ทางด้านการเมืองแล้ว
 มีความร้ายรอยผิดปกติไปจากก่อนที่ท่านจะมาเป็นสมาชิกรัฐสภาหรือไม่
 นั่นคือประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ที่ผมอยากจะขอเรียนถามผ่านท่านประธานไปยัง
 รัฐบาลอีกเช่นเดียวกันว่า การยื่นแสดงบัญชีทรัพย์สินนั้นสิ้นตามมาตรา ๕ นั้น
 ด้วยความเคารพ ผมเคารพในประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ประธานวุฒิสภา และเลขาธิการรัฐสภา แต่ในขณะเดียวกันความผิดพลาดมีขึ้น
 เป็นเรื่องปกติของคนทำงาน ซึ่งตรงนี้ก็คิดว่าไม่ใช่เป็นเรื่องการทุจริตหรือ
 สิ่งที่อยู่จะทำให้มันเกิดขึ้น แต่ถ้าหากมีข้อขาดตกบกพร่อง ผมถามท่านประธานว่า
 การยื่นบัญชีทรัพย์สินนั้นสิ้นนั้น ถ้าหากเรามีเพียงแค่ช่องเดียว ถ้าหากเอกสาร
 เหล่านั้นสูญหายไปละครับ เราจะตรวจสอบได้ที่ใด ถ้าหากเราจะขึ้นเป็น ๒ ช่อง
 แล้วก็ให้มีการติดรังมีการเซ็นชื่อกำกับเอาไว้แล้วก็ให้สมาชิกรัฐสภาที่เป็นเจ้าของร่าง
 เจ้าของช่องนั้นยึดถือไว้ ๑ ช่อง แล้วเก็บไว้ที่สมาชิก จะเก็บไว้ที่ประธานสภาหรือ
 เลขาธิการรัฐสภาก็ตามไว้อีก ๑ ช่อง หลังจากนั้นการตรวจสอบมันจะไม่ง่ายกว่า
 หรือครับ สิ่งตรงนี้ก็อยากจะฝากเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐบาลว่า
 ถ้าหากช่องที่เก็บไว้ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือเลขาธิการรัฐสภาสูญหายไป
 ท่านจะเอาอะไรมาตรวจสอบ เพราะมีเพียงแค่ช่องเดียว

ในประการที่ ๓ ตรงนี้ก็คิดว่าคงจะเป็นรายละเอียดในถ้อยคำสำนวน
 ผมคิดใจ ผมข้องใจในมาตรา ๕ มีถ้อยคำตอนหนึ่งว่า ทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมด
 ของคู่สมรสในส่วนที่เป็นสินสมรส กับในตอนต่อมาใช้ว่า มีส่วนในทรัพย์สินอันเป็น
 สินสมรส ทั้งถ้อยคำสำนวน ๒ ตอนตรงนี้มีความหมายแตกต่างกันประการใด และ
 ทำไมท่านถึงต้องใช้ถ้อยคำที่ผิดแผกแตกต่างไป ทำไมไม่ใช้ถ้อยคำที่เหมือนกัน
 ผมคิดว่าสิ่งที่ผม เรียงถามมาทั้งหมดนี้ผมอยากจะฟัง เหตุผลของท่านรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง
 ในเรื่องนี้ ซึ่งโดยหลักการ เหตุผลผมสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้ ขอขอบคุณ
 ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณ เชิญ
 ท่านเอกภาพ พลซื่อ ครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัด
 พรรคเสรีธรรม ท่านประธานครับ การออกกฎหมายไม่ว่าจะเป็นของท่านที่ส่งมา
 ทั้ง ๓ ฉบับ ออกตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ ที่บอกว่า
 สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
 ประธานสภาแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ถ้าตามนัยของกฎหมาย
 มาตรา ๙๕ เจตนาหลักก็คือ อยากจะเห็นความบริสุทธิ์ ความสะอาดของนักการเมือง
 อยากจะได้นักการเมืองที่มีความสง่างามเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร ไม่ใช่เข้ามา
 ด้วยการซื้อสิทธิขายเสียง นี่คือเจตนาหลัก การที่ท่านผู้มีเกียรติยื่นร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ขึ้นมา ก็เป็นสิ่งที่ดีที่จะตรวจสอบนักการเมืองได้ว่า เต็มที่นั้นทำอย่างไร เมื่อเป็น
 นักการเมืองแล้วสะอาดบริสุทธิ์แค่ไหน แต่ผมยังข้องใจและผมกลางแกลงใจอยู่
 กฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนั้นจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เพราะ
 ทั้ง ๓ ฉบับที่ยื่นมาเป็นเพียงแต่ยื่นต่อประธานสภาของแต่ละสภา วุฒิสภาก็ยื่นต่อ
 ประธานวุฒิสภา ส.ส. ก็ยื่นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อยื่นไปแล้ว ในกฎหมาย
 ทั้ง ๓ ฉบับที่อ่าน สมมติว่าเข้าตอนนี้มีทรัพย์สินเท่านี้ เวลาออกไปทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
 ทำอย่างไรครับ และคณะกรรมการตรวจสอบก็ไม่มี กระผมอยากเห็นคณะกรรมการ
 หรือองค์กรใดองค์กรหนึ่งตามตรวจสอบนักการเมือง เมื่อยื่นไปแล้วระหว่างที่
 ปฏิบัติหน้าที่นั้นมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมาหรือไม่ อย่างไร สามารถรู้ได้หรือไม่
 หรือไม่ เมื่อตรวจสอบพบแล้วทำอย่างไร ในกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนี้ไม่มีปรากฏว่า
 ถ้าตรวจสอบไปเจอ คุณได้มาโดยมีข้อ คุณไปทำสิ่งผิดกฎหมายมา แล้วเอาเงินนั้น
 ไปซื้อทรัพย์สินก็ตี ไปซื้อที่ดินบ้านช่อง ถ้าเจออย่างนี้จะต้องทำอย่างไร ในกฎหมายนี้

ไม่มีก็ไม่มีความหมาย เจตนาหลักของเขายากให้นักการเมืองนั้นบริสุทธิ์ ถ้าไปเจอ
 สิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ได้มาแล้วจะทำอย่างไร ขอถามผู้ที่เสนอร่างกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับด้วย
 นอกจากนั้นคู่สมรสก็เป็นสิ่งสำคัญ รัฐบาลจึงเขียนแต่ว่า ที่เป็นสินสมรส ที่จริงแล้ว
 เมื่อจดทะเบียนสมรสแล้วคู่สมรสก็เป็นคนเดียวกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทรัพย์สิน
 ของภรรยา ก็เหมือนกับของสามี ของสามีก็เหมือนกับของภรรยา นอกจากจะยื่นของ
 ตนเองแล้ว คู่สมรสนั้นก็เป็นสิ่งจำเป็นจะต้องยื่นด้วย ที่จริงน่าจะยื่นทั้งบุตรด้วยยิ่งดี
 จะได้ตรวจสอบได้ว่าทรัพย์สินนั้นมาอย่างไร อย่างบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะก็นำให้
 ยื่นด้วย เราจะตรวจสอบอย่างแท้จริง และนอกจากนั้นทางพรรคเสรีธรรมยังเสียชีวิต
 พรรคพลังธรรม เรามีมติตั้งใจขึ้นมาแล้วยากให้เปิดเผยต่อสาธารณชน นอกจากยื่น
 ต่อประธานสภาแล้วสามารถนำไปเปิดเผยได้เลย เปิดเผยแล้วก็มืองค์กรตรวจสอบ
 ตรวจสอบตลอดเวลา ถ้าเจอผิดทำอย่างไร แต่โทษที่กฎหมายเขียนไว้ทุกฉบับนั้น
 ตรงกันคือ ถ้ายื่นไม่จริงยื่นเท็จ มีโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐
 บาท อย่างมากก็แค่ปรับ ๕๐๐ บาท ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทก็ทำได้ โทษจำคุกคงไม่มี
 นอกจากนั้นใครที่ไปแอบดู ไปเปิดเผยโดยไม่มีอำนาจ โทษสูงกว่าผู้ยื่นแจ้งความเท็จ
 เสียอีก มีโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท อันนี้ผมเห็นว่า ยาก
 ฝากคณะกรรมการ คิดว่าวันนี้สภาคงรับหลักการ เพราะทุกคนเห็นด้วยกับหลักการ
 ในกาที่ให้ ส.ส. และ ส.ว. ยื่นบัญชีทรัพย์สินต่อสภา แต่เมื่อยื่นไปแล้วภาคปฏิบัติ
 ทำอย่างไร ก็อยากจะฝากคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมา เราเองมาตรวจสอบแต่
 ข้าราชการการเมืองพวกเราคนเดียว ข้าราชการประจำเราไม่ดูแลเลย ข้าราชการ
 ประจำที่มีอำนาจในการจัดซื้อจัดจ้างก็มีส่วนที่จะตรวจสอบ ไม่ใช่ยื่นต่อ ป.ป.ป.
 เฉย ๆ ต้องยื่นต่อสาธารณชนด้วย อันนี้ก็ฝากคณะกรรมการว่า ข้าราชการระดับ ๘
 นั้นยื่นด้วยไหมก็อยากจะฝากไป -----

เรียนถามทางฝ่ายรัฐบาล ในมาตรา ๓ ที่ท่านบัญญัติไว้บอกว่า กรณีที่สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สินต่อ ป.ป.ป. แล้ว ไม่ต้องยื่นต่อประธานสภา ผมว่าเมื่อเราพิมพ์เสร็จแล้ว ยื่นต่อสภามันเสียหายตรงไหน เมื่อท่านเองก็มีฐานะเป็น ส.ส. หรือวุฒิสภา เหมือนกัน เมื่อเป็นแล้วท่านมีฐานะสูงขึ้นเป็นผู้บริหาร ท่านก็ยื่นของฝ่ายบริหาร ฝ่ายสภาก็ตรวจสอบได้อันนี้ อาจจะฝากคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมาว่า มาตรา ๓ ถ้าจะตัดออกได้เป็นสิ่งที่ดีไม่น่าจะเขียนไว้เลย คนที่เป็นรัฐมนตรี ก็มาจาก ส.ส. หรือท่านลาออกจาก ส.ส. ไหม ก็ไม่ลามาสมัคร อย่าได้ เขียนไว้เลย และขอเรียนถามข้อข้องใจมาตรา ๗ ของร่างรัฐบาล ในการเปิดผนึกซองหรือเปิดเผยรายการทรัพย์สินและหนี้สินจะทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณีจึงจะกระทำได้ ต่อเมื่อมีกรณีที่วุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณีร้องขอ ผมขอเรียนถามผู้ร่าง คนที่ร้องขอนั้นเจ้าตัวหรือเปล่า หรือใครก็ได้ หรือมีจำนวนลงชื่อหรือไม่ หรือใครคิดอยากจะตรวจสอบใคร ก็ตรวจสอบได้เลย ถ้าเป็นอย่างนั้นไม่จำเป็นต้องมาเขียนไว้ตรงนี้ ก็เขียนไว้เลยว่า ให้เปิดเผยต่อสาธารณชน ที่จริงแล้วขออนุญาตของร่างอีกฉบับหนึ่ง พิมพ์เสร็จพิมพ์ทันแล้วแต่ท่านก็ไม่ยื่น เสียตายจริง ๆ พรรคเสรีธรรมของเรานั้น ต้องการที่จะหนุนฉบับนี้ แต่ท่านไม่ยื่นเพราะอะไรก็ไม่ทราบ ชาวออกมาตั้งหลายวัน อาจจะฝากเวลาปรญัตติ สรุพออย่างนี้ว่า นอกจากยื่นต่อประธานสภาแล้ว ขอให้เปิดเผยสาธารณชนด้วย เมื่อเปิดเผยแล้วต้องมืองค์กรมাত্রตรวจสอบว่าได้มาอย่างไร ๆ ถ้าเจอมิดก็ให้รับทรัพย์สินนั้นเป็นของหลวง เอาแบบ รสช. ๒ เลย ดีไหมครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ สวัสดิ์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านลงกรณีก่อน
คุณลงกรณียกมือก่อน ขอโทษครับ

นายลงกรณณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ลงกรณณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติแสดงทรัพย์สิน
และหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ต่อการ
พิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ขอแสดงความชื่นชมที่ทางรัฐบาลได้เห็นความสำคัญ
และกระทำการยื่นร่างพระราชบัญญัติในทำนองเดียวกัน เพื่อให้เป็นไปตาม
มาตรา ๘๕ แห่งรัฐธรรมนูญ กระผมเข้าใจว่าร่างของรัฐบาลนั้นได้กระทำการ

ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งเดิษวกรรมจะได้อันแจงแสดงเหตุผลให้เห็นว่า ร่างกฎหมาย
ของรัฐบาลนั้นกระทำการขัดต่อรัฐธรรมนูญในมาตรา ๔๕ อย่างไร ในฐานะที่
เป็นกรรมาธิการแก้ไขรัฐธรรมนูญในสภาชุดที่แล้ว กระทบเป็นผู้ที่แปรญัตติเพิ่มเติม
บทบัญญัติในมาตรา ๔๕ ต่อรัฐธรรมนูญ และต้องขอกราบขอบพระคุณบรรดา
สมาชิกสภาที่ได้มีส่วนเกื้อหนุนและเห็นด้วย จนกระทั่งบทบัญญัติมาตรา ๔๕ นั้น
ได้รับการบรรจุอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขใหม่ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘
ท่านประธานที่เคารพ ความพยายามดังกล่าวนี้จริง ๆ จะเห็นภาพรวมว่า
ในระบบการเมืองของเรานั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
ได้แสดงเจตจำนงในอันที่จะสร้างระบบการเมืองให้เป็นระบบที่โปร่งใส
ตรวจสอบได้ การแสดงเจตจำนงดังกล่าวนี้ได้ปรากฏอยู่ในมาตรา ๔๕ ของ
รัฐธรรมนูญ ปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๗๐ ทวิ ในเรื่องที่ทำให้รัฐมนตรีจะต้องแสดง
บัญชีหนี้สินและทรัพย์สินเช่นกัน นอกจากนี้แล้วยังมีการแสดงเจตจำนงเพื่อให้
เป็นระบบที่ตรวจสอบได้ เป็นระบบที่โปร่งใส ในมาตรา ๑๔๕ (๒) ในเรื่องที่เป็น
ข้อห้ามมิให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นไปเป็นคู่สัมปทานของรัฐเป็นต้น
หรือในมาตรา ๑๐๒ ของวุฒิสภาในเนื้อหาเดียวกัน รวมตลอดไปถึงการที่กำหนด
ข้อห้ามของรัฐมนตรีในเรื่องการที่จะไม่ให้ไปดำรงตำแหน่งเป็นที่ปรึกษา
กรรมการ ลูกจ้างในกิจการที่ค้ากำไร ซึ่งปรากฏในมาตรา ๑๖๗ เพราะฉะนั้น
นั่นคือภาพรวมภายใต้เจตนารมณ์เดียวกันที่ประสงค์จะให้พนักงานการเมืองที่เข้ามา
สู่ระบบโดยการเลือกตั้งสามารถที่จะแสดงทรัพย์สิน ที่มาของทรัพย์สิน ตลอดจน
การตรวจสอบภายหลังจากพ้นจากตำแหน่ง หรือระหว่างที่อยู่ในตำแหน่ง
ด้วยเหตุนี้เองในสภาชุดที่แล้วจึงได้ใช้ความพยายามร่วมกัน และบัญญัติใน
มาตรา ๔๕ ซึ่งมีข้อความไว้ชัดเจนดังนี้ว่า สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานสภาแห่งสภาที่ตนเป็น
สมาชิกตามที่กฎหมายบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพ จากมาตราดังกล่าวนี้อเอง
ที่นำมาซึ่งการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติในวันนี้ แต่หลายคนสงสัยบอกว่า
ต้นตอของกฎหมายเช่นนี้นั้นมาอย่างไร เพราะเหตุว่าร่างพระราชบัญญัติเช่นนี้
บทบัญญัติในมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญเช่นนี้ เป็นกฎหมายและรัฐธรรมนูญ
ฉบับเดียวในโลก เป็นประเทศแรกที่มีการนำเสนอบทบัญญัติดังกล่าว ----

เพราะฉะนั้นที่มานั้นจึงไม่สามารถสืบเสาะได้ว่า โดยแท้ที่จริงการตราร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้นจะมีแบบแผนมาอย่างไร ด้วยเหตุนี้เองที่ได้มีการเสนอให้ต้นแบบของกฎหมายนำมาจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ในมาตรา ๒๓ นั้นคือต้นตอของการที่นำมาสู่การกำหนดเป็นต้นแบบเค้าโครงของร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ ในมาตรา ๒๓ นั้น ได้บัญญัติไว้ว่า เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการและเวลาตามกำหนดในพระราชกฤษฎีกา สิ่งที่มาเกี่ยวข้องกันก็ตรงที่ว่า เมื่อมีมาตรา ๒๓ แล้วก็ได้มีการออกพระราชกฤษฎีกา เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๓ ซึ่งในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ได้กำหนดกฎเกณฑ์ไว้ค่อนข้างละเอียด นั้นก็คือว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ชนิด ประเภท ตำแหน่งใดบ้างที่จะต้องยื่นแสดงสินทรัพย์และหนี้สินและจะยื่นอย่างไร ใช้แบบแสดงรายการอย่างไร จะยื่นต่อใคร ยกตัวอย่างเช่น ข้าราชการการเมืองซึ่งจะปรากฏอยู่ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ในมาตรา ๘ (๑) ข้าราชการการเมืองนั้นได้กำหนดไว้ว่าจะต้องยื่นต่อนายกรัฐมนตรี ถ้าเป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการก็ต้องยื่นต่อปลัดกระทรวงยุติธรรม ถ้าเป็นข้าราชการฝ่ายอัยการก็ต้องยื่นต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย ถ้าเป็นข้าราชการฝ่ายรัฐสภาก็ต้องยื่นต่อเลขาธิการรัฐสภา เพราะฉะนั้นนี่คือต้นแบบ ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติป.ป.ป. พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไข พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้วก็ยังมีพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๔ ตัวอย่างของแบบแสดงรายการนั้นก็ปรากฏให้เห็นว่าจะมีประเภทของสินทรัพย์ประเภทของหนี้สินที่จะต้องแสดงในแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินอย่างไร ซึ่งจะต้องกำหนดแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา แต่ท่านประธานที่เคารพ ในร่างพระราชบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรที่กำลังพิจารณาขณะนี้นั้น รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ชัดเจน ซึ่งจะต้องนำเสนอต่อประธานสภาแห่งตน นั้นก็หมายความว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องยื่นแบบแสดงบัญชีหนี้สินและทรัพย์สินต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเป็นสมาชิกวุฒิสภาก็ต้องยื่นต่อประธานวุฒิสภา ตรงนี้เองที่เป็นจุดที่สำคัญก็คือว่า ในร่างของพรรคประชาธิปัตย์ที่นำเสนอ นั้น ได้เขียนบทบัญญัติตรงตามรัฐธรรมนูญ แต่ในมาตรา ๓ ของร่างรัฐบาลนั้น ได้กระทำการขัดต่อรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนที่สุด กระผมไม่เข้าใจว่าได้ผ่านการพิจารณามาอย่างไร ในมาตรา ๓ พรรคสาม ได้กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่สมาชิกวุฒิสภา

หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อสำนักงาน
ป.ป.ป. ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ หรือตามกฎหมายอื่น หรือระเบียบ หรือมติของคณะรัฐมนตรีแล้ว
ไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัตินี้อีก หมายความว่า
อย่างไรครับ หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เขียนยกเว้นบทบัญญัติ
รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นไปไม่ได้ -----

กฎหมายทุกฉบับจะขัดต่อรัฐธรรมนูญไม่ได้ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นกฎหมายแม่บทในการปกครองประเทศ มาตรา ๔๕ เขียนไว้ชัดเจนว่า จะต้องแสดงบัญชีหนี้สินทรัพย์สินต่อประธานสภาแห่งตนที่เป็นสมาชิกอยู่ กำหนดไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติก็ต้องตราให้เป็นอย่างนี้ หลังจากนั้นประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาก็มีประกาศสภาผู้แทนราษฎร หรือประกาศวุฒิสภาเป็นข้อยกเว้นสำหรับสมาชิกบางท่านที่ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่รัฐ ตำแหน่งอื่นนั้น ซึ่งจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย ป.ป.ป. ก็จะต้องเป็นข้อยกเว้น แต่จะเอาพระราชบัญญัติมายกเว้นรัฐธรรมนูญนั้นไม่ได้ ตรงนี้เองที่ทางรัฐบาลสมควรจะต้องถอนร่างนี้ออกไป เพราะได้กระทำการขัดต่อรัฐธรรมนูญ นั้นเป็นประเด็นหนึ่งที่ระดมอยากจะฝากไว้ผ่านท่านประธานไปถึงทางรัฐบาล

ประการที่ ๒ ก็คือว่า ประเด็นสำคัญต่อเรื่องของกฎหมายฉบับนี้ที่กำลังเป็นที่สนใจมากก็คือว่า จะทำอย่างไรให้ตรวจสอบได้ จะทำอย่างไรที่จะทำให้สาธารณชนนั้นสามารถรับรู้ได้ ประเด็นนี้คือจุดที่กำลังเป็นข้อถกเถียงกันค่อนข้างมาก แน่แน่นอนที่สุดว่าในร่างพระราชบัญญัตินั้นได้กำหนดว่า การเปิดเผยหรือไม่นั้น วิธีการกระบวนกรอย่างไรเป็นเรื่องที่ประธานสภาทั้ง ๒ สภานั้นจะเป็นผู้กำหนด แต่ขณะเดียวกันในส่วนข้อสังเกตุบางประการที่น่าจะนำไปพิจารณาในชั้นกรรมาธิการวิสามัญก็คือจะเป็นไปได้หรือไม่ว่า ประการที่ ๑ การแสดงบัญชีหนี้สินทรัพย์สินนั้น เมื่อได้แสดงต่อประธานสภาฉบับหนึ่ง สำนักงานเลขาธิการของแต่ละสภาถือไว้ อีกฉบับหนึ่งนั้นควรที่จะให้ผู้ตรวจการรัฐสภาที่เป็นคนกลาง ที่จะมีการแต่งตั้งมีการออกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเป็นกลไกตามรัฐธรรมนูญที่อย่างไรก็ตามกฎหมายฉบับนี้จะต้องออกแน่นอนเป็นผู้ถือไว้ เพราะในกระบวนกรของสภาผู้แทนราษฎร เสี่ยงข้างมากนั้นจะมีเหตุผลทางการเมืองเข้าไปประกอบ แล้วก็ป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เช่นกันตรงนี้เป็นข้อสังเกตุ ประการที่ ๑ ที่อยากจะฝากไว้

ประการที่ ๒ ก็คือว่า จะเป็นไปได้หรือไม่ว่าในข้อกำหนดดังกล่าวนี้จะได้มีการแสดงรายการบัญชีหนี้สินทรัพย์สิน ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งกระผมขอฝากข้อสังเกตุทั้ง ๒ ประการ เพื่อให้คณะกรรมการวิสามัญที่จะมีการแต่งตั้งนั้นได้ปรุ้ตติเพิ่มเติมหรืออย่างไรมันก็สุดแล้วแต่ ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานและบรรดาสมาชิกทุกท่านที่ให้การสนับสนุนตั้งแต่สภาชุดที่แล้วจนตราไปถึงสภาชุดนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมชาย
 พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ พรรคหน้าไทย
 จากนครราชสีมา ท่านประธาน ร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินหนี้สินของ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาก็ตาม กระผมเชื่อว่าในยุคใหม่
 สมัยใหม่นี้ น่าที่จะสอดคล้องกับความต้องการของพี่น้องประชาชนคนในประเทศ
 ทั้งหมด และแน่นอนที่สุดเราในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร ทุกคนนั้นก็คงจะมีความ
 ปรารถนา มีความตั้งใจแน่วแน่เหมือนกันในการที่จะเห็นความโปร่งใส ความ
 ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มิอำนาจทั้งหลายในบ้านในเมืองแห่งนี้ที่จะต้อง
 แสดงทรัพย์สินต่อพี่น้องประชาชน ผมขออวยากราบเรียนว่าจริง ๆ แล้วพวกเรา
 ทั้งหมดที่นั่งอยู่ตรงนี้มาจากการเลือกตั้ง แน่แน่นอนที่สุดตรงนี้เราเป็นบุคคลสาธารณะ
 สิ่งที่ผมติดใจอยู่ก็คือกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ที่เสนอโดยทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านนั้น
 ไม่มีการเปิดเผยต่อสาธารณะ นั่นคือสิ่งที่ผมเองมีความไม่สบายใจอยู่ว่า ผมอยาก
 จะถามสักนิดหนึ่งว่าปิดแล้วได้ประโยชน์อะไร ทำไมต้องปิดผนึกปิดช่องทั้งหลาย
 ในเรื่องทรัพย์สินที่มีอยู่ ตรงนี้คือสิ่งที่เราสามารถที่จะแสดงความชัดเจนออกมา
 ในเรื่องของความบริสุทธิ์ถ้าหากว่าตัวเองนั้นตั้งใจเข้ามาทำงานเพื่อพี่น้องประชาชน
 คนในประเทศอย่างแท้จริง ไม่มีความจำเป็นเลยในการที่จะต้องไปปิด ปิดช่อง
 ทั้งหมด การเปิดเผยทั้งหลายนั้น จริง ๆ แล้วในกฎหมายฉบับนี้มีชั้นมีตอนอยู่
 แต่ผมเรียนว่าผมมีความเห็นคล้ายตามคุณเอกภาพ พลซื่อ ขออนุญาตที่เอ่ยถึง
 แน่แน่นอนที่สุดตรงนี้เป็นเรื่องที่น่ายินดีที่สุดถ้าเราสามารถที่จะนำพาสิ่งต่าง ๆ
 เหล่านี้ไปสู่สาธารณะเพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ตรวจสอบได้ ท่านประธานที่
 เคารพ ผมเรียนว่า ณ ตรงนี้ผมมองไกลออกไปอีกว่าทำไมเราจะไม่ให้พี่น้อง
 ประชาชนของเรานั้นได้ตรวจสอบกับพวกเราทั้งหลายที่เข้ามาทำงานกันตรงนี้
 ถ้าตัวเองนั้นมีความตั้งใจจริง ๆ มีความบริสุทธิ์จริง ๆ -----

ถึงแม้ว่ากฎหมายฉบับนี้ท่านจะให้ปิดเอาไว้ ผมเขียนว่า ถ้าหากคนจะโกงเสียอย่าง จะเท็จเสียอย่างเมื่อไรมันก็เท็จ บอกว่ามีหมื่นเดียวครับมีหมื่นเดียว มี ๕๐,๐๐๐ บาท บอกมี ๕๐,๐๐๐ บาทเป็นอย่างนั้นหรือเปล่า ผมเขียนว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นข้อที่ พวกเราทั้งหลายนั้นพากันสงสัยเหลือเกินว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วจะได้ ประโยชน์หรือไม่ สามารถจะมีการควบคุมตรวจสอบได้หรือไม่ เราพูดกันอยู่ และผมเองและเพื่อนสมาชิกก็ได้ตรวจสอบว่าเท็จจริงแล้ว เป็นห่วงว่ากฎหมาย ฉบับนี้จะขัดกับรัฐธรรมนูญ แน่แน่นอนที่สุดครับตามมาตรา ๕๕ ท่านประธาน ที่เคารพครับ ผมต้องขออนุญาตทบทวนอีกสักกิดหนึ่ง สิ่งที่เป็นห่วงอยู่ก็คือว่า สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อ ประธานแห่งสภาที่ท่านเป็นสมาชิกตามที่กฎหมายบัญญัติ แน่แน่นอนในที่สุดครับ เมื่อสักครู่นี้ คุณอลงกรณ์ พลบุตร แห่งประชาธิปัตย์ ก็ได้เขียนต่อที่ประชุมของเราแห่งนี้แล้ว แล้วเราคงจะปล่อยสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผ่านไปไม่ได้ถ้าหากว่าผู้ที่เสนอมานั้น ไม่ขึ้นมาชี้แจงให้ชัดเจนว่าตรงนี้ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ แน่แน่นอนที่สุดถึงแม้ว่า ผมเองแม้จะอยู่ในซีกของรัฐบาล แต่กฎหมายในสภาแห่งนี้ก็ออกไปแล้วต้อง ชัดเจนถูกต้อง ผมอยากจะเรียนว่าเราเองนั้นเป็นบุคคลสาธารณะต้องได้รับการตรวจสอบและยังยืนยันอยู่เสมอ แต่ผมมีความเห็นคล้ายตามพรรคพลังธรรม ตั้งแต่แรกเริ่มแล้ว แต่ผมเองไม่ทราบว่าวันนี้ในฐานะที่เป็นพรรคซีกของฝ่าย รัฐบาลนั้นทำไม่ถึงไม่เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามา ผมบอกแล้วถ้าหากคนเรา จะโกงไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตแล้วถึงจะปิดเอาไว้อย่างไรก็ตามแต่ จะแสดง แจ้งเท็จอย่างไรก็ตามแต่ มันก็ทำกันได้ทั้งนั้น ใครจะเข้าไปตรวจสอบถ้าหากว่า ไม่มีคณะปฏิวัติเข้ามายึดอำนาจตรวจสอบหนี้สินตรวจสอบเงินที่มีอยู่หรือไม่ก็เข้ามา ดำเนินการในการที่จะยึดทรัพย์แล้วละก็ เมื่อไรที่จะมีการเปิดไปสู่สาธารณชน เสียที พี่น้องประชาชนนั้นเฝ้ารอคอยและติดตามในการทำงานของพวกเรา มา โดยตลอด หลาย ๆ ท่านก็ได้พูดถึงแม้กระทั่งในเรื่องของข้าราชการ บทบาท ที่มีอยู่เหมือนกัน เราจะเห็นได้เลยว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่จะต้องเสนอ บัญชีทรัพย์สินทั้งหมดเข้าไปยังคณะกรรมการของ ป.ป.ป. แต่ท่านประธาน ที่เคารพครับ ผมเขียนว่าก็ปีแล้วครับท่านประธาน ท่านดูสิครับได้มา เปิดเผยแพร่สู่สาธารณชนมากน้อยแค่ไหน ยกเว้นในกรณีที่มีเหตุมีเรื่องขึ้นมา เท่านั้น แล้วก็ไม่ได้มีความชัดเจนทำอะไรไม่ได้ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มีม ทรัพย์สินมากมายทั้ง ๆ ที่ไปตรวจสอบธุรกิจนั้นก็ไม่สามารถที่จะเอื้ออำนวย ประโยชน์หรือสร้างผลกำไรอันมหาศาลตรงนั้นได้เลย แต่เราก็ยังปล่อยกัน

อยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดว่าจะทำกันอย่างจริงจังแล้วเปิดเผยต่อ
สาธารณะเถอะครับ ในฐานะที่เราเป็นบุคคลสาธารณะต้องมีความกล้าหาญ
กันตรงนี้เพื่อสร้างชาติบ้านเมือง ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

ท่านสุทินครับ

นายสุทิน นพเกตุ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุทิน นพเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม ท่านประธานที่เคารพ พรรคพลังธรรม
มีความเห็นสอดคล้องกับหลักการในการที่จะมีพระราชบัญญัติเปิดเผยทรัพย์สิน
ต่อสาธารณะ แต่เนื่องจากเรามีขั้นตอนในการที่ต้องดำเนินการแล้วก็ เป็น
ขั้นตอนที่ในพรรคร่วมรัฐบาลก็เห็นว่าน่าจะทำในเบื้องต้นนั้นเป็นการเปิดเผย
เบื้องต้นนะครับในแนวทางที่พรรคร่วมรัฐบาลได้เสนอไปแล้ว แต่โดยหลักการ
แล้วนั้นพรรคพลังธรรมได้ถือปฏิบัติมาแล้วว่าบุคคลที่เป็นบุคคลสาธารณะซึ่งเป็น
รัฐมนตรีก็ได้เปิดเผยทรัพย์สินต่อสาธารณชนแล้ว เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาก็น่าจะเปิดเผยทรัพย์สินและหนี้สิน
ต่อสาธารณชนเช่นกัน พรรคพลังธรรมจึงยึดมั่นว่า เราถือหลักการเดียวกันกับ
ท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้อภิปรายไปแล้วว่า น่าจะได้มีการเปิดเผยทรัพย์สินต่อ
สาธารณชน ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เทียนคุณชินวรณ์ศรี
ผู้เสนอ

นายชินวรณ์ บุญเกิดเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญเกิดเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สิน
และหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.
ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้ถือว่าเป็นกฎหมายที่เกี่วข้องกับการ
แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขใหม่ ปี ๒๕๓๘ ซึ่งพวกเราได้มีส่วนในการ
ผลักดันให้มีการแก้ไขในหลายประเด็นที่ตัดการที่จะให้มีการพัฒนาทางการเมือง
ให้นำไปสู่ระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ ให้เป็นระบบที่พี่น้องประชาชนสามารถ
มีส่วนร่วม และให้เป็นระบบที่บุคคลที่มีส่วนเกี่วข้องทางการเมืองนั้น มีความ
สง่างาม มีความบริสุทธิ์ เป็นที่คาดหวังของพี่น้องประชาชนที่จะเป็นผู้เข้ามา
รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้จึงเป็นร่างพระราชบัญญัติที่พวกผมได้มีส่วนในการผลักดันตั้งแต่มีการศึกษา
แนวทางในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญมาแล้ว และมาวันนี้ท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน
และคณะ ก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา พร้อมด้วยร่างพระราชบัญญัติของ
คณะรัฐมนตรี ซึ่งผมถือว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมาดูรายละเอียด
ของร่างทั้ง ๒ ฉบับแล้ว ผมก็ทราบดีแสดงความคิดเห็นไว้ตรงนี้เพื่อจะได้
เป็นหลักฐานในการที่คณะกรรมการในชั้นแปรญัตติจะได้นำไปเป็นข้อมูล
ที่จะปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ให้สมบูรณ์และก็มีผลในการที่จะตรวจสอบบุคคล
สาธารณะ นั่นคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ให้เป็นที่หวังได้ว่า
มีความตั้งใจที่จะเข้ามารับผิดชอบต่อชาติบ้านเมือง ตามที่ทุกคนคาดหวัง แต่มี
ประเด็นที่เพื่อนสมาชิกของกระผมได้เวียนไปแล้ว ๓ ประเด็น

ประเด็นแรกก็คือ ที่คุณสุวโรช พะลัง ทลประธานโททที่ติดเกล้าชานาม
นั่นคือร่างของฝ่ายรัฐบาลมาตรา ๓ ที่ไม่ได้กำหนดเอาไว้ให้ชัดเจนต่อประเด็น
ของการยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่งว่าให้ยื่นภายใน ๓๐ วัน
และก็จะตั้งให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หลังจากที่ยื่นจากตำแหน่งไปแล้ว
ซึ่งตรงนั้นผมถึงว่าจะเป็นที่คลุมเครือที่สำคัญ ในการที่หากว่ามีการร้องขึ้นมา
ภายหลังก็สามารถที่จะตรวจสอบได้ แต่จะไม่ทราบว่าเจตนาของรัฐบาลเป็น
อย่างไรจึงไม่ได้ระบุเอาไว้ตรงนี้

ประเด็นที่ ๒ คือประเด็นที่เพื่อนสมาชิก คุณอลงกรณ์ พลบุตร ได้เขียนไปแล้ว นั่นคือประเด็นที่ให้มีข้อยกเว้น ซึ่งผมถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่พวกเราได้เคยพูดเอาไว้ ตั้งแต่มีการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ และไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติที่ได้เขียนเอาไว้ชัดเจนว่าจะต้องยื่นแสดงต่อประธานสภาแห่งตนที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ แต่มาวันนี้ คณะรัฐมนตรีอาจจะมีการมีเจตนารมณ์อย่างไรผมไม่ทราบ ผมคิดว่าคงยกเว้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นคณะรัฐมนตรี ไม่ต้องยื่นต่อสภาแห่งตน เราปกครองโดยระบบรัฐสภาครับ ถึงแม้ว่าท่านทั้งหลายจะขึ้นไปนั่งอยู่ข้างบน แต่ว่าความเป็นสมาชิกภาพของสมาชิกของสภาแห่งตนนั้นยังมีอยู่ เพราะฉะนั้นตรงนั้นผมคิดว่าน่าจะให้เกิดคดีต่อสภาแห่งนี้ และน่าที่จะต้องปฏิบัติตามเจตนารมณ์ ผมยังมามองอีกมาตราหนึ่งที่เป็นร่างของรัฐบาล ซึ่งผมคิดว่าค่อนข้างที่จะแสดงเจตนารมณ์อะไรสัก ๗ กันอยู่ ร่างที่พวกผม โดยการนำของท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน ได้เขียนเอาไว้ในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑ ให้สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดำรงตำแหน่งในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่มาดูร่างของรัฐบาลของคณะรัฐมนตรีที่ได้เสนอต่อสภาในวันนี้ ได้บัญญัติไว้ว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตรงนี้เหมือนกัน-----

แต่มาเพิ่มเติมเป็นประเด็นที่ผมคิดว่าอาจจะแฝงด้วยเจตนาarmi ผมคิดว่าทาง คณะรัฐมนตรีจะต้องชี้แจงเพิ่มเติมต่อท้ายว่า เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึง หนึ่งร้อยยี่สิบวัน ตรงนี้ทำให้ผมเห็นเจตนาarmiของผู้ร่างว่ามีเจตนาarmi เหมือนจะยกวันสมาชิกสภาที่กำลังเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือเปล่า เพราะผมไม่แน่ใจว่ากฎหมายฉบับนี้ทางรัฐบาลจะผลักดันเร่งรัดให้รวดเร็วดังไร เพราะถ้ารัฐบาลเป็นผู้ที่คุมเสียงข้างมาก แต่ผมไม่แน่ใจ เหมือนเพื่อนสมาชิกคุณประสพ บุชราคม ขอประทานโทษต้องเอ่ยนาม พูดว่าถ้าหากรัฐบาลไปเก็บไว้แล้วให้ผ่านวาระที่ ๓ เพราะคุมเสียงข้างมาก หลังจาก ๑๒๐ วัน แสดงว่าสมาชิกสภาส่วนใหญ่ในสภาแห่งนี้ ไม่ต้องยื่นใช้ใหม่ ที่แสดงเจตนาarmiอย่างไร ขอประทานโทษท่านประธาน ผมไม่ได้มีอคติแต่ที่ผมดูเจตนาarmiตั้งแต่ร่างนโยบาย แล้วมาถึงกฎหมายฉบับนี้ ผมจำเป็นที่จะต้องขออนุญาตท่านประธานที่วงดิ่ง โดยหลักการแล้ว ผมคิดว่าการที่เราจะทำอย่างไรก็แล้วแต่ให้มีการตรวจสอบบุคคลที่เป็นคนของประชาชนเพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้มีความสว่างงาม ในการที่จะเข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน ผมไม่อยากจะยืนยันคำพูดที่ว่าประชาชนเป็นอย่างไรสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นอย่างนั้น มาวันนี้เป็นวันที่โลกมีความเปลี่ยนแปลงเป็นวันที่ระบอบประชาธิปไตยมีความเปลี่ยนแปลง ผมคิดว่าถ้าหากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา มีความสว่างงามมีความชอบธรรมมาด้วยความชอบธรรม รัฐบาลก็มีความชอบธรรม กฎหมายฉบับนี้จึงเป็นกฎหมายฉบับหนึ่งที่ผมคิดว่ารัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่าน

ชัชวรินทร์ก่อนครับ

นายชัชวรินทร์ ทรัพย์รวงทอง (ชัชนาท) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชัชวรินทร์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัชนาท พรรคเสรีธรรม วันนี้ได้มีโอกาสพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่พี่น้องประชาชนชาวไทย ทั้งหลายทั้งปวงนั้นมุ่งหวังและยินดีที่จะมีพระราชบัญญัติหรือเห็น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ออกหรือตราใช้ขึ้นในแผ่นดินไทยมาช้านาน และก็น่ายินดีเช่นเดียวกันว่า ในครั้งนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้ง ในวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๘ นั้น ได้พร้อมใจกันรวมทั้งรัฐบาลด้วย ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะดำเนินการให้

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ความตั้งใจของพี่น้อง
ประชาชนที่อยากจะเห็น เช่นเดียวกันครับท่านประธานว่า การที่จะมี
พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาใช้ นั้น โดยรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกันได้ตราไว้
และแก้ไขเมื่อปี ๒๕๓๘ นั้น มาตรา ๔๕ ว่า อยากรู้เห็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และสมาชิกวุฒิสภานั้น ได้แสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน -----

เช่นเดียวกันในวันนี้เมื่อรัฐธรรมนูญนั้นได้มีบทบัญญัติเอาไว้ แต่ก็ปรากฏว่า
 ยังไม่มีวิธีการแบบแสดง จำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ เช่นเดียวกันว่า
 เมื่อเราต้องการแบบและวิธีการแสดงในการแจ้งหนี้สินและทรัพย์สิน เมื่อเป็น
 เช่นนี้อาจจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่าเราก็คงจะพิจารณากันในส่วนที่ว่า
 เราจะแสดงทรัพย์สินกันอย่างไรและจะยื่นกันแบบไหน และแบบที่ใช้จะเป็น
 แบบอย่างไร ในขณะนั้นแบบนั้นไม่ได้กำหนดในร่างพระราชบัญญัติว่าจะจะเป็นแบบไหน
 แบบแสดงรายการทรัพย์สินนั้นไม่ได้แสดงแบบเอาไว้ในร่างพระราชบัญญัติและไม่มี
 การต่อท้ายเช่นเดียวกันว่าจะให้เป็นบัญชีในลักษณะใด นั่นก็แสดงให้เห็นว่า
 การแสดงทรัพย์สินในครั้งนี้นี้สุดแต่วิธีการว่าใครจะเขียน เขียนอย่างไรก็ได้
 แจ้งมา มีบ้านกี่หลัง รถยนต์กี่คัน เงินในธนาคารเท่าไร แล้วแต่แสดงมา
 ในความรู้สึกคิดเห็นของผมนั้นน่าจะมีแบบเฉพาะเจาะจงของมันเลย รัฐสภา
 แห่งนี้ใช้แบบเดียวกัน ทั้งวุฒิสมาชิกและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ต่างกัน
 ในการที่จะยื่นให้ต่อใคร วุฒิสมาชิกก็ยื่นต่อประธานวุฒิสภา ผู้แทนราษฎรก็ยื่นต่อ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร ต่างกันในบุคคลที่เราจะยื่นเท่านั้นเองต้นสังกัด
 แต่บัญชีที่แสดงนั้น เมื่อเป็นรัฐสภาแห่งเดียวกันน่าจะมีแบบที่เหมือนกัน
 เช่นเดียวกันในการกรอกแบบรายการนั้นต้องมีแบบของมันโดยเฉพาะ ขอเน้น
 นะครับท่านประธานว่าต้องเป็นแบบโดยเฉพาะ แล้วบุคคลที่จะมาดำเนินการนั้น
 เพียงแต่กรอกลงไปเท่านั้นเอง การกรอกรายการที่ไม่ตรงต่อความจริงนั้น
 น่าจะเป็นแบบที่แจ้งแบบที่เป็นเท็จ แต่ที่นั่นมันไม่เป็นอย่างนั้น ก็ขอกราบเรียน
 ต่อท่านประธานว่าตรงนี้อาจจะเห็นความเปลี่ยนแปลงและแก้ไขเพื่อให้
 เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่นเดียวกันวิธีการดำเนินการยื่นนั้นอย่างที่เราเรียน
 เมื่อสักครู่นี้ว่ายื่นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาแล้ว
 การแสดงใด ๆ ก็ตามแต่ที่ผมหรือท่านประธานก็ดี ถ้าเราไปดูการแสดง
 หนึ่ง ละคร ลิเกอะไรก็ตามแต่ แสดงแล้วมันต้องเห็นตัว มันต้องมองเห็น
 การละเล่นหรือแสดงละคร แสดงอะไรก็ตามแต่ การแสดงนั้นต้องเห็นตัว
 ต้องมองเห็น จับภาพได้ แต่ในขณะนั้นบอกว่ายื่นไปแล้วแบบที่เสนอมาบอก
 ไม่ต้องเห็นตัว บอกยื่นเป็นซองมิด ๆ เอาไปเก็บไว้เฉย ๆ ในลักษณะนี้
 ขอกราบเรียนท่านประธานว่า อย่างที่หลายท่านบอกว่าถ้ายื่นแบบนี้ไม่ต้องยื่น
 ตีกว่า แต่ผมเห็นว่ามันก็น่าจะยื่น ถึงแม้ว่ามันไม่ได้ตีทั้งร้อย เอาห้าสิบก็น่าดี
 แต่ถ้าเราจะทำในขณะนี้ในเมื่อไหน ๆ จะทำแล้ว ทำลักษณะให้มันเต็มร้อยเลย
 ไม่ได้หรือท่านประธาน เอาให้มันเต็มร้อยเลย ทุกท่านก็รู้แล้วว่าเปลี่ยนแปลง

ของบ้านเมืองถ้าเราไม่เปลี่ยนแปลงวันนี้ วันหน้าลูกหลานก็ต้องมาเปลี่ยนแปลง คนรุ่นหลังต้องมาเปลี่ยนแปลงแน่นอน แล้วเขาต้องเปลี่ยนแปลงในแบบที่เขา คิดอยู่แล้ว ซึ่งในแบบนั้นทุกท่านก็รู้แล้วว่าทุกคนคิดอย่างไรและจะเปลี่ยนแปลง ไปแบบไหน แล้ววันนี้ซึ่งเราเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองทำไมไม่ทำตามอย่างนั้น ทุกคนก็รู้แล้วว่าเขาต้องการอย่างไร แล้วจะเคียดหรือรังเอาไว้ทำไม สิ่งเหล่านี้ ก็ขอฝากเอาไว้ต่อท่านประธานว่าควรที่จะเปิดเผยทรัพย์สิน ติดประกาศเลขครีบริบ ได้ฤกษ์สภาพประกาศไปเลย ใครมีทรัพย์สินเท่าไร มีอะไรเท่าไร ผมเห็นด้วย น่าจะเป็นอย่างนั้นนะครับท่านประธาน เช่นเดียวกันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หลายท่านเสนอมาก็ปรากฏว่าที่ตรวจสอบดูแล้วก็ยังมีของรัฐบาลรีบร้อนไปหน่อย และใส่ช่องมาให้เมื่อกี้เอง ก็ตรวจสอบไปตรวจสอบมาก็อยากฟังคำชี้แจงไว้ เหมือนกันที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญใหม่ หน้าที่ ๒ รัฐธรรมนูญบอกว่า สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธาน แห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก ตามที่กฎหมายบัญญัติ -----

แต่ปรากฏว่าหน้าที่ ๒ ของร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมา ในกรณีที่ วุฒิสมาชิกหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อสำนักงาน ป.ป.ป. ตามที่กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือตามกฎหมายอื่น หรือระเบียบ หรือมติของคณะรัฐมนตรีแล้ว ไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน ตามพระราชบัญญัตินี้อีก กราบเรียนท่านประธาน รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เลย บัญญัติว่าผู้แทนราษฎรก็ดี วุฒิสมาชิกก็ดี ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินต่อประธานสภา แห่งที่ตนสังกัดอยู่ สิ่งเหล่านี้ขอกราบเรียนว่า ผมคิดว่ารัฐบาลรู้ว่าสิ่งนี้ มันผิดพลาดไปเล็กน้อย แต่ไม่เป็นไร ถ้าขึ้นคือตั้งขอกราบเรียนว่าพี่น้อง ประชาชนเขาไม่ค่อยยอมหรือยอมรับไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนฝากไว้ อะไรก็ตามแต่ที่เป็นความผิด ขอโทษ แล้วก็แก้ไข อภัย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเปรมครับ
นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ ความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าพี่น้องประชาชนทั่วประเทศคงจะจับตามอง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากว่าเป็นสิ่งที่เป็นมิติใหม่ ทางการเมือง โดยเฉพาะถ้าหากจะนับว่าเป็นการปฏิรูปทางการเมืองครั้งหนึ่ง ก็น่าจะนับได้ เพราะว่าเป็นเรื่องที่พี่น้องประชาชนจะได้รับทราบ รับรู้ ถึงการแสดงออก สมาชิกรัฐสภาทั้ง ๒ สภา ซึ่งเป็นเรื่องที่พี่น้องประชาชน ไม่เคยรับทราบมาก่อน แต่อย่างไรก็ตามในร่างของทั้งสามยังมีข้อบกพร่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นของกรรมาธิการ กระผมใคร่ขอฝากไว้ ก็คือ คำว่า แสดง คำว่า แสดง นั้น ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๕๒๕ คำว่า แสดง นั้น ได้บอกว่าเป็นการชี้แจง เป็นคำกริยา เป็นการชี้แจงอธิบายบอกข้อความให้รู้ หรือทำให้ปรากฏออกมา หรือ เป็นการแสดงซึ่งเป็นการละเล่น เช่น เล่นละคร เพราะฉะนั้นเมื่อมีการระบุ คำว่า แสดง ในหลักการและเหตุผลตั้งแต่ต้นแล้ว ซึ่งเป็นการอ้างถึงรัฐธรรมนูญ แต่การที่ผมสังเกตเห็นในร่างของทั้งสามปรากฏว่าเป็นการขึ้น แต่ที่ไม่ใช่ขึ้นแสดง เนื่องจากว่าไปยื่นต่อประธาน แล้วก็เก็บไว้ จะมีการแสดงออกมาก็ต่อเมื่อ มีเหตุ ซึ่งเมื่อมีเหตุนั้นไม่ถือว่าเป็นการขึ้นแสดง อย่างเช่นถ้ากระผมจะแสดง ต่อท่านประธานนี้ถือว่าเป็นการลุกขึ้นมาแสดงความคิดเห็นในสภา ถ้าหากว่า จะเอาตามร่างที่ว่านั้น ผมก็ต้องเดินทางจากบ้าน แล้วก็เขียนข้อความใส่ซอง

วันนี้มาขึ้นกับท่านประธาน ทุกคนถ้าจะแสดงกันอย่างนี้สภาก็คงจะไม่มี
โอกาสแสดงความคิดเห็นแบบที่เราเป็นอยู่ เพราะฉะนั้นความหมายคำนี้
ดูเหมือนเป็นเรื่องเล็ก แต่เป็นเรื่องใหญ่ เพราะคำว่า แสดง ในที่นี้ เป็น
การบอกให้เห็นเลยครับว่า กฎหมายฉบับนี้จะโปร่งใส หรือว่าจะไม่โปร่งใส
เนื่องจากว่าถ้าขึ้นเฉย ๆ แล้วไม่แสดง ก็ไม่มีความหมายอะไรเช่นกัน
แต่ถ้าขึ้นแสดงแบบนี้ก็จะนับว่าเป็นการพัฒนาการทางการเมือง ถ้าว่าที่สำคัญที่สุด
ในประวัติศาสตร์การเมืองไทยเช่นกัน เพราะฉะนั้นในที่นี้ผมคิดว่าในแง่หลักการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุมในวันนี้ ผมคิดว่าทุกท่านมีความยินดีที่จะ
รับหลักการในจุดนี้ แต่อย่างไรก็ตามในชั้นที่ ๓ ในชั้นกรรมวิธีการอาจจะฝาก
คำว่า แสดง ให้คณะกรรมการที่จะได้รับการจัดตั้งขึ้นได้นำไปพิจารณา
เนื่องจากจะเป็นจุดสำคัญ และเป็นจุดที่ขาดของเจตนารมณ์ว่า ตามที่เรามี
เจตนารมณ์จะทำให้โปร่งใสนั้น ในแง่รายละเอียดแล้วนั้นเราจะแสดง
ให้เห็นว่าโปร่งใสได้หรือไม่ ถ้าหากว่าไม่ เราก็ไม่ควรแสดงบทบาทนี้
สอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียนวัช

นายพีระพงศ์ สาคริก (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผม พีระพงศ์ สาคริก พรรคพลังธรรม กรุงเทพมหานคร
 กระผมทราบว่าร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลและพรรคฝ่ายค้านได้นำเสนอสภา
 อยู่ในขณะนี้ก็เป็นเพียงเพื่อที่จะให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕
 แต่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า หลักการของการมีกฎหมาย
 ฉบับนี้นั้น คงเป็นเรื่องที่สภาต้องพิจารณาให้อย่างแน่นอน แต่สาระสำคัญในกฎหมาย
 ฉบับนี้เป็นเรื่องที่ว่าพี่น้องประชาชนทั้งประเทศให้ความสนใจ เหตุผลก็คือว่า ผู้ที่กำลัง
 ใช้อ่านาจพิจารณากฎหมายฉบับนี้นั้น เป็นผู้ที่จะรับผลจากการปฏิบัติจากกฎหมายฉบับนี้
 เพราะฉะนั้นตรงนี้คือสิ่งสำคัญที่พี่น้องประชาชนกำลังจับตามองอยู่ว่า ในนักการเมือง
 ของสภาแห่งนี้เองนั้น ได้มีความโปร่งใส ได้มีความใสสะอาดที่จะแสดงให้เห็นประชาชน
 ได้เห็นมากน้อยเพียงใด พรรคพลังธรรมมีแนวความคิดที่จะให้มีการเปิดเผยบัญชี
 ททรัพย์สินและหนี้สินต่อสาธารณชน แต่เนื่องจากว่ายังอยู่ในขั้นตอนของการดำเนินการ
 อย่างไรก็ตามในขั้นกรรมาธิการนั้น เราก็จะได้เสนอความคิดเห็นเพื่อให้เป็นไปตาม
 เจตนารมณ์ของเรา แต่อย่างน้อยที่สุดในวันนี้ กระผมอยากที่จะกราบเรียนท่านประธาน
 ว่ามีข้อที่กระผมอยากจะท้วงติง อยากจะแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฉบับของพรรคประชาธิปัตย์อยู่หลายประเด็นด้วยกัน ในมาตรา ๓
 ซึ่งระบุไว้ว่า ให้สมาชิกวุฒิสภายื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา
 ตามแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ประธานวุฒิสภาประกาศกำหนด และ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ตามแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรประกาศกำหนด
 ท่านประธานจะเห็นว่าการแสดงทรัพย์สินในที่นี้นั้น มีแบบรายการแสดงอยู่ ๒ สภา
 ด้วยกัน ไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน ใครจะกำหนดอย่างไรก็ได้ ไม่มีแบบมาตรฐาน
 และไม่มีบรรทัดฐานเดียวกัน นั้นแสดงให้เห็นว่าการแสดงทรัพย์สินจะกระทำกัน
 อย่างแตกต่างกันก็ทำได้เนอะครับ นอกจากนี้ในส่วนที่เพิ่มเติมในมาตรา ๓ ของ
 พรรคประชาธิปัตย์นั้นยังกำหนดไว้ว่า การยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตาม
 วรรคหนึ่ง ให้ยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เข้ารับหน้าที่ และวันพ้นจากตำแหน่งหน้าที่
 แล้วแต่กรณี ตรงนี้ครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อผนวกกับมาตรา ๔ การแสดง
 ทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๓ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ยื่น
 ในวันที่ยื่นเนอะครับ และให้ยื่นเป็น ๒ ฉบับ แยกใส่ซองเป็น ๒ ซอง พร้อมทั้งปิดผนึก
 และลงลายมือชื่อของผู้ยื่นกำกับไว้ ท่านประธานที่เคารพ การเข้ามารับ
 ตำแหน่งหน้าที่นั้น เริ่มตั้งแต่วันที่แรกที่เขาเข้ามารับตำแหน่งหน้าที่ การที่เรา

ออกกฎหมายฉบับนี้นั้น ก็เพื่อเป็นการป้องกันการประพฤติมิชอบ ซึ่งสามารถ
 กระทำได้นับตั้งแต่วันแรกที่เข้ารับตำแหน่ง แต่เหตุใดที่จะไปกำหนดให้เขา
 ดำเนินการแสดงบัญชีทรัพย์สิน ๗ วันที่ยื่น ซึ่งในวันที่ยื่นนั้นก็กำหนดว่าสามารถทำได้
 ๖๐ วัน ภายหลังจากที่เข้ารับตำแหน่ง เพราะฉะนั้นตรงนั้นผมอยากจะฝากทั่วถึงไว้
 ว่าในชั้นกรรมาธิการโปรดช่วยกรุณาพิจารณาในข้อนี้ด้วย นอกจากนั้นแล้ว
 ในมาตรา ๖ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ซึ่งระบุไว้ว่าเมื่อประธานวุฒิสภา
 หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้รับแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
 ตามมาตรา ๓ แล้ว ให้ลงลายมือชื่อกำกับซองทั้ง ๒ ซอง แล้วเก็บไว้ที่สำนักงาน
 ของผู้รับแบบ ๑ ซอง และมอบคืนให้ผู้ยื่นแบบเก็บไว้อีก ๑ ซอง ท่านประธานครับ
 ใช้คำว่า เก็บไว้ที่สำนักงาน ผมไม่เข้าใจตรงนั้นว่าเก็บไว้ตรงไหน เก็บไว้ใน
 ลิ้นชักของท่านประธาน หรือว่าเก็บไว้ตรงไหน การยื่นซอง ๒ ซอง เป็นเรื่องที่มี
 ปัญหาแน่นอนแล้ว เช่นกำกับกันอยู่แค่ ๒ คนเท่านั้น กระผมไว้ใจท่านประธานครับ
 แต่ถ้าหากไม่ใช่ท่านประธานคนนั้น มีการเปลี่ยนแปลงไป ในสภาแห่งนี้ระบบของเรา
 ที่เป็นอยู่นั้น เป็นไปได้ที่ประธานสภาและสมาชิกสภาคนใดคนหนึ่งนั้นจะสังกัดอยู่ใน
 พรรคการเมืองเดียวกัน กระผมไม่แน่ใจว่าเมื่อถึงวันที่เราเปิดซองแล้ว
 ซองที่เซ็นกันไว้ จะเป็นซองเดียวกับซองที่ยื่นหรือไม่ เพราะมีบุคคลเพียง ๒ คน
 ที่รับรู้ แล้วก็เซ็นกันไว้ แล้วก็เก็บไว้ในสำนักงานของท่าน โดยที่ไม่ได้มี
 บุคคลที่ ๓ เข้ามามีส่วนรับรู้หรือรู้เห็นด้วย ตรงนั้นผมคงจะต้องทั่วถึงไว้ เพราะว่า
 เป็นสาระสำคัญที่จะไม่ทำให้การออกกฎหมายฉบับนี้บรรลุเป้าหมาย -----

ในมาตรา ๓ การเปิดผนึกซองหรือเปิดเผยแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้เก็บรักษาแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เงื่อนไขในการอนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการเปิดผนึกซองแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานแต่ละสภากำหนด โดยความเห็นชอบของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณี

ท่านประธานครับ ตรงนี้คงเป็นเรื่องยุ่งยากแน่นอนเมื่อถึงขั้นตอนตรงนั้น เพราะเรากระทำกันอย่างปกปิด เราไม่ได้ทำกันอย่างเปิดเผยต่อสาธารณชน ถ้าเราทำกันอย่างเปิดเผยต่อสาธารณชน ตรงนั้นไม่มีปัญหา เงื่อนไขจะกำหนดกันอย่างไรไม่ใช่สาระสำคัญ ท่านประธานครับ มาตรา ๘ บุคคลตามมาตรา ๓ ที่ไม่ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ หรือจงใจยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความที่เป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ท่านประธานครับ ตรงนี้ใครจะรู้ว่าเป็นเท็จ เพราะมันปกปิดอยู่ ไม่มีการตรวจสอบ วันนี้ถ้าจะมีการกระทำอย่างนี้ ผมยังระแวงว่าตัวเลขที่ผู้ยื่นยื่นเข้าไปนั้น อาจจะไม่ใช่ข้อเท็จจริง อาจจะเป็นการยื่นโดยชวกรเข้าไปเพื่อไว้ และว่าที่พันกำหนดก็เอาตัวเลขตัวนี้ละครับ กลับมาแสดง ก็ไม่ได้แสดงฐานะที่แตกต่างกันไป แต่มีใครตรวจสอบละครับ เพราะมันยื่นแล้วก็ปิดไว้อย่างนั้น มาตรา ๑๐ แบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งเก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๖ หากสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ้นจากสมาชิกภาพไปเกินห้าปีแล้ว ประธานของแต่ละสภาแล้วแต่กรณีจะอนุญาตให้ทำลายตามระเบียบของทางราชการก็ได้ ตรงนี้เห็นชัด ท่านประธานครับ ว่าเราทำตรงนี้เพื่อเก็บกันไว้เฉย ๆ เมื่อพ้นตำแหน่งไปแล้ว ๕ ปีก็ทำลายทิ้ง แล้วมันจะเกิดประโยชน์อะไรในการตรวจสอบ เราร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา แต่ไม่มีผลที่จะก่อให้เกิดการตรวจสอบเลยแม้แต่ประการเดียว ท่านประธานครับ เมื่อวานนี้มีเพื่อนนักการเมืองบางท่านได้ให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนโดยพูดว่า การที่พรรคพลังธรรมมีแนวความคิดในการที่เสนอกฎหมายฉบับนี้เป็นการเปิดเผยต่อสาธารณชนนั้นเป็นการกระทำเพื่อการศึกษาเสียง เป็นการกระทำเพื่อที่จะได้คะแนนจากพี่น้องประชาชน ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่าขอขอบพระคุณนักการเมืองท่านนั้น

ที่มองเห็นว่าแนวความคิดตรงนี้จะได้คะแนนจากประชาชน ผมไม่อยากจะ
คะแนนคนเด็วหรือพรรคพลังธรรมได้คะแนนพรรคเด็ว ผมอยากให้
เพื่อนสมาชิกในสภาทั้งหมดนี้ได้คะแนนจากประชาชนเช่นเด็วกัน
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปท่านวิเชียร
แล้วก็มาท่านอริสมันต์ ท่านวิเชียรก่อน ยกมือنانแล้ว

นายวิเชียร คันถ้อง (ตรง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วิเชียร คันถ้อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรง ผมขอกราบขอบพระคุณ
ท่านประธานที่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายฉบับนี้
ท่านประธานครับ พรรคประชาธิปัตย์ ได้เปิดเกมตัวนี้ อยากแสดงเจตนารมณ์
ว่าเราจะหาวิธีการป้องกันอย่างไร ในขณะที่ภาพพจน์ของบรรดานักการเมือง
หาว่า คนที่เข้ามาทำหน้าที่ประพฤติกุจริต พรรคประชาธิปัตย์มาคิดถึงจุด ๆ นี้
เราได้เสนอกฎหมายนี้ แต่นั่นละครับ มีบรรดาเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้แสดง
ความคิดเห็นว่า ความจริงแล้วไม่ควรเฉพาะผู้ที่ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ไม่ควรจะเป็นสมาชิกวุฒิสภาเท่านั้น ควรให้บรรดาคู่สมรสหรือไม่อย่างนั้น
ทายาทของนักการเมืองนั้น ๆ แสดงบัญชีทรัพย์สิน หนี้สินนั้นได้ด้วย ผมเห็นด้วย
ว่าจะทำอย่างไรให้พวกเราบริสุทธิ์ให้ปลอดโปร่งมากที่สุดเท่าที่จะทำได้
แต่ที่นี้ถ้าหากว่ามาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๕ เขาจะเขียนไว้ชัดว่า
ให้สมาชิกวุฒิสภา ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
ต่อประธานสภาที่ตนเป็นสมาชิกตามที่กฎหมายบัญญัติ เพราะฉะนั้นเมื่อ
กฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนไว้ในลักษณะที่ว่านี้ ผมคิดว่ากฎหมายลูกที่ออกมา
เราจะไปร่างให้บุคคลอื่นต้องแสดงทรัพย์สิน หนี้สินด้วยนั้นคงจะไม่ชอบ
มันจะขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ -----

แต่ถึงอย่างไรก็ตามข้อคิดเห็นเหล่านี้ขอจะฝากไว้กับคณะกรรมการปฏิรูป
ทางการเมืองเพื่อนำไปพิจารณาต่อไป

ท่านประธานที่เคารพ อีกประเด็นหนึ่งที่อยู่ว่าจะขอแสดงความคิดเห็น
เพิ่มเติมก็คือว่า การยื่นบัญชีทรัพย์สิน หนังสือต่อท่านประธาน แต่ที่นี้ผมอยากจะ
เห็นภาพต่อไปว่า เฉพาะยื่นบัญชีทรัพย์สิน หนังสือนั้น คงจะไม่เพียงพอ ควรจะ
มีการติดตามว่าที่เรายื่นบัญชีทรัพย์สิน หนังสือนั้นถูกต้อง ชอบด้วยเหตุผลหรือไม่
ชอบด้วยข้อเท็จจริงหรือไม่ ควรจะมีการขึ้นมาสักชุดหนึ่ง เข้ามาติดตาม
ดูแลเกี่ยวกับเรื่องนี้ นอกจากนั้นในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่เราต้องยอมรับความจริงว่า
ถึงแม้ว่าเราจะยื่นบัญชีทรัพย์สิน หนังสือต่อท่านประธานก็ตาม แต่ในขณะเดียวกัน
ถ้าหากว่าเราคิดจะยกยอกทรัพย์สิน หนังสือนั้น โดยใส่ชื่อไว้กับบุคคลอื่นทำได้ไหมครับ
ถ้าทำได้แน่นอนที่สุดหลังจากพ้นตำแหน่งหน้าที่ ทรัพย์สินเหล่านั้นที่เรายกยอกใส่ชื่อ
คนอื่นไว้ โอนใส่ชื่อของตัวเองก็ย่อมทำได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าจะให้ผล
ผูกพันมากกว่านี้ จำเป็นที่จะต้องตรวจสอบทรัพย์สินต่อไปหลังจากที่พ้นจาก
ตำแหน่งหน้าที่แล้ว มีกำหนดระยะเวลาหนึ่ง นั่นคือสิ่งที่อยู่จะขอฝากกับ
ท่านประธานต่อเพื่อนสมาชิกแห่งนี้ เพื่อนำไปพิจารณาประกอบในการร่าง
กฎหมายนี้ต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านอริสมันต์

นายอริสมันต์ พงษ์เรืองรอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อริสมันต์ พงษ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม สำหรับเรื่องที่อยู่อาศัย ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ได้พูดเหตุผลไปยึดยาวพอสมควร และผมเองก็ได้อ่านในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติ
การแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งในเรื่องนี้อย่างที่เพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งได้พูดไปแล้วว่า การแสดงนั้นจำเป็น
จะต้องแสดงออกให้สาธารณชนได้รับรู้ด้วย แต่ถ้าหากว่าในเรื่องของร่างพระราชบัญญัตินี้
ถ้าหากว่าไม่แสดงออกให้กับประชาชนได้รับรู้ ได้เห็น ควรจะเปลี่ยนชื่อ ควรจะ
เปลี่ยนชื่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ให้เป็นร่างพระราชบัญญัติรายการแสดงทรัพย์สิน
และหนี้สินของสมาชิกสภาผู้แทนฯ หรือว่าของสมาชิกวุฒิสภา แต่ว่าการแสดงนั้น
เรากำหนดร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาไว้วัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้ประชาชนที่เลือก
ผู้แทนราษฎร เข้ามาเป็นผู้บริหาร เขาได้รับรู้ว่าใครมีอะไรเท่าไรมีทรัพย์สินเท่าไร
เราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแสดงให้ประชาชนเหล่านั้นได้ทราบถ้าหากว่าจะให้
ท่านประธานสภา หรือท่านประธานรัฐสภาได้ทราบเพียงคนเดียวเท่านั้น ก็ยังเป็น

รายการทรัพย์สินและหนี้สินของตัวเอง ขึ้นให้กับประธานเท่านั้น แต่ในขณะที่เดียวกัน
 ผมก็อยากจะมีวัตถุประสงค์ว่า ทำแล้วเพื่ออะไร ตรวจสอบแล้วประชาชนจะรู้
 มากน้อยขนาดไหน นี่คือสาระสำคัญ เมื่อตรวจสอบแล้ว หลังจากพ้นตำแหน่ง
 ถ้าหากมีทรัพย์สินมากขึ้นมา เราจะมีมาตรการอย่างไรกับนักการเมืองเหล่านั้น
 ผมอยากจะฝากข้อคิดไปถึงท่านประธานตรงนี้ว่า เราเองเป็นที่มั่น ที่หวังของ
 ประชาชน ประชาชนเลือกเรามาด้วยแรงศรัทธา อยากจะเห็นสภาแห่งนี้
 เปรียบเสมือนปลาทองในอ่างแก้ว ซึ่งมองในทงมมองก็ให้เห็นและสามารถ
 ตรวจสอบได้ตลอดเวลา แสดงความโปร่งใสให้ประชาชนได้เห็น อย่าทำเป็น
 เหมือนปลากัดที่อยู่ในโอ่งมังกร มองมุมไหนก็มองไม่ได้ สำหรับเรื่องร่างพระราชบัญญัติ
 มีหลายมาตรา ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลก็ดี ฝ่ายค้านก็ดี ที่ผมเห็นอยู่ก็คือมาตรา ๗
 การเปิดผนึกซองหรือว่าเปิดเผยแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจะกระทำมิได้
 วันแต่จะได้รับการอนุญาตจากประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร
 แล้วแต่กรณี ลักษณะอย่างนี้แหละครับ ท่านผู้ทรงเกียรติได้อธิบายเหตุผลไปแล้ว
 ว่าถ้าขึ้นให้กับท่านประธานแล้วใส่ซองเอาไว้ แล้วใครละครับจะเป็นผู้ตรวจสอบ
 ว่าข้อความที่เปิดนั้นเป็นข้อความจริงหรือว่าเป็นข้อความที่เป็นเท็จ สิ่งเหล่านี้
 ผมอยากจะหารือกับสภาแห่งนี้ แต่ถ้าหากว่าจะแก้ไขให้ดีขึ้น ผมก็อยากที่จะ
 ให้ร่างพระราชบัญญัตินี้แสดงออกต่อสาธารณชน แต่ถ้าหากว่าได้เท่านี้ผมก็
 มีความมั่นใจว่า เอละครับนี่ คือมิติใหม่ สิ่งที่ดีที่เราได้เริ่มตรงนี้ก็ของ
 เพิ่มเติมตลอดไป ผมอยากจะหารือกับที่ประชุมไว้แต่เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านพินิจครับ
 นายพินิจ จารุสมบัติ (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม นายพินิจ จารุสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย
 พรรคเสรีธรรม ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ร่างพระราชบัญญัติการแสวงหาทรัพย์สิน
 และหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ... ทั้ง ๓ ฉบับ
 ในวันนั้นก็ได้เสนอตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๙๕
 ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในมาตรา ๙๕ ผมได้นำบันทึกการประชุมของ
 คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไข
 เพิ่มเติม ประชุมครั้งที่ ๑๕ วันจันทร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๗ ขอกราบเรียนต่อ
 ท่านประธาน ว่าได้ไปค้นดูว่าตรงนี้เจตนารมณ์ของการบัญญัติกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๙๕ นั้นที่ประชุมของคณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีเจตนารมณ์ไว้อย่างไร
 ที่ประชุมของคณะกรรมาธิการจึงเห็นชอบด้วย ก็ต้องขอกราบเรียน ให้เป็นเกียรติ
 ต่อผู้ที่เสนอในมาตรา ๙๕ นั้นครับ ผู้ที่แปรญัตติในประเด็นนี้ก็ต้องขอกราบเรียนว่า
 คือ ท่านอาจารย์อึ้งฉ่างค์ ปาณิกบุตร ท่านอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต ท่านอลงกรณ์
 พลบุตร และผมได้เสนอแปรญัตติในการให้บัญญัติในมาตรา ๙๕ ในเรื่องนี้ โดยมี
 เจตนารมณ์ตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติเอาไว้ดังนี้คือ

ผมได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อมวลชน จากคำแนะนำของพี่น้อง
 ประชาชนหลายฝ่าย ถึงข้อที่สื่อมวลชนและพี่น้องประชาชนมีความแคลงใจ มีความ
 เคลือบแคลงสงสัยในการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ไม่ว่าจะเป็นวุฒิสมาชิก
 หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตรงนี้อาจจะให้มีการทำหน้าที่ของบุคคลที่เป็น
 ฝ่ายนิติบัญญัติอย่างสง่าผ่าเผย อย่างมีเกียรติ อย่างปราศจากการเคลือบแคลง
 สงสัยจากพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ทั้งนี้ต้องขอขอบคุณทางท่านสื่อมวลชน
 ที่ได้ผลักดันให้ผมได้ยื่นแปรญัตติ ในมาตรา ๙๕ นี้ก็ต้องประกาศไว้ว่า
 สื่อมวลชนได้สร้างคุณูปการในตรงนี้ ผมก็ได้เสนอมาตรา ๙๕ เพิ่มเติม
 ต่อจากท่านอาจารย์อึ้งฉ่างค์ ปาณิกบุตร และท่านอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต
 และท่านอลงกรณ์ พลบุตร ก็ขอกราบเรียนว่าเจตนารมณ์ที่คณะกรรมาธิการ
 ได้สรุปต่อที่ประชุมมีดังนี้คือ

๑. ต้องการให้ผู้ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติไม่ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 หรือวุฒิสมาชิกให้มีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ให้มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี สมที่ประชาชน
 ได้ให้ความไว้วางใจ ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งถ้าประชาชนมีข้อครหา
 มีข้อเคลือบแคลงสงสัยแล้ว ความมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี หรือความศักดิ์สิทธิ์

ทองสภานี้จะลดน้อยถอยลง ฉะนั้นตรงนี้เพื่อทำให้สภานี้ได้มีเกียรติ
เป็นสถาบันที่ประชาชนมีศรัทธาอย่างสูงสุด จึงจำเป็นต้องบัญญัติมาตรานี้
ลงไป

ประการที่ ๒ เนื่องจากว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี หรือ
วุฒิสมาชิกที่ดีทุกคนมาทำหน้าที่ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ มาทำหน้าที่เสียสละ
เพื่อชาติบ้านเมือง ฉะนั้นทุกคนมีความเสียสละต่อชาติบ้านเมือง ฉะนั้นทุกคน
ก็ต้องมีความพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทุก ๆ ด้าน -----

การตรวจสอบถึงทรัพย์สิน ถึงผลประโยชน์ต่าง ๆ นั้น เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์เป็นที่เคลือบแคลงสงสัย เพราะฉะนั้นคนระดับอย่างวุฒิสมาชิกหรืออย่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถ้าพร้อมให้มีการตรวจสอบในสิ่งเหล่านี้แล้ว ก็จะเป็นหลักประกันจะสร้างศรัทธา สร้างเกียรติให้กับสภาแห่งนี้ให้กับสถาบันได้มากขึ้น

ประการที่ ๓ ก็มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กล่าวขานกันมากมายว่า การเล่นเกมการเมืองการมาสู่ระบบการเมืองนั้น ส่วนใหญ่ถูกวิพากษ์วิจารณ์มองในแง่ทางลบทางอกศลมาโดยตลอด ในแง่ของการมาแสวงหาผลประโยชน์ต่าง ๆ นานา ฉะนั้นเพื่อลบข้อครหาต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าบัญญัติหลักการมาตรการตรงนี้ไว้เป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้ว ผมคิดว่าจะทำให้สภาแห่งนี้หรือวุฒิสมาชิกหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับการยอมรับ ได้รับแรงศรัทธา และได้รับเกียรติจากประชาชนสูงขึ้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะนำเอาเหตุผลของคณะกรรมการส่วนใหญ่ในวันนั้น ก็ต้องขอกราบชมเชยต่อท่านวุฒิสมาชิกหลายท่านที่สนับสนุนและให้มาตรานี้ได้ผ่าน เข้ามาประกาศเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญได้อย่างน้อยท่านคุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้อภิปรายให้เหตุผลสนับสนุนในประเด็นเจตนารมณ์นี้อย่างชัดเจนและอย่างมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง ก็ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในการพิจารณาวันนี้กระผมเองนั้นมีข้อเคลือบแคลงสงสัยขอยุ่ใจเดียว คือมาตรา ๓ ของร่างรัฐบาลที่เสนอมานั้นผมว่าผมคิดว่าวรรคสุดท้ายตรงนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ อย่างชัดเจนที่สุด เจตนารมณ์ของมาตรา ๙๕ บัญญัติไว้ชัดเจน สมาชิกรัฐสภาไม่ว่าวุฒิสมาชิกหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องยื่นแสดงบัญชีทรัพย์สิน หนังสือต่อประธานรัฐสภา ไม่มีข้อยกเว้น ฉะนั้นมาตรา ๓ วรรคสุดท้ายร่างของรัฐบาลที่ร่างมานั้นไม่ทราบว่าร่างด้วยความจุกะหลกความรีบร้อนไม่ได้ตรวจสอบดูหรืออย่างไร ถ้าผมจำไม่ผิดในสมัยที่รัฐบาลที่แล้ว รัฐบาลของ ฯพณฯ ท่านนายกฯ ชวน หลีกภัย ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้มีการปรึกษาหารือในเรื่องนี้ แล้วผมก็อยู่ในคณะรัฐมนตรีชุดนั้นอยู่ในที่ประชุมด้วย จำไม่ผิดได้มีการวิเคราะห์ถึงกฎหมายมาตรานี้และเสียงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าถึงแม้เป็นวุฒิสมาชิกหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปมีตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี จำเป็นต้องยื่นบัญชีทรัพย์สิน ๒ แห่งหรือไม่ คือในฐานะรัฐมนตรียื่นต่อ ป.ป.ป. และในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องยื่นต่อสภาหรือไม่ ได้มีข้อคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์เป็นส่วนใหญ่ว่า จำเป็นต้องยื่นทั้ง ๒ แห่ง เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ บัญญัติไว้ชัดเจน ไม่มีข้อยกเว้น ถึงแม้จะไปดำรงตำแหน่งในที่ต่าง ๆ นั้นก็ต้อง

ปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นรัฐบาลนำบัญญัติมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วรรคสุดท้าย ผมเข้าใจว่าขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๕ อย่างชัดเจน ในส่วนประเด็นอื่น ๆ นั้น เพื่อนสมาชิกก็ได้อภิปรายกันไปมากมายแล้วผมก็คงจะไม่ขอกล่าวถึง ก็ขอฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลได้พิจารณาตรงนี้ด้วย คือดำเนินการให้ถูกต้อง ไม่ให้ขัดแย้งต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายหลักกฎหมายแม่ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย ก่อนหน้านั้นผมขอแสดงความชื่นชมกับรัฐบาล และพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งได้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา แต่ถึงอย่างไรก็ตามการที่จะแสดงความบริสุทธิ์ การที่จะเปิดเผยถึงความสุจริตนั้นก็ไม่ใช่อยู่ที่ตัวบทกฎหมายอย่างเดียว อยู่ที่การกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ แต่ถึงอย่างไรก็ตามเมื่อเราจะต้องยึดถือในหลักการและเคารพในหลักกฎหมายนั้นทุกคนก็ต้องพึงปฏิบัติ แต่อย่างไรก็ตามผมก็ขออาศัยสิทธิในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อยากจะเวียนถามหรือซักถามทางฝ่ายผู้เสนอร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับเข้าสู่สภาแห่งนี้ ในส่วนของร่างของรัฐบาลนั้น กระผมอยากจะทราบเวียนถามทางรัฐบาลว่า มาตรา ๓ วรรคสุดท้าย ถ้าหากท่านจะบัญญัติเข้าไปว่า ถึงแม้ว่าท่านจะได้เสนอเข้าสู่ตามกฎหมายเรื่อง ป.ป.ป. ก็ดี หรือตามกฎหมายอื่น หรือตามระเบียบมติของคณะรัฐมนตรีแล้วก็ตาม ถ้าหากจะเสนอให้ท่านประธานสภาหรือประธานวุฒิสมาชิกแล้วจะเสียหายประการใดหรือไม่ ผมเองผมก็อยากทราบเหตุผลอีก ๆ ของรัฐบาลว่า ได้มีท่านสมาชิกหลายท่านได้ลุกขึ้นท้วงติงรัฐบาลว่า ได้ทำถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๕ หรือไม่ ผมจะไม่ถามท่านอย่างนั้น แต่ผมอยากจะถามรัฐบาลว่า ลึก ๆ แล้ว ที่ท่านหักตัดหรือเพิ่มเนื้อหาเข้าไป ให้เสนอเข้าไปจะเสียหายหรือไม่ อยากจะทราบเหตุผลในเรื่องนี้ -----

แล้วก็มาดูที่มาตรา ๗ ท่านประธาน ผมก็สงสัยอีก สมมติในมาตรา ๓ วรรคสุดท้าย ถ้าเกิดเข้าช้อยกเว้นซึ่งรัฐบาลได้ร่างเข้ามา มาตรา ๗ ก็เขียนไว้ กรณีที่ที่จะเปิดเผย ถ้าหากทางสมาชิกไม่ได้ยื่นเข้ามาแล้วท่านจะเปิดเผยในสภาอย่างไร ผมอยากจะถาม เกิดมีข้อสงสัยออกตามระเบียบ ออกเลยเช่นแล้วทางสมาชิก จะขอร้องทางท่านประธานพูดกันในสภาแห่งนี้ว่า จะขอเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินของท่านสมาชิกท่านใดท่านหนึ่งในสภานี้ ถ้าเกิดไม่ได้ยื่นตามมาตรา ๓ ท่านจะทำอย่างไร ผมก็สงสัยผมก็มานั่งอ่าน และอีกมาตราหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนถามทางฝ่ายรัฐบาลก็คือ ในมาตราซึ่งได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ ท่านก็เขียนไปจนถึงบอกว่า หรือคำสั่งของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ หรือหมายเรียก หรือคำสั่งของศาล ผมก็อยากให้ท่านอธิบายเหมือนกัน เพราะร่างของพรรคประชาธิปัตย์ท่านก็ไม่ได้เขียนไว้ แต่ร่างของรัฐบาลเขียนไว้ผมก็มองว่า ด้วยความเจตนาบริสุทธิ์ของรัฐบาล หากมีคดีฟ้องร้องกันก็สามารถให้ศาลเรียกหมายไปได้ แต่ในขณะที่เดียวกันร่างของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งออกมาพูดเรื่องความซื่อสัตย์ ความสุจริตอยากเปิดเผย แต่ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า ร่างของท่านทำไมไม่เปิดเผย ให้เปิดเผยออกมาสิครับ ทรัพย์สินของท่านใดก็ให้เปิดเผยต่อสาธารณชน ท่านก็ไม่ระบุไว้ ผมจึงอยากจะถามว่า ถ้าหากเปิดเผยแล้วจะเสียหายหรือไม่ในร่างทั้ง ๒ ร่าง ขอบพระคุณท่านประธาน

(การประชุมดำเนินต่อไป) ตอนนี้ นายกรีช กงเพชร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุธรรม แสงประทุม รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านมานะครับ

นายมานะ คุสกุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม มานะ คุสกุล ส.ส. จากจังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ผมได้อ่านดูร่างกฎหมายฉบับนี้ทั้งของรัฐบาลและของพรรคประชาธิปัตย์ ผมมีข้อสงสัยในผู้ร่าง ในกรณีที่ท่านให้แสดงบัญชีทรัพย์สิน หลังจากหมดสมาชิกภาพแล้ว ทำไมท่านถึงไม่ให้แสดงซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แต่การแสดงซ้ำของพรรคประชาธิปัตย์นั้น เป็นการใส่ซองปิดผนึกเอาไปทิ้งไว้เฉย ๆ ผมว่าที่จริงท่านที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ น่าจะให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งขึ้นมาโดยมีท่านประธานสภาผู้แทนฯ หรือท่านประธานวุฒิสภา เป็นประธานคณะกรรมการ ที่จะตรวจสอบซองเอกสารทรัพย์สินนี้ว่า ก่อนที่จะมารับตำแหน่งนั้นหรือวันที่ยื่นครั้งแรกกับวันที่หมดสมาชิกภาพไปแล้วนั้น มีความแตกต่างกันอย่างไร ถ้าคณะกรรมการคณะนี้สงสัยไม่ว่าจะเข้ามาเป็นสมาชิกอีกหรือไม่

ก็สมควรที่จะได้มีการเรียกมาตรวจสอบได้ ตรงนี้ท่านน่าจะทำเพิ่มขึ้นมา ถ้าจะ
 เขียนต้องเขียนให้บริสุทธิ์ สามารถที่จะตรวจสอบได้ แต่การที่จะแสดงทรัพย์สิน
 ต่อสาธารณชนนั้น ผมไม่เห็นด้วย เพราะอะไรครับ เพราะคนเราถ้ามันจะโกงแล้ว
 อย่างไม่มันก็โกงวันยังค่ำ แต่ในการโกงนั้น ถ้าเรามีการตรวจสอบโดยมี
 คณะกรรมการน่าจะดีกว่า อย่างสมมุติกรณี นาย ก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 อาจจะแสดงบัญชีทรัพย์สินไว้ ๑๑,๐๐๐ บาท แต่พอมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ไปจนครบวาระ ๔ ปี อาจจะมีเงินในบัญชีนั้น ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรืออาจจะมี
 บัญชีจากที่อื่น เพราะฉะนั้นการตรวจสอบของคณะกรรมการคณะนี้ก็คือ ตรวจสอบ
 ว่ามีบัญชีทรัพย์สินอยู่ที่ไหนบ้าง บัญชีของธนาคาร ตรงนี้น่าจะมีการตรวจสอบได้
 น่าจะมีอำนาจที่จะเรียกบัญชีเงินฝาก บัญชีกระแสรายวันอะไรต่าง ๆ จากธนาคาร
 มาดูได้ เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่ถ้าเห็นว่าผิดแสดงว่าจำเป็นต้องมีการใช้อำนาจ
 หน้าที่ ไม่ว่าจะ เป็นฝ่ายบริหารก็ช่าง หรือเป็นฝ่ายนิติบัญญัติก็ช่าง-----

เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรืออำนาจหน้าที่ของวุฒิสมาชิก ตรงนี้น่าจะทำได้ แต่ถ้าท่านให้ใส่ช่องไว้เฉย ๆ เสร็จแล้วอีก ๕ ปี ก็เอาไปทำลายก็ไม่ได้มีประโยชน์ครับ เหมือนกับเขียนเล่น ๆ เฉย ๆ ผมอยากจะถามเหตุผลผู้ที่ร่างก่อนที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๒ ฉบับนี้ว่าทำไมท่านถึงไม่เขียนให้มีคณะกรรมการไว้ตรวจสอบว่า หลังจากพ้นสมาชิกภาพไปแล้วให้ยื่นซองเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแสดงบัญชีทรัพย์สิน ถ้าคณะกรรมการสงสัยก็ให้เรียกเจ้าตัวมาชี้แจงได้โดยให้อำนาจคณะกรรมการ เปิดได้ทั้งสองตอนแรกแล้วก็ช่องที่ ๒ ตรงนี้น่าจะเขียนไว้ให้ชัดเจน แต่การที่จะไปเปิดเผยต่อสาธารณชนนั้น ผมไม่เห็นด้วยไม่ได้แสดงอะไรเลย ไม่ได้แสดง เจตนาบริสุทธิ์อะไรเลย ถ้าให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งมีอำนาจสามารถที่จะตรวจสอบ ได้แค่นั้นก็พอแล้ว ถ้าบุคคลเหล่านั้นตรวจสอบออกมาแล้วว่า นาย ก นาย ข มีพฤติการณ์ทุจริตหรือใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ทรัพย์สินได้มาโดยไม่ถูกต้อง ตรงนี้ก็ประกาศต่อสาธารณชนได้โดยมีการดำเนินคดีฟ้องร้องทางโรงทางศาลได้ ตรงนี้น่าจะเป็นประเด็นสำคัญมากกว่า ไม่ใช่ต้องไปบอกว่า นาย ก นาย ข นาย ค มีเงินอยู่เท่าไรประกาศไปให้ทั่วให้ชาวโลกเขารู้ แล้วผมถามว่าที่ ประกาศ ๆ ผ่านมาแล้วมีใครได้ประโยชน์อะไรบ้าง ประกาศเห็นเต็มหน้า หนังสือพิมพ์พอนักหนังสือพิมพ์บอกต้องประกาศ ท่านก็ประกาศ ผมว่าถ้า นักหนังสือพิมพ์บอกว่าให้ประกาศลูกกับเมียด้วย ท่านก็คงจะประกาศด้วย เมื่อกี้ท่านสมาชิกหลายท่านก็บอกต้องเมียด้วยลูกด้วย ผมก็บอกว่าทำไมไม่ เอาพ่อตา แม่ยาย พ่อตัว แม่ตัว น้องเมีย น้องเขยด้วยเอาให้หมดทั้งตระกูล สิครับถ้าจะทำกันอย่างนั้น อย่างมองว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา เป็นคนเลวทั้งหมด ผมเชื่อมั่นว่า ๓๕๑ คน ที่นั่งอยู่นี้ไม่ใช่คนเลวหรอกครับ ถ้าเลว ราษฎรไม่เลือกเข้ามา ทุกคนมีเจตนาธรรมณ์ที่อยากจะมาทำงานเพื่อประชาชน ทั้งนั้น แต่การที่เราเขียนกฎหมายไว้ให้มีการตรวจสอบอะไรได้ถูกต้องตาม ระเบียบวิธีการ ผมถึงสงสัยว่าทำไมไม่เขียนว่า ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ จะได้จับกันไปเสียเลยว่าจะไม่ต้องไปเปิดเผยต่อหน้าหนังสือพิมพ์ วันนี้ผมเชื่อมั่น ท่านประธานพอออกไปรัฐบาลใจแคบบ้าง พรรคประชาธิปัตย์เองก็ใจแคบไม่ ยอมเปิดเผยทรัพย์สินของตัวเองต่อสาธารณชน ผมก็อยากถามเหมือนกันว่า อยากจะรู้ไปทำไม นักหนังสือพิมพ์อยากรู้ไปทำไม ผมอยากจะถามตรงนี้ละครับ อยากให้ท่านประธานลองถามหนังสือพิมพ์ว่าอยากรู้ไปทำไม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เดี่ยวจะถามให้

นายมานะ คุสกูล (นครพนม) : ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมอยากถามทางผู้ร่างที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งของทางรัฐบาลแล้วก็ทางของพรรคประชาธิปัตย์ว่าด้วยเหตุผลกลใดท่านจึงไม่เขียนคณะกรรมการที่จะให้ตรวจสอบมีการเปิดบัญชีทรัพย์สินขึ้นมาแสดง แต่มิได้แสดงต่อสาธารณชน แต่จะให้คณะกรรมการมีสิทธิที่จะตรวจสอบได้ คณะกรรมการมีสิทธิที่จะเปิดดูได้โดยมีระเบียบ วางกฎระเบียบ วางคณะกรรมการไว้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านอดีตรับ

นายอดีตร ฝั่งเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อดีต ฝั่งเกษ พรรคหน้าไทย จากจังหวัดขอนแก่น กระผมต้องขอกราบเรียนท่านว่าสภาแห่งนี้กำลังทำการปฏิรูประบอบประชาธิปไตยและกำลังพัฒนาการเมืองของชาติบ้านเมืองตามแผนนโยบายแห่งรัฐ ซึ่งขณะนี้รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการเมืองเพื่อพิจารณาพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มีความเจริญต่อไป ท่านประธานครับกฎหมายที่เพื่อนสมาชิกกำลังอภิปรายกันอยู่ในขณะนี้โดยหลักการแล้วเราต้องเห็นด้วย เพราะเป็นกฎหมายซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ ได้กำหนดไว้ แต่ความเห็นของกระผมนั้นผมเห็นว่าอาจจะตั้งข้อสังเกตว่า การยื่นบัญชีทรัพย์สินของ ส.ส. กิติ ของวุฒิสมาชิกกิติสภาแห่งนี้ น่าจะเสนอกฎหมายเป็น ๒ ฉบับ มิใช่เป็นกฎหมายเพียงฉบับเดียว เพราะว่า ส.ส. นั้นมีที่มาจากประชาชน ท่านวุฒิสมาชิกนั้นก็มาจากการแต่งตั้ง และมีที่ไปที่มาแตกต่างจาก ส.ส. การที่จะให้กฎหมายฉบับเดียวไปบังคับบุคคลซึ่งเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยแต่มีที่มาต่างกัน ผมคิดว่าจะไม่เหมาะสม -----

ส.ส. นั้นแน่นอนบางคน ทุกคนไม่ได้เป็นข้าราชการ ๓๔๑ คน ไม่ได้เป็น แต่ วุฒิสมาชิกนั้นท่านเป็นปลัดกระทรวงก็มี เป็นแม่ทัพนายกองก็มี ในกระทรวง ทบวง กรมของท่าน ท่านก็มีแบบตรวจสอบการทำงานของท่าน และอำนาจหน้าที่ของวุฒิช กับ ส.ส. ก็ต่างกัน ผมจึงอยากให้ตั้งข้อสังเกตตรงนี้เพื่อฝากไปยังรัฐบาลว่า เราควรจะให้เอกสิทธิ์ หรือให้สิทธิเสรีภาพแก่วุฒิสมาชิกให้ เขาได้คิดค้นว่าเขาควรจะมีกฎหมายในการแสดงทรัพย์สินต่อประธานสภาแห่งตน ของเขานั้นของเขาเอง ไม่ใช่ว่าปะปนกันไป จึงเป็นความเห็นที่กระผมมีความบริสุทธิ์ใจ ไม่ใช่ว่าจะไปกระทบกระทั่งกับวุฒิสภาด้วยความเคารพอย่างยิ่ง ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมเห็นว่าในการอภิปรายกันมาในวันนี้ พรรคหน้าไทย เห็นด้วย เห็นด้วยที่จะให้มีการยื่นทรัพย์สิน แต่พรรคหน้าไทยนอกจากจะเห็นด้วยแล้ว อยากให้กฎหมายที่กำลังอภิปรายกันในขณะที่นี้มีผลเป็นจริงในทางปฏิบัติ มิใช่ว่า ยื่นไปแล้วก็ไป ราบไปให้วักัน ใส่ช่องกัน เซ็นคนละช่องแล้วก็กลับ บ้ายบายกันไป เวลาของสภาไม่แน่นอนนะครับ บางปีก็ ๙๙ วัน ปี ๒๕๑๙ ๖ เดือน ปี ๒๕๑๘ ๑๑ เดือน ไม่แน่นอน ผมอยากให้กฎหมายฉบับนี้เมื่อเราเป็นนักบัญญัติกฎหมาย เมื่อทำกฎหมายอะไรมาแล้วอยากให้ปฏิบัติกันได้ ผมขอขกตัวอย่างว่าในการที่ สมาชิกได้แจ้งแบบรายการทรัพย์สินต่อสภาแห่งตน ประเด็นปัญหาว่าเท็จหรือไม่ ตรงนี้ การที่จะบอกว่าใครเท็จหรือไม่เท็จก็ต้องใช้ระบบวิธีการในการพิจารณา ความอาญาในปัจจุบัน เพราะศาลที่จะมาวินิจฉัยเรื่องกังฉิน เรื่องโกงกิน โดยเฉพาะยังไม่มี ซึ่งต่อไปคณะกรรมการปฏิรูปการเมืองก็ต้องได้พูดกัน เรื่องนี้ว่าเราจะต้องมีศาลโดยเฉพาะหรือไม่ในการที่จะมาวินิจฉัยว่าสมาชิก รัฐสภาแห่งนี้โกงกิน เป็นแบบพิเศษวิธีพิจารณาความพิเศษแตกต่างจากความอาญา ซึ่งใช้ในปัจจุบัน หากไม่แก้ไข หากไม่มีศาลตั้งที่ผมกราบเรียนก็ต้องมีคน กล่าวหา เมื่อคนกล่าวหาว่านาย ก เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยื่นบัญชีหลักฐาน อันเป็นเท็จ เมื่อมีการสืบสวนสอบสวนไปพอดีเวลาซึ่งอนุญาตให้ ๕ ปี ให้แก่ ประธานสภาแห่งตนนั้นทำลายได้ เมื่อแจ้งไปแจ้งมาก็ทำลายไปแล้วจะเอา หลักฐานที่ไหนละครับ ผมคิดว่ากฎหมายหากปฏิบัติไม่ได้ก็ควรจะต้องแก้ไขเพิ่มเติม ในคณะกรรมการวิสามัญให้เป็นไปตามสังคมที่ต้องการที่จะให้ ส.ส. และวุฒิช นั้น เป็นบุคคลสาธารณะอย่างแท้จริง พรรคหน้าไทยจึงอยากสนับสนุนว่าการที่จะบัญญัติ กฎหมาย ณ สภาแห่งนี้ต้องปฏิบัติได้ มิใช่ที่ผมเป็นรัฐมนตรีมาแล้วผมก็ยื่นมาแล้ว ตอนออกก็ยื่น แต่ไม่ทราบว่าเวลาที่ผมยื่น ๒ ล้านกว่าบาทนั้นจริงหรือเปล่า ใครจะ มาสอบสวนผม มีบางคนจนกว่าผมอีกหมื่นบาทเองนะครับ ก็เป็นอย่างนั้นใครจะ

สผ ๗/๒๕๓๘ (ส. ๑)

สภากรรม ๒๔/๒

สอบสวนท่านละครับ นี้ด้วยความเคารพ ใครจะเป็นคนกล่าวหาว่าจริงไม่จริง
อย่างนั้นะครับ ท่านเพิ่งรับเงินเดือนมา ไซ้ไหมครับ เขาก็มีข้อโต้แย้งกันทั้งนั้น
ละครับ ใครจะเป็นคนกล่าวหาว่าสมาชิกสภาแห่งนี้พูดความจริงต่อสาธารณชน
จึงให้ข้อสังเกตอันมีประโยชน์ต่อสภา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอาคม เอ่งฉ้วน

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ

กระผม อาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์
ผมขออนุญาตท่านประธานตั้งข้อสังเกตในบางมาตรา ในร่างพระราชบัญญัติที่
เสนอต่อสภานี้ ซึ่งมีถึง ๓ ฉบับ ท่านประธานการที่สภานี้จะบัญญัติกฎหมายให้
สมาชิกแห่งรัฐสภานี้ได้แสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานสภาแห่งตนนั้น
กระผมคิดว่าจากฟังคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกมาตั้งหลายคน ไม่มีคนใดที่ออกมา
คัดค้านหรือไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ เพราะนั่นเป็นการอนุญาตให้เป็นไปตาม
บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ แต่ว่ามีข้อที่น่าสังเกตในการร่างกฎหมายฉบับนี้ก็คือว่า
๑. เป็นพระราชบัญญัติที่เกิดขึ้นใหม่ หลายคนเป็นห่วงกังวลถึงว่าเมื่อออกกฎหมาย
ฉบับนี้แล้วจะไม่ได้ใช้ประโยชน์ -----

กระผมได้พยายามตรวจสอบดูร่างทั้ง ๒ ฉบับ ฉบับแรกที่เสนอโดยท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน ซึ่งเป็นของพรรคประชาธิปัตย์นั้น ก็เห็นว่ามีคุณสมบัติอยู่ค่อนข้างมาก ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ ท่านประธาน ผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานได้เห็น ว่า ความจริงในการเสนอกฎหมายฉบับนี้ก็มุ่งหวังจะให้สมาชิกแห่งสภาฯ ได้ทำหน้าที่อย่างซื่อสัตย์สุจริต เพราะว่า เป็นองค์การสูงสุด และไม่อยากให้มาแสวงหาอำนาจ จึงบัญญัติให้ต้องแสดงทรัพย์สิน แต่ว่าการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้นอย่างเดียว คงไม่ใช่ เป็นทางออกที่สำคัญที่จะสกัดกั้นไม่ให้คนแห่งสภานี้ทุจริตคดโกง เพราะฉะนั้นแม้ว่าพวกเราทั้งหลายที่อยู่ในสภาฯ นี้ ก็ว่าจะได้รับเลือกตั้งมาก็ตาม เราถูกตรวจสอบโดยประชาชนอยู่ครั้งหนึ่งแล้ว ท่านจะเห็นว่ากว่าจะผ่าน ๕๐ วัน ของการรณรงค์เลือกตั้งมาได้นั้น เราถูกตรวจสอบโดยประชาชนในการหย่อนบัตรลงคะแนน นอกจากเราถูกตรวจสอบโดยประชาชนในการหย่อนบัตรลงคะแนนแล้ว เราถูกตรวจสอบโดยนักการเมืองด้วยกันเองที่เป็นคู่ต่อสู้ ทั้งเท็จบ้างจริงบ้างก็อู้อ้อลุดกันในเวทีหาเสียง ท่านประธาน กว่าที่จะเข้ามาได้นั้นก็ถือว่าผ่านด่านที่สำคัญแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่รื้อรอยผิดปกติกิติ เวลาหาเสียงก็ถูกตรวจสอบไปรอบหนึ่งแล้ว แต่ว่าจากข้อเท็จจริงที่ลงเลือกตั้งหลายครั้ง พบความจริงอย่างหนึ่งว่าแม้ว่าประชาชนจะคลางแคลงใจก็ตามในบางพื้นที่ ในบางท้องที่ อย่างเช่นในภาคใต้ อย่างนี้ ถ้าผู้แทนราษฎรที่รื้อรอยผิดปกติกิติแล้วตอบคำถามประชาชนไม่ได้ บนเวทีปราศรัยแทนที่จะได้พูดนโยบาย กลับจะต้องพูดถึงเรื่องว่าได้รับมาอย่างไร รวยมาอย่างไร สร้างบ้าน ๑๐ ล้านบาทอย่างไร แต่ว่าการเลือกตั้งในบางพื้นที่ ผมเข้าใจว่าประชาชนไม่ได้มองตรงนี้ ประชาชนกลับมองว่าเป็นผู้แทนฯ ตั้งหลายสมัยทำไมยังจนอยู่ ตรงนี้เป็นการสวนทางกับแนวทางความเป็นจริงของการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยที่ประชาชนเป็นคนคัดเลือก เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเสนอโดย ฯพณฯ บัญญัติ ผมเห็นว่าเป็นทางเลือกที่สำคัญที่จะทำให้สมาชิกแห่งสภาฯ ได้แสดงบัญชีหนี้สินและทรัพย์สิน ท่านประธาน ถ้าเราดูในร่างที่พรรคประชาธิปัตย์เสนอ จะเห็นว่าครอบคลุมค่อนข้างหมด ครอบคลุมค่อนข้างหมดหมายความว่าให้รวมถึงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดที่ตนเองมีกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครองหรือมีภาระผูกพัน ต้องแสดงให้หมด ไม่ว่าจะอยู่ในต่างประเทศหรือในประเทศ และนอกจากนั้นในวาระสุดท้ายผมเห็นว่า รวมทั้งที่มีได้อยู่ในความครอบครองของตนเองด้วย ตรงนี้ท่านประธาน ผมคิดว่าเป็นหัวใจ ถ้าสมมุติว่ากฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นได้

ผมเชื่อว่ามีสมาชิกหลายคนที่มีใจกุจริต ต่อไปนี้จะสร้างทรัพย์สินศฤงคารทั้งหลาย ก็ไม่ต้องใส่ชื่อตน ใส่ชื่อบุคคลอื่น ๆ ใส่ชื่อภรรยาคนที่ ๒ คนที่ ๓ หรือใส่ชื่อญาติพี่น้องเหมือนที่สมาชิกบางคนเป็นห่วง แต่ว่าการที่เราใส่ตรงนี้จะมียผลต่อเมื่อมีการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินในมาตรา ๗ ในร่างที่พรรคประชาธิปัตย์เสนอนี้ เราครอบคลุมไปหมดว่า ให้รวมทั้งที่มีได้อยู่ในความครอบครองของตนเองด้วย นั้นหมายความว่าถ้ามีการตรวจสอบบัญชีของสมาชิกท่านใด ท่านจะใส่ชื่อใครก็ตาม สามารถตรวจสอบไปถึงได้ แต่ในร่างที่รัฐบาลเสนอนั้น ในมาตรา ๕ นอกจากพูดถึงทรัพย์สินที่อยู่ในภรรยา ผมคิดว่าการแจ้งบัญชีตรงนี้ ผมคิดว่าในชั้นกรรมาธิการควรจะได้มีการแก้ไข เพราะว่าในร่างที่รัฐบาลเสนอนั้น ให้ทรัพย์สินคู่สมรสในส่วนที่เป็นสินสมรสก็ตนมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือมีส่วนในทรัพย์สินอันเป็นสินสมรสนั้น หรือมีภาวะผูกพันแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ได้รวมบุคคลอื่นเลย เอาเฉพาะสามีภรรยา เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าในมาตรา ๕ นี้ ที่พรรคประชาธิปัตย์เสนอค่อนข้างจะมีประโยชน์มากกว่า ท่านประธาน ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตในมาตรา ๗ ซึ่งผมถือว่าเป็นประเด็นที่เพื่อนสมาชิกเป็นห่วงกันมาก หมายความว่า ยื่นทำไม ยื่นเพื่ออะไร ยื่นแล้วก็ไม่เป็นประโยชน์ แล้วผมได้ยินสมาชิกอาวุโสท่านหนึ่ง ท่านให้สัมภาษณ์ว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้ไม่แก้ไขให้ตรงมาตรา ๗ ให้บรรลุเป้าหมายตามที่ประชาชนต้องการแล้ว สักวันหนึ่งก็จะมีประโยชน์อะไรเลย เพราะทุกคนเข้ามาถึงก็เขียน เขียนเสร็จก็ปิดช่อง ปิดช่องเสร็จถ้ามี ๒ ช่อง ก็ได้กลับมาช่องหนึ่ง พอสภายุบหรือหมดสมาชิกภาพ ๕ ปีเขาก็เผาทิ้ง อาจจะต้องสร้างห้องสร้างอะไรสำหรับเก็บช่อง ไม่มีประโยชน์ แต่ผมคิดว่าถ้าเราดูมาตรา ๗ ให้ดี จะเห็นว่าที่พรรคประชาธิปัตย์เสนอไว้ นั้น ทำได้ กฎหมายฉบับนี้สามารถที่จะทำให้บรรลุผลได้ -----

เพราะว่าในมาตรา ๗ เจื่อนไซในการอนุญาตที่พรรคประชาธิปัตย์เสนอ หลักเกณฑ์ และวิธีการเปิดผนึกซองแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานแต่ละสภากำหนด โดยความเห็นชอบของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร นั้นก็หมายความว่าเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไปแล้ว ท่านประธานสภาหรือประธานวุฒิสภาจะต้องออกระเบียบขึ้นมาระเบียบหนึ่ง และระเบียบนี้จะต้องขอความเห็นชอบต่อสภานี้ ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตว่าท่านประธานสภาที่ดี ท่านประธานวุฒิสภาที่ดี ในการร่างระเบียบที่จะมาขอความเห็นชอบต่อสภานี้ ผมมีความมุ่งหวังว่า อย่าให้สมาชิกที่อยู่ในสภานี้ตรวจสอบกันเองอย่างเดี๋ยวนั้น หมายความว่าต้องเขียนระเบียบที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนภายนอกที่เขาคลางแคลงใจในสมาชิกในรัฐสภานี้ สามารถมีสิทธิยื่นข้อสงสัยตามระเบียบที่เราจะอนุมัติต่อไปนี้ให้ประธานสภา แล้วขออนุมัติต่อสภาตามระเบียบที่เรากำหนด และเปิดช่องของบุคคลนั้นออกมา ถ้ามีความทุจริตบัญชีทรัพย์สินทั้ง ๒ รายการที่เปิดออกมารั้งหลังก็จะแสดงให้เห็นว่าร้ายวร้ายไปกว่าผิดปกติ ถ้าไม่รู้ว่าที่มาที่ไปก็สามารถนำไปดำเนินคดีอาญาได้ ตรงนี้พรรคประชาธิปัตย์เขียนไว้ค่อนข้างที่จะรัดกุม ที่นี้กรณีตรงนี้ก็ถกเถียงกันมากกว่า ทำไม่ไม่เปิดเผยเสียเลย ประชาชนทั้งประเทศจะได้รู้ และทำไมต้องปิดช่อง ผมคิดว่าอันนี้อาจจะมองในแง่ของความละเมิด เขียนไว้ในแง่ของการละเมิด เหตุผลก็เพราะว่าถ้าสมมุติว่าเราไม่ออกระเบียบตรงนี้ให้รัดกุมเปิดช่องได้ง่ายจนเกินไป บางครั้งในสภานี้อาจจะมีการกลั่นแกล้งกันเกิดขึ้นได้ แล้วก็ไปยื่นให้ท่านประธานสภา ท่านประธานสภาที่สั่งให้มีการเปิดช่อง แล้วออกเปิดเผยแพร่ต่อสาธารณชน เพราะว่าในขณะนี้ทุกคนก็ยอมอยู่ว่าการเปิดเผยช่องหรือเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อสาธารณชนในขณะนี้บางคนก็เชื่อบ้างไม่เชื่อบ้างอยู่แล้ว เหมือนที่สมาชิกหลายคนอภิปรายว่า บางคนเปิดเผยเพราะเห็นว่ามีเงินมาก หลายหมื่นล้าน หรือบางคนบอกว่ามีหมื่นเดียว เปิดเผยออกไปแล้วทุกคนก็ไม่รู้ว่าเท็จหรือจริงอย่างไร ในขณะนี้ก็เห็นกันอยู่ คือหมายความว่าบางคนก็ร้ายมาก บางคนก็จนอย่างน่าสงสัย อะไรอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมคิดว่าในมาตรา ๗ ต่อไปนี้ ถ้าจะเปิดเผยนั้นหมายความว่าต้องมีข้อมูลว่าทุจริต แล้วก็ขอให้ประธานสภาดำเนินการเปิดเผยตามที่สภานี้จะกำหนด ท่านประธานครับ แต่ว่าในมาตรา ๗ ที่รัฐบาลเสนอ ผมคิดว่ากรรมาธิการไม่น่าจะเอา มันจะไม่เป็นผลประโยชน์เลย ถ้าเอามาตรา ๗ ที่รัฐบาลเสนอ เพราะรัฐบาลเขียนไว้ค่อนข้างยากมากในการเปิดเผยช่อง ผมไม่ทราบว่ารัฐบาลกลัวอะไร ท่านประธานครับ ลองดูก็ได้ในมาตรา ๗ เขียนไว้ว่า ในการ

เปิดเผยช่องหรือเปิดเผยรายการทรัพย์สินและหนี้สินจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะ
 ได้รับอนุญาตจากประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณี
 ซึ่งจะกระทำได้อีกเมื่อมีกรณีที่วุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณีร้องขอ
 เห็นไหมครับ หรือมีคำสั่งของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ หรือมีหมายเรียก
 หรือคำสั่งของศาล เสรีกันพอดีที่จะได้เปิดเผยช่องก็ร้องกันไปตั้งหลายหน่วย
 ในที่สุดสภาก็ยุบไปแล้ว ทำอะไรไม่ได้ ผมคิดว่าระเบียบตรงนี้เป็นเรื่องที่สภา
 แห่งนี้จะต้องร่างระเบียบขึ้นมาใหม่ โดยที่ท่านประธานสภาเสนอ แล้วพวกเรา
 เห็นชอบ ท่านประธานครับ พวกผมเมื่อสักครู่นี้คิดกันอยู่ว่าถ้าสมมุติว่าใช้เสียง
 ข้างมากตัดสินอย่างนี้พวกผมที่เป็นฝ่ายค้านเสียเปรียบ หรือวันหนึ่งข้างหน้า
 ใครก็ตามมาเป็นฝ่ายค้านเสียเปรียบ ผมยกตัวอย่างว่ามีการกลั่นแกล้งกันจะ
 เปิดเผยบัญชีทรัพย์สินของสมาชิกฝ่ายค้านสักคนหนึ่งก็ไปขึ้นเลย แล้วใช้เสียง
 ข้างมากตัดสิน แน่นนอนครับฝ่ายรัฐบาลเสียงข้างมากก็มาบอกว่าเปิดเผย
 แต่ถ้าเป็นสมาชิกฝ่ายรัฐบาล เรามาร้องขอให้เปิดเผยก็เปิดเผยไม่ได้อีก
 เพราะเสียงมากกว่า เพราะฉะนั้นตรงนี้จะ เป็นประเด็นสำคัญที่ประธานสภา
 จะต้องร่างระเบียบขึ้นมา ผมจึงอยากจะฝากว่ากรรมการที่ไปเขียนกฎหมาย
 ฉบับนี้น่าจะเปิดโอกาสให้เป็นธรรมและเป็นกลางและให้สาธารณชนสามารถ
 เข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบด้วยอย่างที่ผมว่า คือบุคคลภายนอกก็สามารถ
 ทำอย่างไรก็ได้ที่จะเข้าชื่อเข้าอะไรกันเข้ามา แล้วก็ก็สามารถขอเปิดเผยชื่อ
 เพราะฉะนั้นผมคิดว่าประเด็นมาตรา ๗ เท่านั้นที่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้
 ในสภานี้ เพื่อให้กรรมการรับไปพิจารณา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ
ขอชี้แจงนิดหนึ่ง วันนี้คงจะอภิปรายกันนานพอสมควร ทางสภาฯ จึงได้จัดอาหาร
ว่างไว้ที่ชั้น ๓ อาคาร ๓ หน้าห้องงบประมาณ จะจัดขึ้นระหว่างเวลา
๑๕.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๘.๐๐ นาฬิกา จึงเรียนท่านสมาชิก ขอเชิญท่านพินิจ
จันทรสุรินทร์ ต่อไปเป็นคุณการุณนะครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ล่าปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง
ท่านประธาน ตามที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้วว่าไม่มีใครคัดค้าน
ก็เป็นที่ทราบกันว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ ได้ระบุไว้และบังคับไว้ด้วยว่า
จำต้องมีพระราชบัญญัติหรือลูก คือ พระราชบัญญัติลูกอันนี้รองรับรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๙๕ เพราะฉะนั้นหลักเสียงไม่ได้ทุกคนต้องยอมรับ แต่ปัญหาที่สำคัญที่สุด
ที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือ ทำไมรัฐบาลจึงตามหลังพรรคร่วม
ฝ่ายค้านที่เสนอ ตามที่ได้เสนอมายกยหลัง ความเป็นจริงแล้วน่าจะเสนอมาย
ตั้งแต่เริ่ม แต่ที่สำคัญที่สุดผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานช่วยกรุณาว่า
เป็นเรื่องที่พิสดารผิดกับกฎหมายอื่น กล่าวคือ การยื่นแบบหรือยื่นเรื่องต่าง ๆ
ที่จะพึงมี จะเป็นทำตามแบบที่กำหนดก็ตาม หรือจะไม่เป็นไปตามแบบที่กำหนด
ไว้ก็ตามนั้น ก็มีระยะเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน แต่ในร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล
ที่เสนอตามมาตรา ๓ ในวรรคสองนั้น ให้ยื่นภายในหกสิบวัน และก็มีกรทชย
ต่อให้อีกหกสิบวันนั้น ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า เป็นไปได้หรือไม่
ให้ตัดเรื่องชยยความทิ้ง แล้วก็ เป็นเก้าสิบวันเสีย แล้วส่วนใหญ่เป็นไปตามอย่างนี้
ท่านประธานครับ ไม่ใช่ผมถือว่าเป็นคนเก่าแก่แล้วใช้ระบบเก่า ไม่ใช่เช่นนั้น
แต่เป็นระบบธรรมเนียมประเพณี เป็นแบบที่เราได้ปฏิบัติกันมา และหรือทาง
พรรคประชาธิปไตยได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าอยากจะขอถอนไปเป็นเก้าสิบวันตายตัว
ก็จะเป็นการดี ดีกว่าที่จะให้หกสิบวัน แล้วชยยไปอีกหกสิบวัน ก็เป็น ๑๓๐ วัน
ลองพบกันครึ่งทางท่านประธานครับว่าจะเก้าสิบวันได้หรือไม่ ตายตัวไม่มี
การชยย ดังที่เราจะยื่นแบบอะไรก็ตามเราก็ไม่เกินเก้าสิบวัน ก็มีบทลงโทษ
มีบทแซงชั่น (Sanction) ไปอย่างนี้เป็นต้น

อีกเรื่องหนึ่ง คือวรรคสามในมาตรา ๓ ผมอยากจะถามรัฐบาล
ว่า ทำไมต้องเขียนอย่างนี้ฟังดูแล้วก็แปลก ๆ ในกรณีที่สมาชิกวุฒิสภาหรือ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อสำนักงาน ป.ป.ป.
ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

หรือตามกฎหมายอื่น หรือระเบียบมติของคณะรัฐมนตรีแล้วไม่ต้องยื่นบัญชีแสดง
ทรัพย์สินและหนี้สินตามร่างพระราชบัญญัตินี้อีก อันนี้ท่านลองคิดดูท่านประธานครับ
ไม่มีใครเขาเขียนกันกระมัง อันนี้การแสดงบัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน แสดงรายการ
ของสมาชิกวุฒิสภากับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เอากฎหมายอื่นมาใหญ่กว่าเสียอีก
แทนที่จะเขียนบอก ใครที่ยื่นตามร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วถือว่าใช้ได้ ครอบคลุมกับ
กฎหมายอื่น กฎหมาย ป.ป.ป. กฎหมายอะไรหมดเบ็ดเสร็จ อันนี้เป็น
ร่างพระราชบัญญัติ เรื่องการแสดงผลทรัพย์สินของสมาชิกวุฒิสภากับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แต่กลับไปเขียนให้กฎหมายอื่นนี้ต้องไปขึ้นกับกฎหมายอื่น ไม่มีใครเขาทำกันครับ
เดี๋ยวจะตอบผมแล้วกระมังว่า เอ๊ะ คนที่ยื่นเป็นรัฐมนตรีมาก่อนแล้ว ได้ยื่นไป
ป.ป.ป. แล้วยังค้างอยู่จะทำอย่างไร ไม่ได้ ต่างกรรม ต่างวาระครับ
ท่านประธาน คนละโอกาสแล้ว เพราะฉะนั้นถ้ามายื่นบัญชีทรัพย์สิน วุฒิสมาชิก
กับผู้แทนราษฎรแล้วเป็นอันว่าใช้ได้ ครอบคลุมหมดครับ กฎหมายอื่นไม่ต้องพูดถึง
เพราะฉะนั้นการที่เขียนไว้แบบนี้ก็คิดถึงตัวเองมากเกินไปว่า คนที่เขียนกฎหมาย
ฉบับนี้ก็หมายความว่า ฉันเป็นรัฐบาลนี้ ฉันเป็นรัฐมนตรีนี้ ฉันยื่นไปแล้วนี้กับ
ป.ป.ป. ไปใส่ช่องเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องอย่างนี้
เขียนไว้ทำไม ทำไมไม่เขียนบอกว่า ได้ยื่นไปแล้ว อันนี้ขอต่อรองนะครับ
เดี๋ยวผมก็คงขอปรกฤษติข้อความแทน -----

ถ้าหากว่ารัฐบาลขอความกรุณาเขียนใหม่ เพราะฉะนั้นกฎหมายเขียนใหม่ว่า
กรณีที่มีสมาชิกอื่นอย่างนี้แล้วไม่ต้องยื่นอย่างอื่นได้จะเขียนอย่างไรได้ อันนี้ก็ขอ
ฝากว่าจะเป็นไปได้ไหม กฎหมายอื่นหรือมติของคณะรัฐมนตรีแล้ว มติคณะรัฐมนตรี
จะใหญ่กว่ากฎหมายฉบับนี้หรืออย่างไร อันนี้ผมอยากจะถาม เป็นมติของ
คณะรัฐมนตรีโดยไม่ต้องอาศัยกฎหมายฉบับนี้ ผมก็อยากจะถามว่ามติคณะรัฐมนตรี
ใหญ่กว่ากฎหมายหรืออย่างไร อันนี้อยากจะถาม ไม่มีใครเขาทำกัน ไม่มีใครเขียน
เอากฎหมายฉบับนี้บังคับว่ามติคณะรัฐมนตรี โอ.เค. เป็นกฎหมายได้ ผมก็เพิ่ง
มาเห็นว่าเขียนกฎหมายอย่างนี้

อีกเรื่องหนึ่งท่านประธานครับ อยากจะถามว่ามาตรา ๑๐ เพราะว่า
ทั้งไว้ ๕ ปีถึงจะทำลาย ประธานโทษ การเปลี่ยนแปลงผู้แทนราษฎรไม่เกิน
๓ ปีครั้งสูงสุด ๓ ปี ๖ เดือน หรือ ๓ เดือนก็ยุบแล้ว ไม่มีใครปล่อยให้ถึง
แล้วก็ทิ้งไว้อีก ๕ ปี แล้วผมอยากจะทิ้งไว้ทำไม ๕ ปี แล้วที่รายงานทรัพย์สินใหม่อีก
แล้วจะทำอย่างไร จะต้องรายงานอีกไหม จะต้องทำอีกไหม ทำไมต้องทิ้งไว้
๕ ปี ถึงจะทำลายได้ อันนี้ผมก็สงสัย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะสอดคล้องกัน
ตามที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่า ในเรื่องของ ๖๐ วัน อันนี้ก็พอทำเนาได้
ในมาตรา ๑๐ แต่ถ้าหากประกาศไปแล้ว ๖๐ วัน เขามีเวลาท่านประธานครับ
ในมาตรา ๓ กับมาตรา ๑๐ แตกต่างกัน แต่ถ้าหากจะให้สอดคล้องกัน ๙๐ วัน
ก็เป็นการดีในมาตรา ๑๐ แต่ถ้าหาก ๖๐ วัน ผมก็ไม่ขัดข้อง เพราะว่าผู้แทนราษฎร
เป็นมาแล้ว ยื่นแบบอะไรต่าง ๆ กันหมดแล้ว ขณะนี้จะมีกฎหมายใหม่ออกมาใหม่แล้ว
๖๐ วัน ก็พอทำได้ อันนี้ไม่ขัดข้อง แต่ถ้าหากว่าในเรื่องของ ๒ เดือน ๖๐ วัน
แล้วขยายไปอีก ๖๐ วัน น่ากระไรอยู่ เวลากฎหมายออกไปน่าเกลียด ให้โอกาส
แต่ถ้าหากว่า ๙๐ วัน ~~อะไร~~ สิ่งนี้เขาต้องปฏิบัติตาม ถ้าใครไม่ปฏิบัติตามก็ต้อง
ดำเนินการตามระเบียบอื่นที่จะกำหนดต่อไป อันนี้หมายความว่าแน่นอน ๙๐ วัน
แต่ปัญหาพรรคสี่ของมาตรา ๓ อยากจะขอให้รัฐบาลได้โปรดกรุณาชี้แจง
ในพรรคสามขอได้แก้ไขด้วย หรือว่ามีเหตุผลอื่นผมก็จะรองรับฟังต่อไป ขอขอบคุณ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านการุณ ใสงาม
แล้วท่านถวิลต่อไป

นายการุณ ใสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายการุณ ใสงาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคประชาธิปัตย์
คงจะมีเพียง ๒ ประเด็นที่ผมอยากจะเขียนกับท่านประธานในวันนี้

ประเด็นที่ ๑ คือประเด็นร่างของรัฐบาลที่เกี่ยวกับการขึ้นบัญชีทรัพย์สิน

ของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๓ วรรคสุดท้าย
คือวรรคสาม ในวรรคสามนั้น ท่านประธานกรรมาคณะศรีบ ร้างของรัฐบาล
คงจะขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ ท่านประธานศรีบ ในกรณีที่มีสมาชิกวุฒิสภา
หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินต่อสำนักงาน ป.ป.ป. ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
หรือตามกฎหมายอื่น หรือระเบียบ หรือมติของคณะรัฐมนตรีแล้ว ไม่ต้องยื่นบัญชี
แสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามร่างพระราชบัญญัตินี้อีก-----

ท่านประธานครับ ท่านลองไปดูมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ชัดเจนว่า สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานสภาแห่งตนที่ตน เป็นสมาชิก ตามที่กฎหมายบัญญัติ ไม่มีทางหลีกเลี่ยงครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญบังคับไว้เลยว่า ต้องยื่นต่อประธานสภาแห่งตนที่ตนสังกัดอยู่ ท่านประธานครับ บังเอิญว่า วุฒิสภาขึ้นมาจากการแต่งตั้ง มาจากข้าราชการประจำบ้าง หรือหน่วยงาน หรือการประกอบอาชีพอิสระบ้าง เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นวุฒิสภาแล้วถ้าหาก ไม่ได้ยื่นต่อประธานสภาแห่งตนละครับ เช่น ข้าราชการประจำที่ต้องยื่นต่อ สำนักงาน ป.ป.ป. แต่กฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ บังคับไว้ว่า สมาชิกวุฒิสภาจะต้องยื่นต่อประธานสภาแห่งตน แล้วผู้แทนราษฎรที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี หรือเป็นรัฐมนตรีหรือเป็นข้าราชการการเมือง ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินต่อ ป.ป.ป. แล้วให้ถือว่าไม่ต้องยื่นอีกในครั้งนี้อีกตามกฎหมายที่ร่างของรัฐบาล มาตรา ๓ วรรคสาม แต่รัฐธรรมนูญบังคับว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะต้องยื่นต่อประธานสภาแห่งตน จะเห็นได้ว่าร่างของรัฐบาล มาตรา ๓ วรรคสามนี้เป็นร่างที่ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ เป็นการเขียนขัดแย้ง อันนี้เป็นประการสำคัญ แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญก็คือว่า ให้สมาชิกแห่งสภา ไม่ว่าจะ เป็นวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร จะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ก่อนที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไป อันนี้เป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นร่างของรัฐบาล มาตรา ๓ วรรคสามนี้จึง เป็นร่างที่ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ อันนี้เป็นประเด็น สำคัญอันดับแรก

อันดับที่ ๒ ท่านประธานครับ ในการยื่นบัญชีเหล่านี้ ทั้งหมด ทั้งสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม เมื่อยื่นต่อประธานสภา แห่งตนแล้ว โดยลงลายมือชื่อกำกับไว้แล้วท่านประธานก็ลงลายมือชื่อกำกับไว้ ทำเป็น ๒ ชุด ชุดหนึ่งเก็บไว้ที่ประธานสภาแห่งตนร่างหนึ่ง อีกร่างหนึ่งนั้น เก็บไว้ที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาของตน และอีกชุดหนึ่งนั้นมอบให้กับตัว สมาชิกที่ยื่นไป ตรงนี้แหละท่านประธานประเด็นสำคัญอยู่ตรงนี้ ตรงที่ว่า ประธานสภาผู้แทนราษฎรก็คือคนของรัฐบาลนั่นเอง ทุกครั้งเมื่อยื่นบัญชีทรัพย์สิน เอาไว้ ตรงนี้แหละครับ ก่อนปฏิบัติหน้าที่ เมื่อปฏิบัติหน้าที่ไปแล้วก็เกรง ค่าครหาอาจเกิดขึ้นว่า มีการเปลี่ยนช่อง เช่น ยื่นในตอนก่อนเข้ารับหน้าที่ บราวกว่ามีเงิน ๑๐๐ ล้านบาท ปฏิบัติหน้าที่ไปมีเงินเพิ่มขึ้นเป็น

๕๐๐ ล้านบาท ก็พวกกันเองประธานสภา อันนี้เกรงค่าครหาซึ่งจะเสียหาย ต่อสภานั่นแล้วก็จะเสียหายต่อภาพพจน์ อันนั้นะครับ เกรงค่าครหา อาจเกิดขึ้นเท่านั้นเองว่า มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง ให้เป็นตัวยอดของเลขเงินที่เพิ่มขึ้นเท่ากับจำนวนที่มีอยู่ในครั้งสุดท้าย หรือเพิ่มเพียงเล็กน้อยตามความเหมาะสม มีทางเป็นไปได้ไหมท่านประธาน ที่ผมจะฝากเล็กน้อยก็คือว่า บัญชีทรัพย์สินนี้เมื่อยื่นต่อประธานสภาแห่งตนแล้ว สถานที่ที่น่าจะเป็นกลางที่สุดในการเก็บรักษาไว้ นั่นก็คือ ศาล เมื่อประธาน สภาแห่งตนรับไปแล้ว ให้นำบัญชีทรัพย์สินนี้เก็บไว้ที่ศาล ในเขตอำนาจศาล เช่นอาจจะกำหนดไว้ว่าเป็นศาลแพ่ง เป็นต้น หรือจะเก็บไว้ที่ศาลฎีกาเสียเลย ก็ไม่ขัดข้อง เมื่อเก็บไว้แล้วหากพินกำหนดเวลาอันเหมาะสมแล้ว เช่น ๕ ปี ที่กำหนดไว้ที่นี้ ก็ให้ศาลมีคำสั่งทำลายได้หากไม่มีปัญหาข้อกล่าวหาใด ๆ ผมคงขอฝากเรื่องนี้ไว้เพียง ๒ ประการนี้เท่านั้น ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านถวิล

ไพโรสณฑ์ ครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ พรรคพลังธรรม กรุงเทพมหานคร ที่จริงแล้วพรรคพลังธรรมเราได้พยายามที่จะแสดงความคิดเห็นถึงประเด็นของการแจกทรัพย์สินของรัฐมนตรีก็ดี วุฒิสมาชิกก็ดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี และเราก็ได้รับอนุมัติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎรแล้ว แต่เนื่องจากว่ากระบวนการที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายรัฐธรรมนูญยังไม่สมบูรณ์พอ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติของพรรคพลังธรรมจึงยังไม่ได้นำเสนอที่ประชุมในวันนี้ อย่างไรก็ตามในเมื่อที่ประชุมจะต้องรับหลักการไปแล้วในวันนี้ พวกเราเองในฐานะที่มีความพยายามที่จะเปิดเผยทรัพย์สินต่อสาธารณะของนักการเมืองทุกระดับ เราก็จำเป็นต้องใช้แนวความคิดของพรรคเราไปปฏิบัติในชั้นกรรมาธิการในวาระที่ ๒ แต่สำคัญที่ผมอยากจะเรียนท่านประธานก็คือว่า ถ้าเราใช้วิธีการอย่างเดิมตามกฎหมาย ป.ป.ป. ก็คือให้รัฐมนตรีหรือข้าราชการประจำที่ตีเงินงบบุชีทรัพย์สินและหนี้สินและใส่ซองเอาไว้เสนอต่อประธาน ป.ป.ป. หรือนายกรัฐมนตรี ในกรณีของข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำแล้ว พวกเราคิดว่าคงไม่มีประโยชน์อะไรที่จะต้องแจกทรัพย์สิน ในเมื่อคุณเขียนไปในซองจดหมายแล้วปิดผนึกเอาไว้และก็ไม่สามารถเปิดได้ เว้นแต่มีกรณีเกิดขึ้นซึ่งในข้อเท็จจริงแล้ว นับตั้งแต่มีพระราชบัญญัติกฎหมาย ป.ป.ป. จนกระทั่งบัดนี้ยังไม่เคยมีกรณีตัวอย่างของรัฐมนตรีที่ถูกเปิดเผยบัญชีทรัพย์สิน หนี้สินที่แจกต่อประธาน ป.ป.ป. หรือนายกรัฐมนตรีเลยแม้แต่รายการเดียว เพราะฉะนั้นถ้ากฎหมายที่ต้องแจกทรัพย์สินตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ ทำในลักษณะเดียวกันแล้ว กระผมคิดว่าไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่ต้องแจกทรัพย์สิน และยังการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี การเป็นสมาชิกวุฒิสภาก็ดี มีผลกระทบค่อนข้างจะน้อยในเรื่องของความผิดพลาด ในเรื่องของพฤติกรรมต่าง ๆ แล้วโอกาสที่จะเปิดช่องเหล่านั้นขึ้นมาแฉต่อ พับลิก (Public) ต่อสาธารณชนนั้น คงเป็นไปได้ เพราะในความเห็นของผมส่วนตัวแล้ว ถ้าจะต้องแจกบัญชีทรัพย์สินแล้วเก็บไว้เฉย ๆ อย่างนั้นไม่น่าจะทำ เพราะไม่ได้ประโยชน์อะไรทั้งสิ้น เจตนารมณ์ของเราตามมาตรา ๙๕ นั้น เป็นเจตนารมณ์ที่ชัดเจนอยู่แล้วว่าต้องการที่จะให้นักการเมืองทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสมาชิกมีความบริสุทธิ์โปร่งใสในทุกกระบวนการ ในทุกขั้นตอนของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว กระผมคิดว่าเรายังยืนหลักการเดิมก็คือว่า ต้องการที่จะเห็นสมาชิกวุฒิสภาที่ดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี ได้ขึ้นแจ้ง

ทรัพย์สินและก็เปิดเผยต่อสาธารณะ นั่นก็คือว่าให้ลงในราชกิจจานุเบกษา หรือ ถ้าเป็นไปได้ควรจะลงทุกปีด้วยซ้ำ แต่ที่สำคัญที่สุดที่มีท่านสมาชิกหลายท่าน เป็นห่วงว่า ถ้าเปิดเผยต่อสาธารณะแล้วอาจจะแจ่งไม่จริงก็ได้ ในกฎหมายเรา อาจจะเขียนไปด้วยว่า สถาบันการเงินก็คือนี่สินหรือสินทรัพย์ของนิกการเมือง ที่ต้องแจ่งทรัพย์สิน ไม่ว่าจะ เป็นธนาคารก็ดี ไม่ว่าจะ เป็นไฟแนนซ์ (Finance) ก็ดีมีหน้าที่ต้องแจ่งด้วยแจ่งต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภาว่า อย่างกรณี นายถวิล ไพรสณฑ์ มีเงินอยู่ในธนาคารนี้เท่าไรแจ่งมาด้วยเลย เพื่อ ป้องกันการแจ่งทรัพย์สินโดยไม่ถูกต้อง และในขณะที่เดี๋ยวกันสมมติว่ากรมที่ดินมีที่ดิน ของนายถวิลก็แปลง มีหน้าที่ต้องแจ่งมาที่ประธานด้วย เพื่อมาประกอบกันกับ เจ้าตัวที่ต้องแจ่งทรัพย์สินและเปิดเผยต่อสาธารณะ ถ้าทำได้อย่างนี้ กระผมคิดว่า นั่นก็คือการปฏิรูปการเมืองอย่างหนึ่ง ซึ่งในขณะที่สาธารณชนเรียกร้องกันมากมาย เหลือเกินว่า ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องปฏิรูปทางการเมือง แล้วที่ท่านเป็นห่วงว่า เป็นการละเมิดสิทธิในการออกกฎหมายอย่างนั้น กระผมมองว่า กฎหมายทุกฉบับ ที่ออกมานั้นเป็นการจำกัดสิทธิทั้งสิ้น อย่างเช่น จะมีกฎหมายพิจารณาในวันนี้ ในเรื่องของการรัดเข็มขัด นั่นก็คือว่าเป็นการจำกัดสิทธิเหมือนกัน เพราะฉะนั้น การออกกฎหมายเป็นเรื่องของการจำกัดสิทธิทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้เอง กระผมคิดว่า ถ้าเราต้องการที่จะพัฒนาทางการเมือง ถ้าเราต้องการให้ประชาชนยอมรับใน นิกการเมืองมากกว่านี้ ถ้าเราทำด้วยความบริสุทธิ์ใจแล้วไม่เห็นน่าต้องมีปัญหา อะไรทั้งสิ้น ที่มาของเงินที่เราได้มา ที่มาของทรัพย์สินที่เราได้มา ถ้าเราได้มา ด้วยความบริสุทธิ์ใจแล้วไม่น่าจะต้องเป็นห่วงอะไรทั้งสิ้น จะชี้แจ่งวันต่อวันก็ได้ พวกเราอาจจะเห็นอย่างนั้น อย่างไรก็ตามโดยหลักการแล้ว ในกฎหมายฉบับนี้ กระผมคิดว่าพวกเราคงรับหลักการตามเจตนารมณ์ของผู้ร่าง ไม่ว่าจะ เป็นของ รัฐบาลก็ดี ของพรรคประชาธิปัตย์ก็ดี หรือของพรรคชาติพัฒนาที่ดี คิดว่าคงจะต้อง รับในหลักการนี้ และเมื่อถึงวาระการแปรญัตติ พวกกระผมเองก็คงจะต้อง แปรญัตติให้ เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่เราได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้มานานแล้วว่า นิกการเมืองที่เข้ามาสู่เวทีทางการเมืองนั้นจะต้องเป็นคนสาธารณะ จะต้องให้ ประชาชนได้ตรวจสอบตลอดเวลา และเราจะต้องมีความบริสุทธิ์ใจในทุกเรื่อง เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีความบริสุทธิ์ใจสักอย่างแล้วไม่น่ากลัวอะไรทั้งสิ้นครับ ขอขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรรถสิทธิ์ศรี
 นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม
 พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกชื่นชมที่สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้
 ได้มีการพิจารณากฎหมายที่มีความสำคัญ ที่จะแสดงความบริสุทธิ์ใจในการที่ใครก็ตาม
 ที่จะก้าวเข้ามาสู่สภาแห่งนี้จะต้องมาด้วยมือที่สะอาด และออกจากสภาแห่งนี้ไป
 ด้วยมือที่สะอาด เช่นเดียวกัน กระผมขอกราบเรียนว่าใครก็ตามที่มั่นใจว่ามีตัวเอง
 ไม่มีแผล แม้จะเอาลงไปแช่ในน้ำเกลือก็ไม่ต้องกลัวความเจ็บปวด หรือเจ็บแสบ
 เพราะฉะนั้นสภาแห่งนี้ได้มีโอกาสพิจารณากฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับ
 กฎหมายแม่บทคือกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบ
 กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นที่มีการแก้ไขกัน แล้วก็ประสบความสำเร็จเป็นประวัติศาสตร์
 ในสภาสัมัยประชุมสมัยที่แล้วที่ผ่านมาก่อนที่จะมีการยุบสภานั้น ย่อมเป็นที่ชื่นชม
 นิยมยินดีไม่เฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีส่วน สมาชิกวุฒิสภาที่มีส่วนในการ
 พิจารณากฎหมายฉบับนั้น พี่น้องประชาชนทั้งหลาย ผมก็มีความเชื่อเหลือเกินว่า
 ย่อมที่จะแช่ข้อสงสัยเสรีที่ได้เห็นสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้ ได้แสดงความบริสุทธิ์ใจ
 ของตนเองในการที่จะแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน แม้ว่าจะไม่ได้เปิดเผย
 ต่อสาธารณะทันที ถ้าไม่มีข้อสงสัย แต่ในการที่ได้ยื่นแสดงต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง
 อย่างเช่น ส.ส. ก็ยื่นที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสมาชิกก็ยื่นที่ประธานวุฒิสภา
 นั่นก็เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าทุกท่านที่เข้ามาสู่สภาแห่งนี้ นั้นพร้อมเสมอที่จะได้รับ
 การตรวจสอบ ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราได้พิจารณากันในวันนี้
 ผมเชื่อว่าประวัติศาสตร์จะต้องจารึกว่าสภาแห่งนี้มีความจริงใจ มีความบริสุทธิ์ใจ
 ในการที่จะให้ตนเองได้เป็นคนสาธารณะอย่างแท้จริง พร้อมทั้งจะได้รับการตรวจสอบ
 ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายในวันนั้นนั้น ทุกท่านล้วนขึ้นมา
 แสดงความเห็นที่เป็นไปในทางที่ค่อนข้างจะเห็นด้วยต่อกฎหมายที่สำคัญฉบับนี้
 แต่อย่างไรก็ตามในรายละเอียดต่าง ๆ นั้น กระผมเชื่อเหลือเกินเมื่อเรามีการตั้ง
 คณะกรรมาธิการที่จะมาพิจารณาแล้ว ท่านใดที่จะขอแปรญัตติในกฎหมายฉบับนี้
 ก็ย่อมที่จะกระทำได้ ผมอยากจะขออนุญาตได้ตั้งข้อสังเกตในร่างที่ทางรัฐบาล
 หรือว่าที่ทางพรรคประชาธิปัตย์ได้เสนอขึ้นมา โดยเฉพาะร่างของพรรคประชาธิปัตย์นั้น
 หรือร่างของรัฐบาลนั้น ในวิธีการที่จะตรวจสอบนั้นมีสมาชิกหลาย ๆ ท่านว่าอยากจะให้
 สามารถที่จะตรวจสอบได้สะดวกและรวดเร็วที่สุด เพราะฉะนั้นในสิ่งนี้เป็นสิ่งที่มี
 ความสำคัญมาก ที่กระผมอยากจะฝากกราบเรียนท่านประธานสภาไปยังคณะกรรมาธิการ

ที่จะเป็นผู้พิจารณากฎหมายฉบับนี้ว่า กระบวนการในการตรวจสอบนั้นก่อให้เกิดความยุ่งยากสลับซับซ้อนเป็นอันขาด เพราะว่าในการที่จะเข้ามาสู่สถานแห่งนี้นั้น ท่านจะเข้ามาโดยวิธีใด โดยกระบวนการใดอย่างไรมัน เมื่อเข้ามาสู่สถานแล้ว ก็ยอมเป็นที่ยอมรับว่าท่านเป็นสมาชิกผู้ทรงเกียรติ การที่ท่านสามารถทำให้ประชาชนมากาในที่เดียวกันในเบอร์ของท่านเป็นหมื่น ๆ คน ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลย มิใช่ว่ามีเงินก็สามารถที่จะทำให้เขาทำให้ได้ หรือมิใช่ที่ไม่มีเงินก็สามารถที่จะทำให้เขาทำให้ได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระบวนการต่าง ๆ นี้เป็นกระบวนการที่ค่อนข้างจะสลับซับซ้อนยุ่งยากพอสมควร แต่เมื่อเข้ามาสู่สถานแห่งนี้แล้ว-----

ท่านก็ถือว่าเป็นบุคคลสาธารณะ เป็นบุคคลที่พร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบจาก
 สาธารณชนทันที กระผมเชื่อเหลือเกินว่า การเข้ามาสู่สภาแห่งนี้ท่านได้อ่านจาก
 จากประชาชน เมื่อมีอำนาจแล้ว สิ่งที่จะตามมาในการที่จะหาทรัพย์สินต่าง ๆ
 นั้น ย่อมที่จะสะดวก แต่ว่าในการที่จะทำเช่นนั้น ผมก็เชื่อว่าสมาชิกสภา
 อันตรงเกียรติแห่งนี้ ย่อมไม่กระทำให้เป็นที่ดินครหานินทาเป็นอันขาด
 เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า กระบวนการในการตรวจสอบนั้น
 ถ้าหากว่าทำให้ยุ่งยาก โดยเฉพาะในร่างของพรรคประชาธิปัตย์ที่บอกว่า
 จะต้องให้เห็นชอบ ให้สมาชิกสภา ในมาตรา ๗ ที่ผมขอตั้งข้อสังเกตว่าจะต้อง
 ให้ประธานแต่ละสภากำหนด โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎร
 แล้วแต่กรณีนั้น เป็นเรื่องที่ย่อมข้างจะไกลาหลอสมควรถามประธานที่เคารพ
 เพราะว่ากว่าที่จะให้เปิดเผยของบุคคลคนใดคนหนึ่ง บัญชีหนี้สินและทรัพย์สิน
 ของบุคคลคนใดคนหนึ่งนั้น กว่าที่จะผ่านการเห็นชอบ ผมเชื่อเหลือเกินว่า
 ในสภาแห่งนี้ก็ต้องพิจารณากันค่อนข้างจะละเอียดถี่ถ้วนและรอบคอบพอสมควร
 เพราะฉะนั้นกระบวนการนี้ไม่น่าที่จะระบุไว้ในกฎหมายฉบับนี้ น่าที่จะให้
 การตรวจสอบเป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็ว ผมขอตั้งข้อสังเกต
 ในประเด็นนี้ ฉะนั้นถ้าหากว่าเรามีความมั่นใจและบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริงแล้ว
 อย่าไปกลัวการตรวจสอบ ในเมื่อเราเป็นบุคคลสาธารณะ แม้กระทั่งบัญชีที่มี
 อยู่ในธนาคาร เอาออกมาเปิดเผยให้กันได้รู้เลย แม้บางท่านอาจจะไม่สบายใจ
 ว่า ธนาคารจะต้องรักษามารยาทของการที่จะดูแล หรือว่าการที่จะปกปิดบัญชี
 ทรัพย์สิน หรือว่าบัญชีเงินฝากของลูกค้า อย่างไรก็ตาม คนที่มีเงินจริง ๆ นั้น
 ผมเชื่อเหลือเกิน ท่านมีวิธีการ มีกระบวนการที่จะเอาเงินออกไปฝากไว้
 นอกประเทศ เพราะขณะนี้การเดินทางไปต่างประเทศนั้นมันไม่ยากลำบาก
 เลยครับท่านประธาน ชั่วลัดนิ้วมือเดียว วันนี้ท่านอยู่ที่สภาแห่งนี้ วันพรุ่งนี้
 ท่านไปปรืออยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา หรือว่าประเทศสวีเดนแลนด์เสียแล้ว
 ฉะนั้นกระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้มันก็ต้องมีวิธีการที่จะตรวจสอบให้ชัดเจน
 แล้วก็ให้ง่ายที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ อันนี้ผมก็ขอฝากกราบเรียน
 ท่านประธานสภาไปยังกรรมการที่จะมีการตั้งขึ้นมาในวันนี้ว่า จะต้องมีการ
 พิจารณากันให้รอบคอบที่สุด มิเช่นนั้นแล้วการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่น
 ต่อแต่ละสภาจะไม่มีประโยชน์ใด ๆ เลย มันก็อยู่ในช่อง ๕ ปีก็ทำลาย
 ไร้ความหมายและไร้คุณค่าโดยสิ้นเชิง จะทำอย่างไรที่ว่า ใครส่งสัยยื่นตรวจสอบ

ให้ตรวจสอบได้เลย ถ้าจริงใจและบริสุทธิ์ใจจริง ไม่ต้องไปกลัว มาด้วยมือสะอาด และออกไปด้วยมือที่สะอาด ชอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประชาธิปไตยครับ
 นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ประชาธิปไตย คำสิงห์นอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ นับเป็นนิมิตหมาย
 ที่ดีสำหรับสภาแห่งนี้ เพื่อที่จะมาชำระล้างขี้ไคลที่พวกเราเรียกกัน หรือฝุ่น
 ที่มันเข้าตา หรือแปดเปื้อนเข้ามาในร่างกายของนักการเมือง ที่จะเข้ามาทำงาน
 เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ซึ่งแน่นอนที่สุดว่า ขณะนี้ประชาชน
 กำลังสนใจ ประชาชนกำลังจ้องมองดูว่านักการเมืองนั้นจะมีฐานะความเป็นอยู่
 หลังการเป็นผู้แทนราษฎร หรือหลังการเป็นนักการเมืองอย่างไรบ้าง แน่นอนที่สุด
 ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนในชนบท ซึ่งส่วนใหญ่ยากจน เขาสนใจเกี่ยวกับเรื่อง
 ทรัพย์สินเงินทองของสังคมที่เขาอยู่ร่วมด้วยอย่างแน่นอน กระผมเองได้สัมผัสกับ
 ประชาชนในพื้นที่ที่มีกระแสในการรับฟังในการรับรู้ จากการแสดงทรัพย์สินของ
 นักการเมืองบางพรรค ที่ได้ประกาศไปแล้ว ประชาชนก็ให้ความสนใจว่าทำไม
 นักการเมืองคนนี้มีฐานะรวย ทำไมนักการเมืองคนนั้นมีเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทเศษ ๆ
 เขาสนใจครับ เมื่อผู้แทนราษฎรไปเยี่ยมบ้านของตัวเอง มักจะมีชาวบ้านมาสนทนา
 หรือแม้ไปเยี่ยมในหมู่บ้านต่าง ๆ เขาก็จะถาม แล้วเขาก็สนใจจ้องดูพฤติกรรม
 ว่านักการเมืองที่หลังเลือกตั้งเข้ามาแล้วจะมีฐานะรวยขึ้นมากน้อยเพียงใด
 อันนี้เป็นประเด็น เพราะฉะนั้นต้องชมเชยสภาแห่งนี้ ทั้งฝ่ายรัฐบาลแล้วก็
 พรรคการเมืองต่าง ๆ ที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามา ณ ตรงนี้ เพื่อที่จะ
 ให้ประชาชนนั้นได้มีความมั่นใจ มีความสบายใจว่า ระบอบประชาธิปไตยที่มี
 ผู้แทนราษฎร หรือมีนักการเมืองไปบริหารประเทศก็ดี ไปตรวจสอบก็ดี เขามี
 ความสะอาด กล้าประกาศตนอย่างกล้าหาญว่า เขามีทรัพย์สินยื่นไว้แล้วเท่านั้น
 เท่านั้น -----

แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมขอกราบเรียนต่อไปอีกว่า ถ้านักการเมืองมีอำนาจบริหารมีความจำเป็นอย่างไรในการที่จะต้องถูกตรวจสอบ ผมเองเห็นด้วยอย่างยิ่งที่สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายในร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่เสนอมารวมมาตรา ๓ ที่บอกว่ามันขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ แต่ผมก็อยากจะมีมองไปตรงที่เจตนา เจตนาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาจากอำนาจฝ่ายบริหารแน่นอนที่สุดอาจจะมีเจตนาเบี่ยงเบนไปจากความรับผิดชอบของสภาแห่งนี้ก็เป็นไปได้ อันนี้เป็นความเข้าใจของผม และในส่วนของพรรคชาติพัฒนาและของพรรคประชาธิปัตย์ เราเชื่อมั่นในระบบสภาว่ามีความกล้าหาญที่จะตรวจสอบฝ่ายบริหารโดยไม่กลัวเกรงเพื่อประชาชนจะได้มั่นใจและสบายใจ ซึ่งก็ยังดีมีเวลาที่จะแก้ไขได้ ท่านประธานครับ ผมก็เชื่อมั่นเหลือเกินว่านักการเมืองที่เข้ามาสภาแห่งนี้ก็อยากจะทำให้ประชาชนนั้นได้มั่นใจในบทบาทในหน้าที่ที่จะมีต่อภาระหน้าที่ในการรับผิดชอบ ถ้าถามผู้แทนราษฎรใหม่อย่างผมผมก็มองไม่เห็นหรือคิดว่าผู้แทนราษฎรที่มานั่งอยู่ตรงนี้จะมีความหาผลประโยชน์นอกจากเงินเดือน หรือรุ่นพี่มีแนวทาง มีวิธีการถ้าจะเสนอแนะก็ต้องขอกราบขอบพระคุณ แต่ผมมองตอนนี้ผมยังไม่เห็น ผมมีเงินเดือนเดือนที่แล้วก็ ๗๐,๐๐๐ บาท รับไปแล้วก็ไม่เหลือ ผมก็คิดว่าจะมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะผมก็จะได้ยินเพื่อความมั่นใจว่าผมนี้แหละบริสุทธิ์เพื่อที่จะตัดกระแสที่พวกเรามาด้วยการซื้อเสียงอย่างโน้นอย่างนี้มันจะได้ลดน้อยลงไป ผมเชื่อมั่นอย่างนั้น ดังนั้นจะมีการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยก็เป็นประโยชน์ทั้งสิ้น ผมเชื่อมั่นอย่างนั้น จะเป็นการแสดงเจตนาต่อสภาแห่งนี้ให้ประชาชนได้มั่นใจว่าผู้แทนราษฎรหรือนักการเมืองเดี๋ยวนี้มั่นใจแล้วทำตามกระแสความต้องการของประชาชน เพราะประชาชนตรวจสอบนักการเมืองได้ ตรวจสอบโดยการจ้องดูทรัพย์สินที่ได้แสดงไป ถ้าในส่วนของท่านรัฐมนตรีของพรรคพลังธรรม ขออนุญาตครับ ที่ให้เปิดเผยผมว่าดีครับ เพราะมันจะเป็นการเพิ่มเครื่องมือเครื่องมือในการตรวจสอบพฤติกรรมของนักการเมืองไปอีก แสดงว่าท่านกล้าหาญ ประชาชนเขาก็ถามผมว่ารัฐมนตรีท่านนี้มีเงิน ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท เป็นไปได้ไหม ผมก็ว่าผมไม่รู้ ผมไม่มั่นใจ เพราะผมยังไม่ได้ติดตามพฤติกรรมของท่าน รู้ครับ ท่านขึ้นไป ๑๐,๐๐๐ บาทเศษ ท่านก็สำเหนียกตัวเองว่าเรามีแค่นั้นนะ คำนวณเงินเดือนรัฐมนตรีว่าการจากนี้ไปถึงวันที่พ้นจากตำแหน่งมันควรมีเท่านี้ อย่างน้อย ๆ เครื่องมืออันนี้ก็เป็นการตรวจสอบโดยทางอ้อมและทางตรง ผมมั่นใจอย่างนั้น เป็นประโยชน์ครับ

หลายท่านก็ถามว่าทำไมรัฐมนตรีท่านนี้รวยมีเงิน ๕๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท
 ผมก็ยังไม่ตอบไม่ได้ ผมเป็นผู้แทนราษฎรใหม่ ผมคงจะไปหาข้อมูลมาให้ สิ่งเหล่านี้
 เป็นประโยชน์ครับ เพราะฉะนั้นผมก็คลอชมเชยท่านที่กล้าเปิดเผยทรัพย์สินที่ท่าน
 มีก่อนเข้าดำรงตำแหน่ง ถือว่าท่านเป็นนักการเมืองแบบอย่างในยุคโลกาภิวัตน์
 ผมอยากให้เห็นรัฐมนตรีอีกหลาย ๆ ท่านที่กล้าหาญออกมาแสดงให้ประชาชน
 เขาเห็นว่าคุณรวยแค่ไหน หลังจากพ้นตำแหน่งตรวจสอบแล้วคุณรวยเพิ่มเท่าไรเท่าไร
 เงินเดือนรัฐมนตรีเท่าไรทำไมมันเพิ่มเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ๑,๐๐๐ ล้านบาท
 จะได้เห็นกัน สื่อมวลชนก็จะได้ตรวจสอบ ประชาชนก็จะได้ตรวจสอบ แต่ก่อนมีรถ
 ๕ คัน เดี่ยวนี้มี ๓๐ คัน เห็นชัดเจนก็จะได้สลายตกไม่ต้องเป็นผู้แทนราษฎร
 ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมก็ขอฝากทางฝ่ายรัฐบาล เจตนาในมาตรา ๓
 ท่านมีเจตนาอย่างไร ทำไมจะตั้งไปคนที่อื่น เพราะถนนเข้ามาสู่สภาแห่งนี้
 มาที่เดียวกัน รัฐธรรมนูญได้กำหนดชัดเจน แต่ท่านเทียมนมาเป็นรูปธรรม
 เป็นตัวหนังสือ ผมก็ไม่เข้าใจ แต่ถ้าเป็นองค์ความคิดของผมผมก็ว่าควรจะมา
 แสดงตรงนี้เพราะเรามาที่เดียวกันแล้วก็มาที่เดียวกัน -----

ถ้าท่านจะแสดงทั้ง ๒ ทาง ก็ยังเป็นประโยชน์ต่อบทบาทของท่านในความสะดวก ซึ่งเป็นเกียรติต่อวงศ์ตระกูลของท่านว่าชีวิตการเป็นนักการเมือง ถูกประชาชนเลือกมา แล้วท่านบริสุทธิ์สะอาด นั่นยังทำให้ตระกูลของท่านไม่มีหมอง ท่านประธานครับ อีกประเด็นหนึ่งที่กระผมอยากจะทำรายงานเรียนก็คือว่า เจตนา เป็นเรื่องสำคัญ ถ้าเจตนาไม่ตรงกัน อาจจะทำงานเพื่อแผ่นดิน ไม่อยากให้เกิดราหน้าว่าสภาแห่งนี้มีนักการเมืองโกง ลงทุนการเมืองมาทำธุรกิจการเมือง เราก็ต้องกล้าเปิดเผยกล้าแสดงตน ผมเป็นห่วงนะครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรธรรมดา ๆ อย่างกระผมหรือท่านหลายท่าน โอกาสมองไม่เห็น แต่ถ้านักการเมืองได้มีโอกาสมีวาสนาได้ไปนั่งในตำแหน่งทางบริหารคือตำแหน่งทางการเมือง ตรงนี้ละครับ จะต้องสามารถทำลายกระแสของประชาชนได้ว่า คุณเข้าใจผมอย่างนี้ ผมสามารถเปิดเผยให้คุณได้รับทราบได้ว่าผมไม่มีอะไร ผมได้ใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ ไม่ว่าจะทวนหน้าตามหน้าที่ เขาร่ำลือกัน สิ่งเหล่านี้ถ้าเป็นไปได้ ผมอยากให้อำนาจเขาไว้เลยว่า สมาชิกที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะต้องเปิดเผยเท่านั้นนะครับ เพราะอำนาจมันจะนำไปสู่ผลประโยชน์ เพราะฉะนั้น สิ่งเหล่านี้ถ้าไม่อยากให้ระบอบประชาธิปไตยมีหมอง ไม่อยากให้อำนาจนอกระบบ เขามาวิพากษ์วิจารณ์ เรามีอิทธิพลเหนือสภาแห่งนี้จะต้องกล้าทำ กระแสที่กล่าวขานกันว่านักการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการซื้อเสียง จะได้หมดไป เพราะเป็นการพิสูจน์ทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกที่มีอำนาจทางการเมือง บอกแล้วว่ากล้าประกาศตนว่ามีทรัพย์สินเท่าไร ก่อนเข้ารับหน้าที่ พันหน้าที่ยังมาตรวจสอบอีกชั้นอีก ว่ากระผมเป็นรัฐมนตรีแล้วผมมีแค่นี้ นั่นคือประกาศนียบัตรในเกียรติตระกูล หรือรัฐสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วประชาชนก็คงจะมั่นใจในสถานภาพความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเรามากขึ้น และถ้าเป็นไปได้มาตรการที่สำคัญที่สุด คือการตรวจสอบ การควบคุมติดตาม และการตรวจสอบ นั่นเป็นเครื่องมือสุดท้ายที่จะให้ประชาธิปไตยเจริญรุ่งเรืองไปได้ ถ้าขึ้นช่องเอาไว้ เปิดเผยเอาไว้ ถ้าไม่มีการควบคุมติดตามตรวจสอบ มันก็ไม่มีผลเท่าที่ควร ดังนั้นผมเชื่อมั่นว่าความคิดเห็นของท่านสมาชิกทั้งหลายที่จะแสดงเจตนาบริสุทธิ์เกี่ยวกับสถานภาพของตนเอง เพื่อให้ประชาชนได้มั่นใจว่าคนที่เขาเลือกมามีคุณภาพ มีความบริสุทธิ์ เห็นประโยชน์ของส่วนรวมมาก่อน เสียสละเพื่อส่วนรวมแล้ว เพราะฉะนั้นความเข้าใจผิดที่บอกว่าจะมากอบโกยมาโกงในสภาแห่งนี้หมดสิ้นไป

พวกเราก็ทำงานด้วยความสะอาด เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้มีเครื่องมือในการ
ตรวจสอบติดตาม ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์วัลลภ ยิ่งตรง
นายวัลลภ ยิ่งตรง (สมุทรรพการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์วัลลภ ยิ่งตรง ส.ส. สมุทรรพการ
พรรคพลังธรรม ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน
ของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ซึ่งเป็นร่างของรัฐบาล
ที่จะเสนอในวันนั้น ผมเห็นว่าวิธีการที่นำมาใช้เป็นหลักการเกี่ยวกับกฎหมาย ป.ป.ป.
ซึ่งเราในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ก็คงจะได้ประสพมาแล้วว่ากฎหมาย
ป.ป.ป. นั้น ไม่สามารถที่จะป้องกันการทุจริตได้ ยังมีประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน
ในการไปติดต่อราชการ ในการไปติดต่อกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ถูกเรียกร้อง
เงินทอง ทั้งบนโต๊ะ ทั้งใต้โต๊ะ ผ่านหน้าเคาน์เตอร์ ผ่านใต้เคาน์เตอร์ ถูกเรียกไป
เกือบทุกระดับ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะเห็นได้ว่าวิธีการแบบเดียวกับที่ ป.ป.ป. ปฏิบัติ
ให้ข้าราชการยื่นซองแล้วก็ปิดซองไว้นั้น ไม่สามารถที่จะป้องกันการทุจริต
และประพฤตินี้อะไรได้ ไม่สามารถที่จะป้องกันการเรียกร้องหาผลประโยชน์ได้-----

ผมเห็นว่าสมควรที่จะมีการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินที่ได้ยื่น โดยเปิดเผยต่อสาธารณชน แบบเดียวกับที่พรรคพลังธรรมให้รัฐมนตรีทุกท่านปฏิบัติ เมื่อก่อนที่จะดำรงตำแหน่ง แล้วก็หลังจากที่ได้ดำรงตำแหน่งแล้ว ก็ควรจะมีการเปิดเผยเพื่อมีการเปรียบเทียบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าจะให้ได้ผลดีก็ควรจะมีการรื้อขึ้นมา มีเจ้าหน้าที่ขึ้นมา คณะหนึ่งทำหน้าที่ในการตรวจสอบโดยเฉพาะเลขที่บัญชีที่ยื่นนั้น ๑. ถูกต้องตามความเป็นจริงหรือไม่ ๒. หลังจากที่ยื่นจากตำแหน่งไปแล้วมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ผิดปกติหรือไม่ ในการเลือกตั้งแต่ละครั้งหลังจากที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาใหม่ ทรัพย์สินที่มีอยู่ในบัญชีเดิมนั้นได้หายไปเป็นจำนวนมากน้อยเท่าไร ซึ่งตรงนี้ก็คงจะเป็นเครื่องยืนยันอีกอย่างหนึ่ง ที่จะแสดงให้เห็นว่าการลงไปเลือกตั้งนั้นมีการซื้อเสียงกันหรือไม่ อันนี้ก็อาจจะเป็นส่วนประกอบ เพราะฉะนั้นในส่วนตัวผมแล้ว ผมไม่เห็นด้วยเลยในการที่จะยื่นซองแล้วปิดผนึกไว้ คิดว่าไม่มีประโยชน์ ไม่สามารถที่จะป้องกันการทุจริตได้ ในฐานะที่เราเราอยู่ในสภานี้ควรจะทำให้เป็นตัวอย่าง ถ้าหากว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสมาชิกเปิดเผยทรัพย์สินต่อสาธารณะ ให้ประชาชนได้รับทราบ ต่อไปในการที่จะแก้กฎหมาย ป.ป.ป. เราก็สามารถที่จะแก้กฎหมาย ป.ป.ป. ให้เป็นแบบเดียวกับที่สมาชิกแห่งสภานี้ได้ปฏิบัติแล้ว ควรจะให้ข้าราชการทุกคน ทุกระดับแสดงทรัพย์สินเช่นเดียวกัน แล้วก็เปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย ไม่ว่าจะเป็นระดับผู้บริหาร หรือระดับเจ้าหน้าที่ ถ้าหากว่ามีส่วนที่เกี่ยวพันกับประชาชน ทุกคนควรจะเป็นบุคคลสาธารณะ ควรจะแสดงทรัพย์สินอย่างเปิดเผย ถ้าหากว่าไม่สามารถที่จะแสดงได้ก็ควรจะไปประกอบอาชีพอย่างอื่น เช่น อาชีพทำธุรกิจ นี่เป็นประเด็นหนึ่ง

อีกประเด็นหนึ่ง สำหรับในร่างพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๗ การเปิดเผยบัญชีของหรือเปิดเผยรายการทรัพย์สินและหนี้สินจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณี จาก มาตรา ๗ ลองมาอ่านมาตรา ๘ ผู้ใดเปิดเผยบัญชีของหรือเปิดเผยรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีนี้ลองเปรียบเทียบดู ถ้าหากว่ารัฐมนตรีของพรรคพลังธรรมนั้นนำบัญชีทรัพย์สินบัญชีเดียวกันนั้นไปเปิดเผยต่อสาธารณชนจะมีความผิดตามมาตรา ๘ นี้หรือไม่ เพราะว่า เป็นรายการทรัพย์สินรายการเดียวกัน ถ้าเป็นคนละรายการก็แสดงว่ารายการหนึ่งต้องเป็นเท็จ รายการหนึ่งต้องเป็นจริง แต่ผมเชื่อมั่นว่ารัฐมนตรีของพรรคพลังธรรมคงไม่มีใครที่จะแจ้งรายการเท็จ เพราะฉะนั้น ๒ บัญชีนี้จะต้องเป็นบัญชีเดียวกัน ถ้าหากว่า

นำไปเปิดเผยต่อสาธารณชนแล้วจะมีความผิดตามมาตรา ๙ นี้หรือเปล่า เพราะฉะนั้นผมขอถามท่านผู้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย ขอให้ทางรัฐบาล หลังจากได้เสนอสภาให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ในชั้นกรรมาธิการ โปรดได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรีธานีครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธานี ศักดิ์เศรษฐ์ ประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช กระผมขอสนับสนุน ร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมเห็นด้วยทั้งหลักการและเหตุผลที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ ผมได้นั่งฟังเพื่อนสมาชิกได้อภิปราย และก็ได้อ่านแสดงเหตุผลอย่างชัดเจนของเจตนารมณ์ที่จะให้มีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๗ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๗ นี้เป็นปัญหาทางหลักการที่ผมค่อนข้างแน่ใจว่าสภานี้เรามีความเห็นที่ค่อนข้างจะแตกต่างกัน ผมได้รับฟังความเห็นของท่านรัฐมนตรีหลายท่านที่ได้ให้สัมภาษณ์ผ่านทางสื่อมวลชน ถึงเรื่องการเปิดเผยทรัพย์สินนี้จะกระทำต่อใคร จะกระทำต่อองค์กร จะกระทำต่อประธานสภาฯ ที่สมาชิกล้วนสังกัดหรือว่าจะกระทำต่อสาธารณชน นี่เป็นปัญหาที่เรากำลังถกเถียง แล้วเป็นปัญหาที่ประชาชนเองก็เฝ้ารอฟังว่า ข้อถกเถียงนี้จะได้รับการตัดสินใจไปในลักษณะใด ท่านประธาน ข้อเสนอของเพื่อนสมาชิกที่ได้พูดว่า เราควรที่จะให้มีการเปิดเผยทรัพย์สินนี้ต่อสาธารณะ เป็นข้อเสนอที่มีเหตุผล เป็นข้อเสนอที่ประชาชนรอคอย นั่นเป็นความจริง นั่นเป็นข้อเท็จจริง -----

แต่ท่านประธานครับเรื่องนี้เราพูดเล่น ๆ กันไม่ได้ เรื่องนี้เราจะพูดเพียงเพื่อจะสร้างภาพว่าพรรคของเรา ว่าเราเป็นคนจริงเป็นคนกล้าเปิดเผยไม่ได้ เรื่องนี้เราต้องแสดงข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริงให้ปรากฏในกฎหมายที่เราแสดงที่พิมพ์ได้กล่าวอย่างนี้ก็เพราะว่า เพื่อนสมาชิกจากพรรคพลังธรรมได้กรุณาอภิปรายไปหลายท่านและได้ให้เหตุผลที่น่ารับฟัง แต่ผมมีข้อแปลกใจและข้อสังเกตอยู่ประการเดียวว่า ทำไมเมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภาเพื่อนสมาชิกที่มีข้อคิดเห็นอย่างหนักแน่นและตรงไปตรงมาตลอดเวลาที่ผ่านมา เสนอกฎหมายในลักษณะเดียวกันนี้ เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร นั้นเป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ เมื่อวานนี้เองถ้าใครได้ติดตามการแถลงข่าวของท่านนายกรัฐมนตรีที่แถลงต่อผู้สื่อข่าวเมื่อลงมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ผู้สื่อข่าวได้ถามว่าคณะรัฐมนตรีของพรรคพลังธรรมทั้ง ๕ ท่านที่อยู่ใน ครม. ได้มีการท้วงติงกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ท่านบรรหารตอบชัดเจนว่าไม่มีใครคนใดที่เป็นรัฐมนตรีของพรรคพลังธรรมทั้ง ๕ คน ได้ท้วงติงเรื่องนี้ใน ครม. ท่านประธาน ถ้าเป็นอย่างนี้แปลว่าสิ่งที่เรากำลังพูดกันอยู่ในสภานี้ เราต้องการให้เป็นปัญหาทางหลักการที่ถูกบรรจุไว้ในกฎหมายจริง ๆ หรือว่าเราพูดกันเพียงเพื่อให้สาธารณะได้รับรู้ว่าฉันแน่ ฉันเก่งและฉันได้แสดงต่อคนอื่นท่านประธาน ผมได้ให้สัมภาษณ์กับหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ไปเมื่อวานนี้เองว่าผมไม่ขัดข้อง และผมยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการเปิดเผยต่อสาธารณะ ผมย้ำครับท่านประธานว่าสิ่งนี้พูดเล่นไม่ได้ สิ่งนี้พูดสร้างภาพไม่ได้ สิ่งนี้วาดหวังเพียงคะแนนเสียงไม่ได้ สิ่งนี้ต้องทำอย่างจริงใจและเปิดเผยต่อสาธารณะ มาตรา ๗ บังเอิญของพรรคประชาธิปัตย์กับของรัฐบาลนั้นตรงกัน แต่ผมเรียนยืนยันว่าพรรคประชาธิปัตย์ไม่ขัดข้องที่จะให้มีการเปิดเผยต่อสาธารณะ ถ้าหากว่าสิ่งที่ถูกบัญญัติไว้ด้วยข้อกำหนดทางกฎหมาย ถ้าเรายอมรับว่าการแสดงทรัพย์สินของนักการเมืองเป็นการแสดงเพื่อที่จะให้มีการตรวจสอบก็ต้องเป็นไปอย่างที่สมาชิกพรรคพลังธรรมว่า ถ้าเพียงแต่ให้บัญญัติไว้ให้ถูกต้องตามกฎหมายและเก็บไว้ตรวจสอบเมื่อมีเรื่องมีราวนั้นก็อีกประเด็นหนึ่ง นี่เป็นสิ่งที่รัฐบาลเองต้องให้คำตอบว่ามาถึงขณะนี้รัฐบาลเองคิดอย่างไร เพราะว่าผมได้ฟังการสัมภาษณ์ของเพื่อนสมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีต่างมีข้อคิดเห็นที่ขัดแย้งกัน ไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีสำนักนายกฯ บางท่านที่ได้มีการพูดจาในเรื่องนี้ไปแล้ว และไม่ว่าเป็นคำสัมภาษณ์ของท่านนายกรัฐมนตรี ที่บอกว่า

พรรคพลังธรรมเองไม่ได้ท้วงติงในเรื่องนี้ผ่านในคณะรัฐมนตรีแต่ประการใด เรื่องนี้ต้องพูดความจริงกันท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีท่านใดเป็นคนตอบต้องขอความกรุณาชี้แจงเรื่องนี้ให้กระจ่างชัดด้วย ปัญหาโยงมาเกี่ยวพัน ผมเชื่อว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่เป็นข้อขัดแย้งกันในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ประเด็นนี้เป็นข้อขัดแย้งกันในพรรคร่วมรัฐบาลตรงไหน ตรงมาตรา ๓ มาตรา ๓ พรรคสามไม่มีเหตุผลเลยที่รัฐบาลจะต้องใส่เรื่องนี้เข้ามา ใส่มาทำไม มีเหตุผลอะไร ผมบอกว่าคุณดูกันเถิด ๆ และก็น่าสนใจ เพราะว่าบังเอิญเขียนไว้ในพรรคสามบอกว่าไม่ต้องยื่นแสดงอีกแล้วเพราะได้ยื่นกับ ป.ป.ป. ไปแล้ว ฟังคุณตรงนี้เหมือนกับว่าคนเราบางคนก็มี ๒ สถานะ สถานะหนึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อีกสถานะหนึ่งเป็นรัฐมนตรี และคนที่เห็นรัฐมนตรีนั้นเขาได้ยื่นแสดงทรัพย์สินแล้วต่อ ป.ป.ป. ก็ไม่ต้องยื่นอีก ผมบอกได้เลยว่าประเด็นนี้เป็นความจริงของรัฐบาลที่หลักเลียง เพราะรู้ว่าประเด็นของการเปิดเผยอย่างไร แสดงทรัพย์สินอย่างไร ต่อใครเปิดเผยต่อสาธารณะหรือไม่เปิดเผยเป็นประเด็นที่ข้อขัดแย้ง วันนี้รัฐบาลเองเริ่มไม่แน่ใจของการอยู่ร่วมกันของพรรคร่วมรัฐบาลว่า ประเด็นนี้จะเห็นข้อขัดแย้งที่รุนแรงหรือไม่ เพราะผมอ่านใจจากรัฐมนตรีหลายท่านไม่อยากให้เปิดเผยเมื่อประเด็นอย่างนี้รัฐบาลเองก็ไม่แน่ใจว่าสถานะจะผ่านกฎหมายนี้อย่างไร

จะผ่านไปด้วยการแปรญัตติให้เปิดเผยต่อสาธารณะ หรือว่าคงไว้ซึ่งร่างเดิม ถ้าสมมุติว่าคงไว้ซึ่งร่างเดิม ก็แปลว่าทุกคนไม่ต้องแสดงต่อสาธารณะ นั่นก็รอดตัวไป แต่ถ้าสภานี้ไม่ยอมและก็มีกรรมมติให้มีการเปิดเผยต่อสาธารณะ ตามกฎหมายฉบับรัฐบาลนี้ได้เขียนยกเว้นกันแล้ว ได้เขียนยกเว้นให้ท่าน บรรหาร ศิลปอาชา จนกระทั่งมาถึงรัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัย ไม่ต้องแสดง ทรัพย์สินเปิดเผยตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะเขาได้แสดงทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติของ ป.ป.ป. ไปแล้ว ตรงนี้แหละครับผมเห็นว่าเป็นความจริง ที่จะไม่เปิดเผยทรัพย์สินของตัวเอง หากว่ากฎหมายได้บัญญัติไว้ นี่คือเล่ห์เหลี่ยม ทางกฎหมายที่ถูกกำหนดไว้ ท่านประธาน มีเพื่อนสมาชิกพูดว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ นั้นเป็นประเด็นที่ต้องชี้แจง แต่ว่าประเด็นที่สำคัญที่ผมได้กราบเรียนนั้น ผมคิดว่า มาตรา ๓ วรรคสามนี้ เป็นการถูกเขียนขึ้นเพื่อจงใจที่จะไม่ให้รัฐมนตรีที่เป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้แสดงทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ออกมา หากว่าเมื่อได้มีการแปรญัตติแล้ว สิ่งนี้ผมต้องการฟังคำชี้แจงจากรัฐมนตรีของ รัฐบาลครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมามีบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประจวบ ไชยสาส์น ครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม ประจวบ ไชยสาส์น ชาติดพัฒนา อุดรธานี ท่านประธานที่เคารพ วันนี้เป็นวันที่ประวัติศาสตร์จะต้องจารึกไว้ในทางการเมืองว่า บุคคลสาธารณะ มีความเด็ดเดี่ยวกล้าหาญ ในการที่จะปรับปรุงตัวเองให้เป็นไปตามความ

เปลี่ยนแปลงของสังคม ที่ว่านักการเมืองนั้นจะต้องมีความโปร่งใส เพราะเป็น บุคคลสาธารณะ เพราะหลักปรัชญาที่นักปราชญ์เคยพูดไว้เมื่อหลายร้อยปีมาแล้วว่า คนที่มีอำนาจทุกคนนั้นโกง และคนที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จ ยิ่งโกงแบบเบ็ดเสร็จ

ฉะนั้นสมาชิกรัฐสภา อันประกอบไปด้วยสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เป็นผู้ที่มีอำนาจทางนิติบัญญัติ อำนาจนิติบัญญัติก็เป็นอำนาจชนิดหนึ่ง ซึ่งสามารถที่จะ คลบับดาลให้ใช้อำนาจหน้าที่ในการที่จะทุจริตประพฤติมิชอบได้เช่นเดียวกัน

เหตุการณ์เกิดขึ้นในสภานี้ครั้งแล้วครั้งเล่าที่เป็นเรื่องฉาวโฉ่ ที่ทำให้สาธารณชน มีความไม่ไว้วางใจสมาชิกรัฐสภา กระผมใคร่ขอยกตัวอย่างกรณีขงหลาย

ในการพิจารณางบประมาณแผ่นดินที่ผ่านมา ได้มีสมาชิกถูกกล่าวหาว่า

ใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกและกรรมาธิการงบประมาณ ทำการแปรญัตติ

เพื่อเลือกอำนาจประโยชน์ให้กับพวกพ้องและตัวเอง นั่นก็เป็นกรณีตัวอย่าง ๆ หนึ่ง
และอีกหลาย ๆ กรณี ท่านประธานที่เคารพ กระผมในฐานะที่เคสดำรงตำแหน่ง
เป็นประธานคณะกรรมการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติ ที่ได้ยื่นญัตติขอปรักฎติเอาถ้อยคำในมาตรา ๘๕ มาบรรจุไว้ใน
รัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญก็เปิดกว้างว่า รายละเอียดนั้นจะไปเขียนไว้ใน
รัฐธรรมนูญก็คงจะไม่ได้ -----

จึงเขียนได้ว่า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายที่บัญญัติ แต่ท่านประธานที่เคารพ การบัญญัติกฎหมายอนุวัติการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญนั้น จะไปเขียนกฎหมาย ยกเว้นหลักการรัฐธรรมนูญนั้น คงกระทำไม่ได้ ผมเองก็อยากจะสนับสนุน คำอภิปรายของท่านสมาชิก อดีตกรรมาธิการแก้ไขรัฐธรรมนูญ อันได้แก่ ท่านอลงกรณ์ พลบุตร และท่านพินิจ จารุสมบัติ และอีกหลาย ๆ ท่าน ว่ามันทำไม่ได้จริง ๆ ครับท่านประธาน เพราะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ บัญญัติไว้ให้ฝ่ายนิติบัญญัติจะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อประธานแห่งตน แต่กฎหมายรัฐบาลได้เขียนไว้ในมาตรา ๓ วรรคท้ายว่า คนที่ยื่นต่อกฎหมาย ป.ป.ป. และมติคณะรัฐมนตรี ไม่ต้องยื่น ตรงนี้จะครับ ท่านประธาน คณะรัฐมนตรีที่เป็นสมาชิกรัฐสภา อาจจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านจะต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้และปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ที่กำลังจะออกกัน ที่ท่านจะต้องปฏิบัติตามในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีหรือเป็นข้าราชการประจำ ที่อยู่ในข่ายที่จะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. นั้น ท่านยื่น ในฐานะที่เป็นฝ่ายบริหาร ฉะนั้นเมื่อมี ๒ สถานะ ก็ต้องยื่นในฐานะที่เป็น ๒ สถานะ จะเอาสถานะใดสถานะหนึ่งมายกเว้นหลักการในรัฐธรรมนูญนั้น น่าจะกระทำมิได้ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมไม่อยากจะพูดถ้อยคำ ที่อาจจะกระทบกระเทือนต่อท่านรัฐมนตรีผู้นำเสนอกฎหมายฉบับนี้ เมื่อท่าน อดีตรองนายกรัฐมนตรีบัญญัติ บรรทัดฐาน ได้นำเสนอกฎหมาย ว่าคณะรัฐมนตรี ชุดที่แล้วได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่งให้กรรมการ กฤษฎีกาแล้วยุบสภาเสียก่อน ซึ่งคณะรัฐมนตรีตอนนั้นก็ได้พิจารณากันและให้ความเห็นชอบส่งให้กฤษฎีกาแก้ไขปรับปรุง แล้วเมื่อยุบสภาท่านรองฯ บัญญัติ บรรทัดฐาน และพรรคชาติพัฒนา เราเชื่อเรายึดมั่นในสิ่งที่เราได้ดำเนินการ มาแล้ว จึงได้นำกฎหมายนั้นมาเสนอต่อสภานี้ เพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตาม รัฐธรรมนูญนั้นศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น แต่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านขึ้นมาสั่งแจงแถลงหลักการและเหตุผลเป็นการกล่าวคำเท็จต่อสภาแห่งนี้ ท่านบอกว่าคณะรัฐมนตรีได้หยิบเอากฎหมายที่ท่านรองฯ บัญญัติและรัฐบาลที่แล้ว ได้พิจารณาเสนอ โดยไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าผม จำถ้อยคำท่านไม่ผิดพลาด ผมถือว่าท่านได้กล่าวคำเท็จ เพราะว่าในกฎหมาย ที่ท่านเสนอนั้นได้มีการแก้ไขโดยคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยเพิ่มมาตรา ๓ วรรคท้ายเข้าไป โดยหวังว่าผู้ที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. แล้ว ตามกฎหมาย ป.ป.ป. นั้นจะได้รับข้อยกเว้นตามกฎหมายนี้ จงใจเจตนา

๗๗

สผ ๓/๒๕๓๘ (ส. ๑)

รัตน (๒) ๓๘/๒

ที่จะบิดเบือน ซึ่งอาจจะเป็นในลักษณะที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัด นครศรีธรรมราชพูดมา กระผมคงไม่อยากจะก้าวไปถึงว่า ท่านเองนั้นขัดแย้งกัน ท่านผู้มีเกียรติ ท่านประธานที่เคารพ มันเกิดขึ้นในรัฐบาลที่แล้ว พรรคหนึ่ง ก็แถลงนโยบายไว้อีกอย่างหนึ่งให้คำมั่นสัญญากับประชาชนไว้อีกอย่างหนึ่ง เช่นในเรื่องของการกระจายอำนาจว่าจะทำการกระจายอำนาจโดยจัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ -----

ก็พูดจาเสียงออกมาที่บ้านทั่วเมือง สัมมนาไปทั่วทุกจังหวัด เสร็จแล้ว
พอเข้าคณะรัฐมนตรี ก็อ้างว่าเนื่องจากเป็นเสียงข้างน้อยจึงไม่สามารถ
ที่จะผลักดันความเชื่อของตัวเองนั้นให้ทะลุแล้วก็นำมาเป็นกฎหมาย
หรือหลักการได้ ก็ต้องเคารพเสียงข้างมาก ซึ่งนับว่าเป็นสปิริต (Spirit)
ของระบอบประชาธิปไตย หรือคราวที่แล้วเหตุการณ์มาตรา ๑๙๘
มาตรา ๑๙๙ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านก็เชื่อของท่านว่า
การจัดให้มีการเลือกตั้งผู้นำท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นทุกระดับ
ท่านคิดว่าจะทำให้บ้านเมืองนี้พังทลาย ท่านก็มีจุดยืนของท่าน ท่านขัดมติ
เสียงข้างมากของรัฐบาลในขณะนั้น ท่านอ้างว่าสังคมนั้นเป็นสิ่งที่ต้อง
ยึดมั่น ท่านจะไม่ยอมให้เสียงข้างมากลากไป เด็ดเดี่ยวจนเป็นเหตุให้
ท่านจะต้องอำลาจากการเป็นรัฐบาล ก็ต้องถือว่าท่านเป็นวีรบุรุษ
ทางการเมืองคนหนึ่ง ที่ท่านแสดงเช่นนั้น เหตุไฉนโยแล้วพรรคที่อ้างว่า
ยึดหลักการ ประกาศกันอยู่โครม ๆ แม้แต่มติคณะรัฐมนตรี สมัยท่าน
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่าให้คณะรัฐมนตรียื่นบัญชีทรัพย์สินต่อเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี ท่านยังออกอาจบังอาจเอามาเปิดเผยต่อสาธารณชน ซึ่งถือว่า
เป็นการแสดงความกล้าหาญในเรื่องของสิทธิส่วนบุคคลของท่าน เพราะ
สิทธิส่วนบุคคลนั้นได้รับการยกเว้นในเรื่องของสิทธิเสรีภาพ ว่าอะไร
ควรจะเป็นเปิดเผยและอะไรไม่ควรจะเป็นเปิดเผย ท่านก็เปิดเผยมา ๒ ครั้ง
๒ คราวแล้วที่ท่านร่วมเป็นคณะรัฐมนตรี นั่นก็เป็นความกล้าหาญอีกชนิดหนึ่ง
เฉกเช่นท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สมัยท่านนายกฯ ชวน
เป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ท่านแสดงจุดยืนความกล้าหาญของท่านออกมา
แล้วคราวนี้เหตุไฉนท่านนิ่งเฉย เหตุไฉนท่านไม่ยื่นกฎหมายฉบับนี้
แสดงจุดยืนของท่าน เข้ามาสู่สภาให้สภานี้พิจารณา หรือท่านจะถือว่า
กฎหมายนี้คณะรัฐมนตรีได้เสนอแล้ว แล้วก็ถือว่าเสียงข้างมากว่าอย่างนั้น
ก็ว่าตามกัน จะถือว่าเป็นไม้หลักปักอยู่บนอะไร ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้วิตกกังวลไปต่าง ๆ นานา ว่าการตรวจสอบ
นักการเมืองจากกรณีที่เราออกกฎหมายนี้แล้ว จะดำเนินการตามมาตรา ๗
ได้อย่างไรหรือไม่ ผมคิดว่าองค์กรที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ในการตรวจสอบ
นักการเมืองนั้นมีหลายมาตรการ ไม่ใช่มาตรการนี้มาตรการเดียว
ถ้าอ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ มาตราเดียว โดยไม่อ่านรัฐธรรมนูญ
มาตราอื่นแล้ว ก็จะเห็นว่ามันอาจจะมียะไรขาดตกบกพร่องอยู่กระมัง

สผ ๗/๒๕๓๘ (ส. ๑)

สุจิตรา ๓๘/๒

ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ผู้ตรวจการรัฐสภาจะเป็นสถาบัน
และองค์กรอีกองค์กรหนึ่งที่จะทำหน้าที่ในการตรวจสอบทั้งฝ่ายบริหาร
และฝ่ายนิติบัญญัติหรือนักการเมือง -----

ถ้ามีเหตุสงสัยว่า สมาชิกรัฐสภา หรือสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะใช้อำนาจหน้าที่ในการที่จะไปเสาะแสวงหาผลประโยชน์ หรือทำให้บ้านเมืองเสียหาย ก็ชอบที่ประชาชนจะร้องต่อผู้ตรวจการรัฐสภา ทำการตรวจสอบ แล้วผู้ตรวจการรัฐสภาอาจจะร้องขอมายังประธาน เพื่อให้ทำการตรวจสอบ บัญชีทรัพย์สินนั้น ก็อาจจะเป็นได้ แล้วสถาบันหนึ่ง ซึ่งเป็นสถาบันที่พรรคชาติพัฒนา ได้ยื่นร่างกฎหมายจัดตั้งศาลปกครอง เข้าสู่ที่ประชุมของสภาแล้ว จะเป็นอีกสถาบันหนึ่ง ซึ่งจะพิจารณาพิพากษาอรรถคดีปกครอง คดีปกครองนั้นทุกคนก็คงจะทราบว่า เป็นคดีที่เจ้าพนักงานของรัฐ ซึ่งหมายรวมถึงสมาชิกรัฐสภา รัฐมนตรี และข้าราชการที่เป็นลูกจ้าง และข้าราชการของรัฐทั้งหมด ได้กระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นการล่วงละเมิดสิทธิของประชาชน หรือเป็นการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ก็ชอบที่จะร้องต่อศาลปกครอง เพื่อให้ไต่สวนมูลฟ้องดำเนินคดีกับผู้นั้น แล้วหากคดีนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่สมาชิกรัฐสภาในเรื่องของบัญชีทรัพย์สิน ก็อาจจะเรียกบัญชีเหล่านั้นไปเป็นพยานได้เช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ ถ้าท่านจะบอกว่า กฎหมายนี้หลักการไม่ได้ขัดรัฐธรรมนูญหรอก ถ้าพูดอย่างนั้น ก็คงจะแน่นนอนละครับ เพราะหลักการเขียนไว้กว้าง ๆ และเหตุผลก็เขียนไว้เหมือนกันก็คือว่า เพื่อจะอนุวัติการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ แต่ในสาระของกฎหมายซึ่งเขียนไว้ นั้นขัดท่านประธาน ถ้าเรารับหลักการ ก็หมายความว่า เรารับทั้งฉบับไปพิจารณาในกรรมาธิการ จะมีปัญหาว่า สภาแห่งนี้รับหลักการในกฎหมายที่มีสาระที่อันอาจจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มันก็จะ เป็นปัญหาภายนอกหน้าต่อไป แล้วก็เชื่อว่า เมื่อรับแล้วก็คงจะต้องใช้ร่างของรัฐบาล เป็นหลักในการพิจารณาในกรรมาธิการ ยิ่งหนักไปใหญ่ท่านประธาน ดังนั้นเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ใจและจริงใจของรัฐบาล โดยไม่มีเจตนาที่จะไปเอาอกเอาใจผู้ใด ท่านไม่ต้องเกรงอกเกรงใจหรอกครับว่า เมื่อกฎหมายนี้ผ่านสภาแล้ว ถ้าไม่มีมาตรานี้ พรรคนี้ คือมาตรา ๓ พรรคท้ายแล้ว เกรงว่า วุฒิสมาชิกจะ ไม่ให้ความเห็นชอบ ก็ไม่เป็นไรครับ ไม่เป็นไรครับ เราตั้งกรรมาธิการร่วม แล้วสภาผู้แทนราษฎรเราก็ขยับขยับของเราไป กฎหมายก็มีสภาพบังคับไปในตัว ซึ่งอาจจะช้าหน่อย แต่ก็ไม่เป็นไร เราอยากให้เห็นจุดยืนของผู้คนที่มาอาสาว่าเป็นคนสาธารณะ ว่าจะมีความจริงใจ บริสุทธิ์ใจ แค่นี้เพียงใด ท่านประธาน ที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านเป็นนักกฎหมาย คงจะต้อง เป็นความจำเป็นที่ท่านจะต้องแก้ข้อกล่าวหา ๒ ประการ

ประการที่ ๑ ท่านไม่ได้กล่าวว่า กฎหมายของรัฐบาลนั้น ได้เอา
 ถ้อยคำและหลักการ รายละเอียด เช่นเดียวกับของพรรคประชาธิปัตย์และพรรค
 ชาติพัฒนาที่ท่านรองฯ บัญญัติ และคุณประสพ บุขราคำม เป็นผู้เสนอ ถ้าท่านปฏิเสธ
 ตรงนี้ เพราะการประชุมสภาวันนี้มีการบันทึกเทป แล้วรายงานการประชุมจะต้อง
 ออกมาผมคงจะต้องขอให้ท่านประธานได้เอาเทปมาฟังกัน ว่าผมอาจจะผิด
 ท่านอาจจะถูก ถ้าท่านถูก ก็แสดงว่าผมผิด ถ้าท่านผิด ก็แสดงว่าท่านกล่าวคำเท็จ
 ในสภา

ประเด็นที่ ๒ ท่านจะต้องชี้แจงว่า เหตุใดเมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา
 คณะหนึ่งของคณะพิจารณากฎหมายได้พิจารณายังไม่เสร็จ แต่เนื่องจากท่านเกรง
 ว่าท่านจะตกกรณเมลล์ ไม่มีกฎหมายรัฐบาลเข้ามาประกบ เกรงว่าฝ่ายค้านจะได้
 เครียดิตทางการเมือง จึงรีบรวบรัดดึงกฎหมายนั้นกลับมาจากคณะกรรมการ
 กฤษฎีกา ซึ่งเขาเถียงกันอยู่ยังไม่ตกปาก แล้วเอาเสนอคณะรัฐมนตรีเมื่อวานนี้
 เสนอมายังสภาให้ท่านประธานบรรจุในระเบียบวาระที่เรามีการพิจารณากันวันนี้

ประเด็นสุดท้าย ท่านประธาน ผมเองยังงงงวยอยู่ ว่าผมเป็นประธาน
 คณะกรรมาธิการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น มาตรา ๙๕ นี้ ผู้ที่คัดค้านแล้วก็พยายามที่จะ
 ล็อบบี้ (Lobby) ทุกวิถีทางให้ผมตัดออก แต่ผมต้องยืนอยู่บนจุดยืนของกรรมาธิการ
 เสี่ยงข้างมาก ว่ามันจะเกิดเรื่องราว เพราะว่าท่านไม่มีความประสงค์ที่จะแสดง
 บัญชีทรัพย์สิน นักการเมืองจะถูกสภานิติบัญญัติตรวจสอบ จนไม่เป็นอันกินอันนอน
 ท่านประธานทราบไหมครับ ท่านนั้นคือใคร ท่านนั้นก็คือคนที่เป็นนายกรัฐมนตรี
 ปัจจุบันนี้ คือนายบรรหาร ศิลปอาชา ขอพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุพัฒน์ ชรรมเพชร และต่อไป
จะเป็นคุณของยุทธ ดิยะไพรัช และจะให้รัฐมนตรีที่แจ่มแจ้งนะครับ เชิญครับ

นายสุพัฒน์ ชรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุพัฒน์ ชรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์
ได้ฟังท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สิน
และหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช
ไปหลาย ๆ ท่านแล้ว โดยเจตนาของกฎหมายฉบับนี้นั้นซึ่งเป็นกฎหมายลูก
ที่ต้องบัญญัติไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ เพื่อที่ความต้องการจะให้สมาชิกรัฐสภา
ได้แสดงบัญชีทรัพย์สิน หนี้สินของสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ทุกท่าน ท่านประธานครับ
ถือว่าเป็นแนวทางในการปฏิรูปทางด้านการเมืองของสภาแห่งนี้ เช่นเดียวกัน
ประเด็นว่าในขณะนี้รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง เขาเรียกว่า
คณะกรรมการปฏิรูปการเมือง ซึ่งประกอบด้วยบุคคลภายนอกสภา ประกอบด้วย
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาเป็นคณะกรรมการปฏิรูปการเมือง
ด้วยเจตนาของกฎหมายฉบับนี้เพื่อต้องการให้สมาชิกในสภาแห่งนี้ ได้แสดง
ทรัพย์สิน หนี้สินของตนเอง ฉะนั้นการบัญญัติให้สมาชิกรัฐสภาได้มีโอกาสแสดงบัญชี
ทรัพย์สิน หนี้สินตนเองนั้น ก็เป็นแนวทางหนึ่งที่จะให้สมาชิกสภาผู้สูงเกียรติทุกท่าน
ได้มีโอกาสได้แสดงบัญชีทรัพย์สินของตัวเอง ถือว่าเป็นการปฏิรูปตนเอง ก่อน
ที่จะไปปฏิรูป ก่อนที่จะไปแก้ไขระเบียบ ก่อนที่จะไปดูแลในเรื่ององค์กรต่าง ๆ
ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่า จากการอภิปรายที่ผ่านพ้นมาของเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
หลาย ๆ ท่านด้วยกัน เห็นด้วย ที่จำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา แต่
ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมต้องกราบเรียนตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่า จากสาระ
สำคัญของข้อ ๒ ของร่างของพรรคประชาธิปัตย์ ให้สมาชิกวุฒิสภายื่นบัญชีทรัพย์สิน
และหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นไปตามมาตรา ๙๕ ซึ่งบัญญัติไว้ แต่ท่านประธานครับ
นักการเมืองทุกคนคือผู้ที่อาสาเข้ามา ปรึชญาทางการเมืองก็คือผู้ที่แสวงหาผลประโยชน์
ให้กับพี่น้องประชาชน แต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา นักการเมืองกลับแสวงหา
ผลประโยชน์ให้กับตัวเองและมวลสมาชิกกลุ่มของตัวเอง เป็นอย่างนี้มาตลอด
ในช่วงของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยใช้สภาแห่งนี้หาผลประโยชน์-----

จึงทำให้ปรัชญาคำว่า การเมือง หรือ การแสวงหาผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนนั้นไม่ได้ทำตามเจตนารมณ์ ไม่สามารถถืออำนาจดูแลเรื่องกฎหมาย ซึ่งจะออกมาให้กับพี่น้องประชาชนมากมายนัก สิ่งที่เราน่าจะนำมาคิดกันในขณะนี้ว่า คนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กฎหมายรัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้เป็นผู้บริหาร เป็นข้าราชการการเมือง เป็นรัฐมนตรีว่าการ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ เป็นรองนายกรัฐมนตรี เป็นนายกรัฐมนตรี ๑ ท่านนั้นอาจจะสวมหมวก ๒ ใบ ใบหนึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อีกใบหนึ่งนั้นเป็นฝ่ายบริหาร ทั้ง ๒ ใบนี้มีโอกาสที่จะแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง มีโอกาสที่จะทุจริตเอาหน้าที่ของตัวเองเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ จึงทำให้เกิดความวุ่นวายผิดปกติ ที่ผ่านพ้นมาแล้ว เห็นกันชัดเจนว่า รัฐบาลใดที่ไม่มองเห็นผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนเป็นหลัก รัฐบาลนั้นขึ้นมาปกครองประเทศชาติบ้านเมืองแล้วประชาชนเดือดร้อน เช่นมีกรณียึดทรัพย์กันเกิดขึ้นมาเพราะตรงนี้นั่นเอง เราไม่มีกฎหมายตรงนี้รองรับป้องกันเอาไว้เพื่อแก้ไขว่า ในการเป็นผู้บริหารนั้นต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้ ท่านประธานมีหลายท่านด้วยกันได้อภิปรายในมาตรา ๓ วาระสามของรัฐบาล ผมจะขอตั้งข้อสังเกตอาจไม่เหมือนกับเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติท่านอื่น ๆ ผมเชื่อเหลือเกินว่าตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่บัญญัติเอาไว้ นั้น ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้แจ้งแสดงบัญชีทรัพย์สิน หนังสือของตนเองต่อประธานสภาของตนเอง แต่วาระสามที่บอกว่า ผู้ที่แสดงบัญชีทรัพย์สิน หนังสือของตนเองต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. แล้ว ไม่จำเป็นต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินของตนเองต่อสภา ท่านประธาน ข้อสังเกตตรงนี้ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า สมมุติว่ามีคณะกรรมการ ป.ป.ป. ซึ่งเป็นข้าราชการไม่เคยเห็นว่ามี ป.ป.ป. ชุดใดที่เรียกตรวจสอบบัญชีของผู้บริหาร ซึ่งมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีตำแหน่งในการบริหาร เรียกตรวจสอบบัญชีทรัพย์สิน เพราะนั่นเป็นส่วนซึ่งไม่กล้าเรียกบัญชีตรวจสอบ หรือรับทราบถึงการดำรงตำแหน่งแจ้งบัญชีทรัพย์สินต่อ ป.ป.ป. แล้ว แต่ก็ไม่สามารถที่จะเรียกตรวจสอบหลังจากที่มีการพ้นจากตำแหน่งไปหรือในขณะที่ดำรงตำแหน่ง เพราะบารมีของรัฐมนตรีมีมากกว่า แต่สภาแห่งนี้ ท่านประธาน ในขณะนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓๔๑ คน รวมถึงแต่ตัวนายกรัฐมนตรีลงมา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงลงมา ตลอดถึงเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้ทุกท่าน รวมถึงท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรทุกท่าน เรามีหน้าที่อยู่ ๒ หน้าที่ หน้าที่แรกคือเป็นรัฐบาลส่วนหนึ่งขึ้นเป็นผู้บริหาร เป็นข้าราชการการเมือง ส่วนหนึ่งเป็นสมาชิกพรรค ฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาลด้วย มีหน้าที่เหมือนกันก็คือการออกกฎหมายเพื่อ

สผ ๗/๒๕๓๘ (ส. ๑)

สมบัติ ๔๓/๒

แก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนที่เดือดร้อน ท่านประธาน สภาแห่งนี้จึงมี
หน้าที่ในการตรวจสอบเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกัน เพื่อนสมาชิก
รัฐสภาด้วยกัน ทุกคนเท่ากัน ทุกคนต้องช่วยกันปกป้องศักดิ์ศรี ปกป้อง
เกียรติยศของสภาแห่งนี้เอาไว้ -----

เพราะฉะนั้นตามที่ร่างของพรรคประชาธิปัตย์ มาตรา ๗ ได้ร่างบัญญัติไว้ในเรื่อง
ของเงื่อนไขการอนุญาต หลักเกณฑ์ และวิธีการเปิดผนึกของแบบแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานแต่ละสภากำหนด
นั้นก็หมายถึง เปิดโอกาสให้สภาแห่งนี้ให้ท่านประธานได้วางระเบียบวางกฎเกณฑ์
เมื่อสมาชิกสภาในสภาแห่งนี้เกิดการสงสัยว่า ในการแจ้งบัญชีทรัพย์สินครั้งแรกแจ้ง
หมื่นกว่าบาท เป็นรัฐบาลไปช่วงหนึ่ง เป็นรัฐมนตรีว่าการไปช่วงหนึ่ง มีทรัพย์สิน
มากขึ้นเป็น ๑๐๐ ล้านบาท ๑,๐๐๐ ล้านบาท สภาแห่งนี้ก็สามารถตรวจสอบ
รัฐมนตรีท่านนั้นได้เพราะเรามาจากประชาชนด้วยกัน แต่ท่านประธานครับ
ผมขอตั้งข้อสังเกตไว้สักนิดหนึ่ง ในมาตรา ๓ วรรคสาม ซึ่งเป็นร่างของรัฐบาล
เนื่องจากว่ามีข่าวหนังสือพิมพ์หลังจากการเลือกตั้งที่ผ่านพ้นมาวันที่ ๒ กรกฎาคม
หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งลงข่าวชัดเจนว่า มีพรรคการเมืองพรรคหนึ่งใช้เงินในการ
หาเสียงประมาณ ๑๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท พรรคเดิวยอมรับทั้งประเทศ โดยจำแนก
ออกมาว่าภาคใต้ประมาณ ๖๐ กว่าล้านบาท ภาคกลางประมาณ ๖๐๐ กว่าล้านบาท
ภาคอีสานประมาณ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ชัดเจนครับ เราต้องมองย้อนไปข้างหลัง
ว่าพรรคการเมืองเหล่านั้นเลือกตั้ง ๑ ครั้งใช้เงินหมื่นกว่าล้านบาทนี้มาก วันนี้
มาเป็นรัฐบาลครับท่าน มาเป็นรัฐบาลอำนาจอยู่ในเมืองประมาณแผ่นดิน เขาบอก
ตามน้ำ ๑๐ เปอร์เซนต์ ถ้ามันเกิดขึ้นในรัฐบาลนี้ผมก็ไม่ทราบว่ามันจะกอบโกย
ไปประมาณกี่หมื่นล้านบาท ตรงนี้คือสิ่งที่ต้องตรวจสอบด้วยสภา ต้องตรวจสอบ
ด้วยสภาว่าเวลาที่มีอำนาจมีบารมี เวลาที่ไปนั่งอยู่ข้างบน เวลาที่ไปนั่งในตำแหน่ง
เก้าอี้ตัวใหญ่ ๆ ท่านแสวงหาผลประโยชน์บนความทุกข์ยากของประชาชนหรือไม่
เป็นแนวทางที่กฎหมายฉบับนี้สามารถตรวจสอบได้ ผมจึงไม่เห็นด้วยในวรรคสาม
มาตรา ๓ ของร่างรัฐบาล เห็นด้วยในมาตรา ๗ วรรคสอง ซึ่งบัญญัติให้สภาแห่งนี้
ออกระเบียบร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความล้มเหลวของประเทศชาติ เพื่อแก้ไขปัญหา
เรื่องของการเบียดบังงบประมาณแผ่นดินในวันที่มีโอกาส ในวันที่มีมือขวาพยายามสาว
เข้าสู่หน้าตักตัวเอง ท่านประธานครับ ผมขอตั้งข้อสังเกตไว้เพียงแค่นี้ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชงยุทธ ดิยะไพรัช ครับ

นายชงยุทธ ดิยะไพรัช (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ชงยุทธ ดิยะไพรัช สมาชิกพรรคเอกภาพ จังหวัดเชียงใหม่
พรรคเอกภาพรอนานนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้
กล่าวกันในสภาแห่งนี้ โดยเฉพาะเรื่องร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการชี้แจง
ทรัพย์สินทั้งหลาย พรรคเอกภาพเห็นด้วย -----

แล้วพรรคเอกภาพก็ได้ร่างพระราชบัญญัติคร่าว ๆ ขึ้นมาแต่ว่าเป็นที่น่าเสียใจ เพราะ ส.ส. ในสภาของเรา มีน้อยเกินไปมีเพียง ๘ ท่านเท่านั้นเอง ก็เลขไม่ได้เอามาขึ้นต่อทางสภา ขึ้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ต้องกราบเรียน ท่านประธานว่า ในขั้นตอนของการแปรญัตตินั้น เราต้องแปรอย่างแน่นอน ผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ทุกคนเห็นด้วย แต่ว่า ทางพรรคเอกภาพเราได้ปรึกษารีกกันแล้วว่า ไม่ค่อยจะส่งเสริมในเรื่องของการปฏิรูปทางการเมืองเท่าไรร่างของรัฐบาล สาเหตุที่กล่าวเช่นนี้เราไปดูที่ มาตรา ๖ มาตรา ๖ นี้ก็เหมือนกับการเขียนพินัยกรรม เขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว เอาไปเก็บไว้บนหิ้งพระ พอคนเขียนตายปรากฏว่าลูกหลานต้องฆ่าฟันกัน ก็เหมือน ร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลก็เหมือนกัน เขียนไว้แล้วไปแอบเก็บซุกไว้ คนตรวจสอบไม่ได้ ถ้าเรายอมรับในสถานะแห่งความเป็นนักการเมือง ซึ่งเขา เรียกว่า เป็นคนสาธารณะแล้วจะต้องตรวจสอบได้ ปรากฏถ้าตรวจสอบไม่ได้ มันไปขัดแย้งในเรื่องของการปฏิรูปทางการเมือง ที่เน้นในเรื่องให้ประชาชน มีสิทธิตรวจสอบโดยตรงนักการเมืองได้ทุกแห่งทุกมุม อันนี้คือสิ่งหนึ่งที่ไป ขัดแย้งกับมาตรา ๖ โดรงร่างของพรรคเอกภาพนั้นเป็นโดรงร่างที่ค่อนข้าง จะทันสมัยที่สุด มากกว่าบรรดาพรรคการเมืองทั้งหลาย เพราะโดรงร่างของ พรรคเอกภาพได้ระบุถึงความผิดปกติในเรื่องความจน การตรวจสอบทั้งหลาย ส่วนใหญ่เรากังวลใจกันมากบอกว่า ถ้าคุณมีเงินอยู่ ๕๐๐ ล้านบาท พอรับตำแหน่ง ทางการเมืองแล้วคุณมีเงิน ๖๐๐ ล้านบาท อันนี้ต้องตรวจสอบ แต่ปรากฏว่า ของพรรคเอกภาพได้เน้นในเรื่องว่า คุณมีเงิน ๕๐,๐๐๐ - ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท หลังเลือกตั้งแล้วปรากฏว่าเงินคุณหายไปตั้ง ๖,๐๐๐ ล้านบาท คุณเอาไป ใช้จ่ายอะไร ต้องตรวจสอบความจนผิดปกติเราต้องตรวจสอบอย่างแน่นอน

อีกเรื่องหนึ่งประเด็นที่ ๓ เราสงสัยเสียเหลือเกินว่า ถ้าเกิดกรณีเห็น ท่านประธานที่เคารพท่านร่ำรวยผิดปกติ ผมไม่ทราบว่าเราจะมืองค์กรอะไรที่จะ มาตรวจสอบบ้าง อันนี้คือสิ่งที่จะต้องแปรกัน ต้องคุยกันในสภานะครับ

เรื่องสุดท้ายที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า เจตนารมณ์ในเรื่องของ ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เพื่อที่จะให้ประชาชนได้ตรวจสอบ ไม่ให้มีความคลางแคลงใจ ทั้งหลายว่า การเป็นนักการเมืองนั้นคุณได้ใช้หน้าที่ตำแหน่งทั้งหลายไปแสวงหา ผลประโยชน์หรือไม่ และสร้างความร่ำรวยขึ้นหรือไม่ แล้วยิ่งเล่นก็ยิ่งจนหรือไม่ อันนี้คือสิ่งที่เป็นผล เสียต่อระบบประชาธิปไตย ผมก็ขอกราบท่านประธานอย่างสั้น ๆ เพราะหิวข้าวกันแล้ว กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ อาหาร
เตรียมไว้แล้วนะครับ

นายโกศล พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานสภา และท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ ก่อนอื่น
กระผมต้องขอขอบพระคุณในข้อติชมและวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ ซึ่งในหลาย
ประการนั้นก็นับว่าเป็นประโยชน์ แล้วก็ทำให้ไปปรับปรุงในชั้นปฏิบัติ
ได้มากพอสมควร ผมอยากกราบเรียนใน ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ เพื่อให้
ท่านประธาน และท่านสมาชิกได้กรุณา เข้าใจนะครับ

ในประการแรกก็คือ ที่สมาชิกบางท่านได้กล่าวว่า รัฐบาลนั้นรีบเร่ง
หรือมีเจตนาจะบิดเบือน หรือว่าบิดบัง หรือแม้กระทั่งเกรงว่าจะตกรถไฟ
เสนอไม่ทัน หรือบางท่านอาจจะกล่าวถึงขนาดว่าผมมาพูดจาไปปิดมดเท็จ
อะไรต่าง ๆ นั้นนะครับ ในประเด็นนี้ผมได้กราบเรียนในเบื้องต้นแล้วว่ารัฐบาล
นี้ไม่ได้ทำอะไรกับร่างพระราชบัญญัตินี้เลยแม้แต่นิดเดียว ผมได้กราบเรียนมา
เป็นลำดับอย่างช้า ๆ ให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ทราบ ผมขออนุญาตย่อ ๆ
ว่า เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ แล้วก็ประกาศใช้กันใน
พ.ศ. ๒๕๓๘ รัฐบาลที่ผ่านมานั้นก็ด้วยเจตนาดี คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่
๑๗ มกราคม ๒๕๓๘ ให้มีคณะกรรมการชุดหนึ่งเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแล
ประสานงาน และเร่งรัดการจัดทำและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้เป็นไปตาม
รัฐธรรมนูญ หลังจากมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ต่อมาสำนักนายกรัฐมนตรี
ก็ได้มีคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๓/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๓๘ แต่งตั้ง
คณะกรรมการเพื่อกำกับดูแลประสานงาน และเร่งรัดการปรับปรุงกฎหมาย
เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ หลังจากนั้นคณะกรรมการชุดนี้ก็ ได้มีมติมอบให้
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๓ หน่วยงาน ไปยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา นั่นก็คือ
๑. สำนักงาน ป.ป.ป. ๒. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และ
๓. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๘๕
ของรัฐธรรมนูญที่ได้กล่าวกันนั้นนะครับ ต่อมาเมื่อหน่วยงานทั้ง ๓ หน่วยงานได้
ยกร่างเสร็จก็เสนอมายังคณะกรรมการ คณะกรรมการก็ได้พิจารณา ก็มีการ
ให้ข้อสังเกตให้ข้อท้วงติงไป ๒ - ๓ ประการ จากนั้นหน่วยงานทั้ง ๓ หน่วยงาน
ก็เอาไปพิจารณาปรับปรุง หลังจากนั้นพิจารณาปรับปรุงแล้วก็ส่งมาให้คณะกรรมการ
กำกับดูแลที่วันนี้พิจารณา-----

คณะกรรมการกำกับดูแลก็นำไปเข้าคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๘ รับหลักการของร่างดังกล่าว หลังจากทีคณะรัฐมนตรีมีมติแล้วก็ส่งไปให้กฤษฎีกาเพื่อตรวจพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๘ กฤษฎีกาโดยคณะที่ ๕ ก็ได้ตรวจพิจารณาและส่งกลับมาเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๓๘ ดังนั้นที่ท่านสมาชิกบางท่านได้กล่าวบอกว่ากฤษฎีกากำลังตรวจกันอยู่ รัฐบาลก็ไปดึงเอามาแล้วมาแก้ไขเพิ่มเติมเสียเอง ในประเด็นต่าง ๆ ตรงนี้ไม่เป็นความจริงนะครับ เพราะมีหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาลงนามโดยดอกเตอร์อักษราทร จุฬารัตน รองเลขาธิการ ซึ่งปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ได้ลงนามส่งหนังสือนี้มาที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก็นำเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันอังคารคือเมื่อวานนี้ที่ผ่านมา เอาละก็เสนอเข้ามาตั้งแต่เมื่อวันจันทร์ ทางพวกเราก็คงทราบกันดี คณะรัฐมนตรีก็มาพิจารณาด้วย ก็มาดูว่าในร่างทั้งหมดกฤษฎีกาได้แก้ไขอะไรมาบ้าง กฤษฎีกาได้แก้ไขมา ๘ ประเด็น ที่หลายท่านได้อภิปรายไป ผมขอย่อ ๆ นะครับ ประเด็นที่ ๑ ก็คือทำให้ประธานแห่งสภานั้น ๆ ผ่อนผันขยายเวลายื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินได้แต่ต้องไม่เกิน ๖๐ วัน ประเด็นที่ ๒ กรณีที่ท่านพูดกันในมาตรา ๓ วรรคสาม เป็นอันที่กฤษฎีกาคณะ ๕ เพิ่มเข้ามาก็คือ ให้คนที่ไปยื่นแล้วตามกฎหมาย ป.ป.ป. หรือตามมติคณะรัฐมนตรีหรือกรณีอื่นไม่ต้องมายื่นซ้ำตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อีก ประเด็นที่ ๔ ก็คือว่าแก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ยื่นแบบต้องแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของคู่สมรสในส่วนที่เป็นสินสมรสด้วยเพื่อให้มีความชัดเจน ประการที่ ๕ ก็คือแก้ไขเพิ่มเติมในการเปิดผนึกซองต่าง ๆ อย่างที่ท่านได้อภิปรายไปแล้ว ประการที่ ๖ ก็คือแก้ไขเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลให้สมาชิกวุฒิสภา หรือ ส.ส. ที่ดำรงตำแหน่งในวันที่ พ.ร.บ. นี้ใช้บังคับให้ยื่นตามแบบภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ พ.ร.บ. นี้ใช้บังคับ เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่จะไม่ถึง ๑๒๐ วัน และประการสุดท้ายประการที่ ๗ ก็คือตัดแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินท้าย พ.ร.บ. ออกไป เพราะได้กำหนดหลักการไว้ให้ประธานแห่งสภานั้น ๆ เป็นผู้ออกประกาศหรือระเบียบกำหนดตามแบบได้อยู่แล้ว ที่ผมได้กราบเรียนในตอนต้นว่าคณะรัฐมนตรีปัจจุบันนี้ไม่ได้ไปแตะต้องอะไรเลยนั้นหมายถึงว่าตั้งแต่กระบวนการเริ่มต้นตั้งกรรมการจนร่างผ่านหน่วยงานต่าง ๆ จนเสร็จหมดจนผ่านกฤษฎีกามาถึงคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีปัจจุบันไม่ได้แตะต้องเลย และในการแก้ไขของกฤษฎีกานั้นอยากกราบเรียนด้วยว่าก็มีตัวแทนของสำนักงาน ป.ป.ป. มีตัวแทนของ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและมีตัวแทนของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาร่วมอยู่ในการแก้ไข ๗ ประเด็นที่กล่าวมา ถามว่า ทำไมคณะรัฐมนตรีปัจจุบันจึงไม่ได้ไปแตะต้องอะไรเลย เหตุผลคงมี ๒ ประการใหญ่ ๆ

ประการแรกนั้น เห็นว่าสิ่งที่ทำมานั้นมีเจตนาที่ดี มีความตั้งใจที่ดี แต่รายละเอียดต่าง ๆ นั้นอาจจะมีความแตกต่างหรือหลากหลายทางความคิดอยู่บ้างพอสมควร

ประการที่ ๒ ก็คือว่าเห็นว่าจะอย่างไรก็ตามร่างนี้ก็มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอเข้ามาแล้ว เมื่อทางฝ่ายบริหารซึ่งทำไว้เดิมได้เสนอเข้ามาก็นำมาผนวกเข้ากันเสียในวันนี้ ๗ สภาแห่งนี้ ก็น่าจะเป็นผลที่จะได้พิจารณาารวมกันไปในที่เดียว ไม่ต้องไปรอหรือที่ท่านสมาชิกได้กล่าวในตอนต้นว่า เดี่ยวรัฐบาลก็จะขอรับไปพิจารณาก่อนอีก ๑๕ วันบ้าง ๓๐ วันบ้าง วัตถุประสงค์ใหญ่ ๆ ก็มีตรงนี้กับนิคหนึ่งในมาตรา ๓ วรรคสามถามว่า ได้ลองสอบถามหรือตรวจสอบดูไหมว่า อาจจะขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือเปล่า ก็ได้ลองสอบถาม แต่บังเอิญระยะเวลาที่นั้นค่อนข้างจะจำกัดนิคหนึ่งก็สอบถามกับบางท่านเท่านั้นที่เกี่ยวข้องว่าเป็นเพราะเหตุใดจึงเพิ่มเติมเข้าไป เนื่องจากเป็นข้อบกพร่องของมาตรา ๔๕ ก็ได้รับคำชี้แจงว่า ในชั้นร่างรัฐธรรมนูญของมาตรา ๔๕ นั้น วัตถุประสงค์ในการที่เพิ่มเติมเข้ามา ซึ่งท่านสมาชิกหลายท่านซึ่งเป็นกรรมาธิการอยู่ได้กรุณาชี้แจงในที่นี้แล้วด้วยนะครับ แต่อาจจะเป็นการเข้าใจที่แตกต่างกันของความเห็นทางกฎหมาย ท่านก็ชี้แจงว่า วัตถุประสงค์ก็เพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทอื่น ๆ จะต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สิน คือสามารถถูกตรวจสอบได้ เอาจะจะเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่สมาชิกรัฐสภานั้นยังไม่มียกบัญชีใดที่จะให้แสดง ดังนั้นเพื่อความที่จะไม่ให้ต้องซ้ำซ้อนกัน โดยอาจจะไม่ได้พิจารณาถึงประเด็นรายละเอียดลงไปว่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญโดยชัดแจ้งหรือไม่เพียงใด ประเด็นก็มีเท่านั้นเองครับ ดังนั้นข้อสังเกตของท่านในเรื่องนี้ผมคิดว่าเราจะได้ไปพิจารณากันให้รอบคอบในชั้นกรรมาธิการเพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเป็นไปโดยถูกต้องต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณพินิจ จันทรสุรินทร์ ครับ
 นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง
 ท่านประธาน ผมฟังผู้แทนของรัฐบาลได้กรุณาชี้แจงอย่างแจ่มชัด ก็เห็นว่า
 ไม่ได้ตรวจสอบรายละเอียด จะขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่อย่างไร ก็โยนมาให้สภา
 ความข้อนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ รัฐบาลเองเป็นผู้รักษากฎหมาย แล้วจะต้องดำเนินการ
 ในหลักการที่ถูกต้อง หากแต่ถ้าเมื่อฟังดูแล้วไม่รับผิดชอบเลย ก็หมายความว่า
 โยนให้กฤษฎีกา โยนให้คณะนั้นคณะนั้นก็เอาละ ~~เรื่อง~~ ก็ส่งให้สภา ใช้ไม่ได้
 ท่านประธาน คนเราทำงานต้องมีความรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมาย
 ที่สำคัญยิ่ง เพราะเป็นกฎหมายที่จะต้องควบคุม กำกับดูแล แล้วท่านก็บอกว่า
 ไม่รู้ละ อ่านรัฐธรรมนูญแล้วเป็นเรื่องของการตีความกฎหมายไม่เหมือนกัน
 แต่ถ้าหากเราจะดำเนินการให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญนั้น โดยปกติแล้วนิติเดี่ย
 ท่านประธาน ท่านทำไมต้องเขียนกฎหมายให้ไปรองรับ ถ้าไม่พูดถึงรัฐธรรมนูญ
 ให้ไปรองรับมติของคณะรัฐมนตรี เขียนรองรับไว้ก่อนว่าถ้ามติคณะรัฐมนตรี
 หรืออย่างอื่นใดก็ตามที่จะมี หรือที่จะบังเกิดขึ้นในอนาคต ก็ย่อมจะต้องอนุวัต
 ตามกฎหมายฉบับนี้ มันไม่ได้ท่านประธาน กฎหมายใดก็ตามจะต้องตามที่กฎหมาย
 กำหนด คนที่จะปฏิบัติหรือดำเนินการอย่างนั้น จะต้องเป็นไปตามกฎหมายกำหนด
 นั่นคือหลักการ ถ้าหากว่าเอาเงื่อนไขออกกฎหมายแล้วเป็นเงื่อนไขในอนาคต
 ย่อมทำไม่ได้ รัฐธรรมนูญได้กำหนดว่า วุฒิสมาชิก หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จะต้องยื่นรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อสภาซึ่งตนสังกัด อันนี้ชัดเจน
 แต่บอกกฎหมายฉบับนี้เพิ่มเงื่อนไขขึ้นมาว่า กฎหมาย ป.ป.ป. ก็ดี มติคณะรัฐมนตรี
 ดังที่กระผมได้เปิดเกมตั้งแต่ต้นว่าไม่น่าจะเขียนไว้ตรงนี้ ผมไม่อยากจะเน้นว่า
 ผิดรัฐธรรมนูญ แต่ท่านก็ทำ เมื่อสักครู่ผม ~~ไม่~~ เพื่อนสมาชิกซึ่งมาขยายความ
 บอกว่าผิดรัฐธรรมนูญ ตอนนี้เมื่อมาฟัง ผมก็อยากจะฟังรัฐบาลได้ตอบ เมื่อรัฐบาล
 บอกฉันไม่ได้รับรู้อย่างนั้นก็เป็นรัฐบาลมาใครส่งมา ก็เป็นตราขายส่งเข้า
 สู่สภาแห่งนี้ ถ้าหากสภาแห่งนี้ไม่ท้วงติงไม่บอกก็คงไม่เห็น หรือเห็นแล้วก็แก้ง ๆ
 ลองส่งมาสภานี้ สภานี้โง่เง่าแต่คุณใหม่อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมอยากจะ
 กราบเรียนว่า กฎหมายใดก็ตาม ถ้าหากเราประพฤติปฏิบัติเป็นเยี่ยงอย่าง
 รัฐบาลทำเป็นเยี่ยงอย่าง ดำเนินการให้ถูกต้องแล้วเราไม่ขัดข้อง ก็บอกแล้วว่า
 กฎหมายฉบับนี้ต้องผ่านสภาแห่งนี้อย่างแน่นอน แต่ในขั้นรับหลักการ กฎหมายฉบับนี้
 เมื่อผิดรัฐธรรมนูญเราจะรับหลักการได้ไหม ทุกรัฐบาลเมื่อเสนอกฎหมายเข้ามาแล้ว

จะต้องให้กฎหมายของรัฐบาลเป็นหลัก ถือว่ารับหลักการแล้วเอาฉบับไหนเป็นหลัก อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ในเมื่อสาระสำคัญแห่งกฎหมายนี้ขัดรัฐธรรมนูญ ต่อไปท่านประธานสภาจะต้องถามบอกว่าเอากฎหมายอันไหนเป็นหลัก เอาของรัฐบาล หรือของพรรคประชาธิปัตย์ หรือของฉบับอื่นเป็นหลักอย่างนี้เป็นต้น เมื่อถามฝ่ายรัฐบาลก็บอกเอาของรัฐบาลเป็นหลัก แต่เมื่อของรัฐบาลขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ แล้วเราจะรับได้ไหมต่อไป ตรงนี้ต่างหาก ยิ่งมาฟังผู้แทนรัฐบาล ได้ตอบบอกว่าเราแก้ไขได้ในชั้นแปรญัตติคือในวาระที่ ๒ ลูกต้องแก้ไขได้ แต่เมื่อเขียนผิดหลักรัฐธรรมนูญแล้วเราจะทำอย่างไร ตรงนี้ต่างหาก กระผมจึงอภิปรายในวาระแรกในตอนครั้งแรกเมื่อชั่วโมงที่แล้ว ก็บอกว่าขอให้รัฐบาล ถ้าหากจะตัดตรงนี้ออกไปก็ตัดเสียในตรงนี้ -----

แล้วจะได้รับหลักการกันได้เท่า ๆ กันกับฉบับของพรรคประชาธิปไตย อันนี้ผมวางเงื่อนไขเอาไว้ เพื่อเปิดโอกาสของท่านให้ ท่านก็บอกจะโยนเข้ามา แล้วก็แล้วแต่สภานี้จะพิจารณา ในเมื่อกฎหมายที่เสนอมานี้แล้วมันขัดรัฐธรรมนูญ เวลารับหลักการเราจะทำอย่างไร พูดยกกันให้ชัดเจนท่านประธานครับ ตรงนี้ผมเป็นห่วง ไม่ใช่เป็นห่วงอย่างอื่น เพราะเราก็เห็นอยู่แล้วว่าเราจะต้องออกกฎหมายฉบับนี้อ่างแน่นอน ถึงแม้ว่าจะแก้ในชั้นแปรญัตติในวาระ ๒ ก็ตาม เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ แต่ถ้าหากถามว่า เอกกฎหมายของรัฐบาลเป็นหลักได้ไหม มันเป็นไปได้ไหมเมื่อขัดรัฐธรรมนูญแล้ว เรื่องนี้ผมเป็นห่วงครับ ท่านประธาน เรื่องนี้ผมขอติงไว้แล้วขออภิปรายว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ทำกฎหมายต่อไปอย่างนี้อีก เขาก็มาส่งมาแล้วไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร ความจริงรัฐบาลเมื่อพิจารณาถ้อยแถลงแล้ว เมื่อดำเนินการอย่างถ้อยแถลงแล้ว จะมาเพิ่มเติมในชั้นแปรญัตติย่อมกระทำไม่ได้ เพราะว่ากรรมาธิการจะเป็นวิสามัญก็ดี สามัญก็ตาม ก็ย่อมมีเสียงข้างมากในคณะกรรมาธิการนั้น ๆ อยู่แล้ว ก็ย่อมจะดำเนินการได้ในชั้นแปรญัตติ อันไหนที่ล่อแหลมในการที่จะผิดรัฐธรรมนูญแล้ว ก็ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะดำเนินการ ผมอยากจะขอให้รัฐบาลพิจารณาตรงนี้อีกนิดหนึ่ง เพราะว่าไหน ๆ รัฐบาลก็ได้แถลงแล้วว่าไม่ได้ต่ออย่างถ้อยแถลงที่ว่าผิดเงื่อนไขรัฐธรรมนูญหรือไม่อย่างไร ซึ่งท่านได้แถลงไปสักครู่นี้ ผมอยากขอท่านประธานขอทางรัฐบาลได้ขอตัดข้อความในวรรคท้ายไปก่อน หรือจะเพิ่มเติมอย่างไรก็น่าจะดำเนินการได้ หรือจะต้องถามว่าจะรับหลักการเอาฉบับไหนเป็นหลัก รับหลักการมันเหมือนกันแต่ว่ามันผิดรัฐธรรมนูญ จะเอากฎหมายฉบับไหนเป็นหลัก อันนี้เป็นเรื่องต้องพิจารณาต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณถาวร เสนเนียม ท่านประสพ ประเด็ชวสรูปก็แล้วกัน คอยสรูป ขออีกสักท่านเด็ชวนะครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ถาวร เสนเนียม สมาชิกพรรคประชาธิปไตย จากจังหวัดสงขลา ท่านประธานครับ ผมนั่งฟังการอภิปรายของท่านสมาชิก แล้วก็ฟังการตอบของ ฯพณฯ รัฐมนตรีแล้ว ผมยังกลางแคลงใจอยู่หลายประการ

ประการแรก เราต้องยอมรับกันไว้ก่อนว่า การเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ เป็นความปรารถนาดี และมีความจริงใจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ เพื่อต้องการที่จะป้องกันการกระทำผิดและประพฤตินิষอบฉ้อราษฎ์บังหลวง และเป็นการแก้ข้อกล่าวหาของพี่น้องประชาชนที่ตั้งข้อสังเกต

เอาไว้ว่านักการเมืองวนเวียนเข้ามาในสถานี้คนแล้วคนเล่า มักจะถูกตั้งข้อสังเกตว่าเป็นการแสวงหาผลประโยชน์เสียหลายท่าน ท่านประธานครับ ผมคิดว่าการเสนอกฎหมายฉบับนี้ ว่าจะจะเป็นร่างของรัฐบาล ร่างของพรรคประชาธิปัตย์ หรือร่างของพรรคชาติพัฒนา มีความจริงใจที่จะแก้ข้อกล่าวหาข้อนี้ อย่างไรก็ตามในร่างของรัฐบาลมาตรา ๓ พรรคท้ายที่เขียนเอาไว้ โดยเป็นข้อสังเกตว่า ท่านมีความจริงใจหรือไม่ หรือต้องการที่จะให้รับหลักการไปเพียงเฉย ๆ เพราะเหตุว่ากฎหมายแต่ละฉบับของรัฐบาลนั้น ก่อนที่จะผ่านเข้าสู่ที่ประชุมกรม. จะต้องผ่านวิปเสียก่อน จะต้องผ่านคณะกรรมการประสานงานของรัฐบาลเสียก่อน แต่กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเป็นร่างของรัฐบาลกลับเขียนไว้เป็นที่น่าสังเกตว่าจะขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้ว ผมขอตั้งข้อสังเกตว่า ถ้าหากว่าทางรัฐบาลมีความจริงใจแล้ว แต่อย่างไรจึงมาเขียนให้หน้าคิดว่าจะขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่ อย่างที่เขียนเอาไว้ว่า ในกรณีที่สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อสำนักงาน ป.ป.ป. แล้ว ไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าสมมุติว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสมาชิกอยู่กันต่างสถานะ และได้ยื่นต่อ ป.ป.ป. แล้ว แต่ต่อมาสถานภาพที่ท่านสังกัดจะต้องยื่นต่อ ป.ป.ป. ต้องสิ้นสุดลงไป ยังคงสังกัดวุฒิสมาชิกหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และไม่ได้ยื่นไว้กับท่านประธานแต่ละประธาน หลังจากนั้นเกิดมีการประพาศติพิตมิชอบ หรือฉ้อราษฎร์บังหลวง มีทรัพย์สินมากขึ้นกว่าปกติ แล้วทางประธานแต่ละประธานจะตรวจสอบการประพาศติพิตมิชอบของสมาชิกท่านผู้นั้นได้อย่างไร -----

นอกจากนั้นถ้าหากว่าในวันนี้กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ทั้ง ๓ ฉบับผ่านสภาแห่งนี้แล้ว
รับหลักการไปแล้ว ผมไม่ทราบว่า จะยึดเอาร่างของฉบับใดเป็นฉบับหลัก เพราะ
เหตุว่าถ้าหากว่ามีการโต้แย้งกันไว้ว่า ผิดกับบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๙๕ ที่เขียนเอาไว้ว่า สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกตามที่
กฎหมายบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากดูให้ละเอียดแล้วผมอยากจะ
ตั้งข้อสังเกตว่ารัฐบาลน่าจะไม่มีความจริงจิง นอกจากไม่มีความจริงจิงที่จะ
เสนอกฎหมายฉบับนี้แล้ว เป็นการงานแบบลวก ๆ เหมือนอย่างคราวที่เสนอ
นโยบายและแถลงนโยบายต่อสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะเราจะลงมติ
รับหลักการหรือไม่สำหรับกฎหมายฉบับนี้ ผมขอตั้งข้อสังเกตไว้ว่าถ้าหากว่า
รัฐบาลจะแก้ไขวรรคสามของมาตรา ๓ ไปก่อนจะได้หรือไม่ ประการที่ ๒
ถ้าหากว่ามีการรับหลักการในกฎหมายทั้ง ๓ ร่างนี้แล้วขอให้เอาร่างของ
พรรคฝ่ายค้านฉบับหนึ่งฉบับใดเป็นหลัก ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ได้อภิปรายกันมาอย่างกว้างขวางแล้ว
ผมจะขออนุญาตหารือ เดี่ยวท่านประสพรอภิปรายเอาตอนสรุปได้ไหม
เดี๋ยวต้องสรุปแล้ว เพราะท่านต้องเป็นคนสรุป เอาสั้น ๆ นะครับ

นายประสพ บุษราคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประสพ บุษราคม ส.ส. อุดรธานี พรรคชาติพัฒนา ผมว่าเรื่องนี้เป็น
เรื่องใหญ่มาก ผมอยากจะอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ให้
ท่านประธานฟัง บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้
บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ มาตรา ๕ เป็นมาตราที่สำคัญ เพราะฉะนั้น
เมื่อตะกี้นี้ ๗๗ รัฐมนตรีที่ลุกขึ้นมาตอบ ท่านไม่ได้รับผิดชอบว่าขัดหรือไม่ขัด
ท่านโยนไปให้กฤษฎีกา เสร็จแล้วผมพูดแต่ต้นแล้วว่ากฎหมายแม่ กฎหมายแม่มี
มีลายนะครับ แม่มีนเป็นเสมือนมีลาย กฎหมายแม่บอกว่าสมาชิกวุฒิสภาและ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานแห่ง
สภาที่ตนเป็นสมาชิก ชัดเจนครับ ยื่นที่อื่นได้ไหม ไม่ได้ มีข้อยกเว้นไหม ไม่มี
เพราะฉะนั้นตรงนี้ยื่นที่ไหน ต้องยื่นต่อประธานสภาเท่านั้น ไม่มีข้อยกเว้น
ไม่มีอะไรเลยนะครับ เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้ร่างกฎหมายมาฉบับนี้ มาตรา ๓
วรรคท้ายขัดแน่นอน ถ้าขัดกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วจะเอามาพิจารณาได้
อย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดเหตุในสภาในโอกาสต่อไป ผมว่าทางที่ตีรัฐบาล

เมื่อตะกั๊กยอมรับผิดแล้ว ว่าท่านดอกเตอร์โกคินถึงแม้จะเป็นนักกฎหมายก็ตาม ไม่ได้ดูประเด็นนี้เลย เพียงแต่ว่าคนอื่นเขาใส่มือมาให้ ท่านก็ทำหน้าที่แค่ บรูชไปรษณีย์เอามาเข้าสภานี้ ในเมื่อว่ามันผิดแล้ว ผมไม่อยากจะให้สภานี้ทำอะไรผิด ๆ ผมไม่อยากจะให้สภานี้ทำอะไรผิด ๆ นะครับ เห็นค่าตาอยู่ขณะนี้ยังจะ กล่อมแกล่อม ๆ ได้อย่างไร ผมอยากให้รัฐบาลนี้ท่านจะต้องถอนออกไปก่อน ได้ไหม ท่านไม่ยื่นไม่เป็นไร ของชาติพัฒนาที่ดี ของประชาธิปไตยที่ดีก็สามารถ ใช้ได้แล้ว แต่ถ้าท่านเอาเข้ามาไม่จบหรือ พวกเราที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ฝ่ายค้านจะต้องยื่นให้ตุลาการตีความแน่นอน เอะอะก็ตีความ ๆ ทำไม่ต้อง ตีความละครับ ก็เพราะว่ารัฐบาลไม่ดูให้มันดี เดียวนี้ท่านดอกเตอร์โกคินเรียน กฎหมายมาเหมือนผม เรียนมากกว่าผมอีก ท่านอ่านแล้วไม่ต้องให้นักกฎหมาย อ่านก็รู้ เอาเด็ก ป. ๕ มาอ่านก็รู้ ไม่จำเป็นจะต้องตีความ เพราะฉะนั้น อย่าทำอะไรให้สภานี้เสื่อมเสียเลยนะครับ ผมขอเตือน สภานี้เป็นของทุกคน ไม่ใช่ของรัฐบาล ไม่ใช่ของฝ่ายค้าน เป็นของสมาชิกทุกคน ถ้าเราไม่รักษา วันนี้แล้วป่วนการ ต่อไปพวกเราทำอะไรแล้วใครจะเชื่อถือ -----

เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมขอร้องเรื่องน้ำมันจะไม่จ่าย ๆ แต่ถ้าหาก
รัฐบาลลดทิวเสีย ประเด็นที่ ๑ ก็บอกว่า เอาละท่านจำได้ไหมในครั้งที่ท่าน
แถลงนโยบาย ท่านบอกว่าพิมพ์ผิดไปแล้วคำว่า คพป. ใส่เข้าไป ท่านก็มาใส่
หรือองค์การประชาธิปไตย อันนี้ถ้าจะให้ดี เพื่อให้บรรยากาศวันนั้นมันดีท่านก็บอกว่า
พรรคสุดท้ายตัดทิ้งเลข ท่านลุกขึ้นมาแล้วก็บอกว่า พรรคสุดท้ายตัดออก เท่านั้น
มันก็เป็นที่ยอมรับได้ เพราะตรงนั้นมันชัดเจน ๆ แล้วท่านรัฐมนตรีเฉลิมอยู่
กระทรวงยุติธรรมลุกขึ้นมาตอบหน่อยได้ไหมว่ามันชัดหรือไม่ชัด ท่านก็มาจาก
นักกฎหมายเหมือนกันครับ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วต้องตัดออก ถ้าไม่ตัดออกไม่ได้
เลขนะครับ ผมไม่ยอมปล่อยเรื่องนี้ออกไป กฎหมายรัฐธรรมนูญมันสูงสุดใคร
จะมาขัดหรือแย้งไม่ได้ แล้วรัฐบาลชุดนี้เขียนกฎหมายลูกมาขัดกฎหมายแม่
แม่เขาเป็นเสือมีลาย กฎหมายลูกนี้ลายไม่มี ตัวเหมือนกันไม่มีลาย เพราะฉะนั้น
ท่านถอนออกไปดี ๆ ประเด็นแรก ถ้าไม่ถอนท่านต้องขอตัดคำว่า พรรคสาม
ออกนะครับ อันนี้ผมเตือนด้วยความหวังดี ผมไม่อยากจะให้สภานี้เป็นสภาที่เล่นกล
ไม่เป็นไรหรือครับไปก่อน เออะอะไปถึงขั้นปฏิบัติ มันชัดแต่แรกแล้ว มันโหมพะ
แต่แรกแล้ว ท่านจะเอาใส่เข้ามาอย่างไร เพราะฉะนั้นต่อไปนี้กฎหมาย
รัฐธรรมนูญไม่มีความหมายเลยครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญไม่มีความหมายเลย
ท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีครับ

นายโภคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

ขอบพระคุณท่านประธานสภาครับ ที่ท่านสมาชิกประสพ ขออนุญาตที่เอ่ยนามได้กรุณา
กล่าวอ้างมาตรา ๕ ของรัฐธรรมนูญว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความขัดหรือ
แย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ ท่านครับมันต้องหมายถึงที่เป็น
กฎหมายแล้ว ผ่านสภาไปแล้ว กรณีนี้เรากำลังพูดถึงร่างพระราชบัญญัติ จริงครับ
สิ่งที่จะไปให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ถ้าท่านจะไปยื่นให้วินิจฉัยได้ ท่านต้องทำ
ได้ ๒ กรณี คือตามมาตรา ๒๐๕ เมื่อร่างพระราชบัญญัติใดได้รับความเห็นชอบ
ของรัฐสภาแล้วก่อนนำขึ้นทูลเกล้าฯ ตรงนี้จะครับจึงจะขอให้ตุลาการรัฐธรรมนูญ
วินิจฉัยได้ ขณะนี้ยังเป็นร่างที่จะเข้ามาสู่วาระที่ ๑ ขึ้นรับหลักการของสภาผู้แทนราษฎร
หรือในมาตรา ๒๐๗ ในกรณีที่คณะรัฐมนตรี รัฐสภา วุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎร
มีมติว่ากรณีมีปัญหาจะต้องตีความรัฐธรรมนูญ กรณีนี้จึงส่งไป ฉะนั้นประเด็นขณะนี้ผม
กราบเรียนว่าในข้อกฎหมายนั้น คงจะไม่มีใครไปวินิจฉัยได้ว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่
คงจะต้องให้เป็นร่างพระราชบัญญัติซึ่งผ่านความเห็นชอบของทั้ง ๒ สภา ก่อนนำขึ้น

ทูลเกล้าฯ ตอนนั้นละครบึงจะมาเสนอให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ นี่ประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านบอกว่า รัฐบาลไม่ได้ดูเลย ผมได้กราบเรียนเมื่อสักครู่นี้แล้วว่า ได้สอบถามในประเด็นนี้อย่างที่ผมกราบเรียนแล้วว่า ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นเห็นว่าจะไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อยืนยันมาอย่างนั้นแล้วได้ตรวจสอบดูก็พิจารณากันไปได้ เราก็เสนอเข้ามาที่ประเด็นอยู่ตรงนี้เท่านั้นเอง ดังนั้นจะขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ มันอยู่ที่ถึงขั้นตอนที่จะให้องค์การที่วินิจฉัยได้วินิจฉัยหรือยัง ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ พรรคเสรีธรรม จากจังหวัดร้อยเอ็ด ผมขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานสภาไปว่า กรณีที่ท่านเขียนวรรคสาม มาตรา ๓ นั้นแสดงว่า รัฐมนตรีต้องเป็นตลอดสมัยใช่ไหมครับ ถ้าเป็นแล้ว ๕ เดือน ๖ เดือน ปรับกรม. ออกมาเป็น ส.ส. ละครบึง เกิน ๖๐ วัน ทำอย่างไรครับ ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีผ่านสภาไป ถ้าท่านตัดวรรคสามมา มันจะขายหน้ามากไหมครับ มันจะเสียหายอะไรมากไหมครับ ผมว่าพวกเราหันหน้าเข้าหากันเถอะทั้งฝ่ายค้านและรัฐบาล เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติเราร่างกฎหมายขึ้นมาบังคับกับคนทั้งประเทศ ไม่ใช่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนะครับ อย่าเอาชนะคะคานกันเลย เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติจะอายุเขา ชาวออกไปที่บ้านทั่วประเทศ เรียนท่านรัฐมนตรีว่าท่านจะตัดออกท่านเสียหายอะไรมากไหมครับ และกฎหมายนี้จะป็นรัฐบาลตลอดไปใช่หรือไม่ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายการุณ ไสงาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้อภิปรายไปตั้งแต่ต้นแล้วว่า ร่างนี้เป็นร่างที่เขียนกฎหมายออกมาขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ โดยชัดเจน ท่านประธานครับ แสดงว่าเมื่อวานนี้เอง คณะรัฐมนตรีได้~~แก้ไข~~ทำงาน ขออภัยครับ คงจะสะเพร่ามากไปหน่อย ลวก ๆ สุกเอาเผากินไปนิดหนึ่ง จึงผ่านร่างกฎหมายเป็นร่างที่เขียนไว้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยชัดเจน เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ แปลเป็นอื่นไปไม่ได้ และการจะมาเขียนกฎหมายลูกเป็นช้อยกเว้นกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น เป็นไปไม่ได้โดยเด็ดขาด ซึ่งผิดวิสัยโดยหลักสากลในการเขียนกฎหมายครับ เพราะฉะนั้นแสดงว่ารัฐบาลได้กระทำความผิดไป หรือทำความบกพร่องไป พลาดไปในสิ่งเหล่านี้ ผมว่าทางที่ต้นครับ เพื่อให้สบายใจในการรับหลักการ แม้จะเอาร่างของรัฐบาลเป็นหลักก็ตาม แต่ผมเห็นว่ารัฐบาลควรจะต้องตรวจสอบ ร่างของรัฐบาล มาตรา ๓ นี้ ออกไปเสียทั้งพรรค แล้วก็ให้รัฐบาลไม่เสียหน้าหรือครับท่านประธาน เราทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมือง ท่านไม่ต้องอาย รัฐบาลไม่ต้องอายไม่ผิดมากหรือครับ บอกว่ารัฐบาลขอยกพรรคสาม ของมาตรา ๓ นี้ ออกทั้งพรรค แล้วรัฐบาลขอเสนอร่างของรัฐบาลเป็นหลัก พวกเราก็ไม่ขัดข้องหรือครับ เพราะเป็นกฎหมายที่ดีครับท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเพียงเท่านั้นแหละครับ เพราะผมได้ยืนยันว่าร่างนี้ขัดรัฐธรรมนูญ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรพร ดนัยตั้งตระกูล เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดร้อยเอ็ด ในฐานะที่เป็นสมาชิกแห่งสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่ง ซึ่งต้องแสดงความเห็นและลงมติร่วมกับกับเพื่อนสมาชิกที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ผมเองก็คงจะไม่ค่อยสบายใจนักถ้าหากว่ามีเพื่อนสมาชิกจากพรรคฝ่ายค้านพยายามที่จะชี้ว่า ร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล เป็นร่างที่ผิดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ มีท่านสมาชิกบางท่านบอกว่าไปขัดต่อมาตรา ๕ แห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งเมื่อได้ฟังท่านรัฐมนตรีชี้แจงแล้วผมเชื่อว่าไม่ขัด ความเชื่อนี้เป็นความเชื่อของผมว่าตรงนี้ เราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ผมได้มองดูข้อบังคับข้อ ๙๓ ต่อมาเป็นข้อบังคับข้อ ๙๔ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเราถืออนุโลมใช้มาในขณะนั้นนั้น แล้วผมก็ดูว่าสาระแห่งการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๑ นั้น ก็คือการพิจารณาหลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติ ผมก็มาดูร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล

ร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกที่เสนอเข้ามาทั้ง ๓ ร่าง ท่านประธานครับ
 ปรากฏว่าทั้ง ๓ ร่างนั้น มีลักษณะใกล้เคียงกัน นั่นก็คือการที่จะให้มีกฎหมายว่าด้วย
 การแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สาระ
 แห่งหลักการของกฎหมายมีเพียงแค่นั้น ซึ่งถ้าหากว่าผมพิจารณาอย่างเคร่งครัด
 เหมือนกับที่เพื่อนสมาชิกพยายามที่จะตีความรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ อย่างเคร่งครัดแล้ว
 ผมเชื่อว่าข้อบังคับข้อ ๙๓ และข้อ ๙๔ นั้น ก็น่าจะมีการพิจารณาอย่างเคร่งครัด
 เช่นเดียวกันว่า การพิจารณาในวาระที่ ๑ ก็คือวาระว่าด้วยหลักการและเหตุผล
 แห่งร่างพระราชบัญญัติ แต่ผมนั่งฟังมาตั้งแต่เปิดประชุมมา เพื่อนสมาชิกได้อภิปราย
 ลงไปในสาระแห่งรายละเอียดว่าด้วยมาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ โดยเฉพาะ
 มาตรา ๓ วรรคสอง วรรคสาม บางท่านก็ถามว่ารัฐบาลนี้จะอยู่กับปี ไปเป็นรัฐมนตรีแล้ว
 ไม่ต้องแจ้งหรืออย่างไร เกิดอุปสรรคหรืออะไรขึ้นมา -----

ท่านประธานครับ การกระทำตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าจะยุบหรือไม่ยุบมันก็ต้อง
 แจ่งทั้งนั้น ผมเชื่อว่าอย่างนั้น ก็เหมือนกับเราไปเป็นคนธรรมดาคนหนึ่งก่อนที่จะ
 สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร ไปกระทำการอย่างหนึ่งแล้วถูกกล่าวหาว่าผิด
 แต่ศาลยังไม่ได้ชี้ผิดชี้ถูก ปรากฏว่าเราได้รับเลือกตั้ง หลังจากนั้นความผิดนั้นมา
 ชี้ผิดชี้ถูกทีหลังหลังจากได้รับเลือกตั้งแล้วก็ว่ากันไปตามนั้น ก็เหมือนกันละครับ
 ที่นี้กลับมาถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมดูแล้วไม่มีตรงไหนผิดรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๙๕ ในความรู้สึกของคนที่จะต้องพิจารณาร่วมเหมือนกับเพื่อนสมาชิก
 ทั้งหลาย ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ในหลักการและเหตุผลนั้นไม่ผิด ทั้งรัฐธรรมนูญ
 และข้อบังคับข้อ ๙๕ และข้อ ๙๘ ส่วนที่ท่านจะแปรญัตติกันอย่างไรเป็นเรื่องของ
 มาตราต่อไป ข้อบังคับต่อไป ก็คือวาระที่ ๒ ของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ว่า จะแปรญัตติกันอย่างไร เป็นหน้าที่ของสภาแห่งนี้ที่จะไปแก้ไขในรายละเอียด
 วิเคราะห์และวินิจฉัยกันต่อไป ท่านประธานครับ ในวาระที่ ๑ นั้นผมเชื่อว่า
 หลักการก็ต้องพิจารณากันตามหลักการ ถ้าหลักการไม่ได้ขัดต่อกฎหมายใด
 แล้วก็ถูกต้อง มีเหตุผลรองรับตามข้อบังคับข้อ ๙๐ ข้อ ๙๑ ข้อ ๙๒ ผมก็เชื่อว่า
 ก็ต้องพิจารณากันไปตามนั้น แล้วสภาแห่งนี้จะเป็นผู้พิจารณาทั้งหมดว่าสมควรจะ
 รับหลักการหรือไม่ ถ้าหากรับหลักการแล้วจะส่งกรรมาธิการวิสามัญหรือว่า
 กรรมาธิการสามัญหรือว่ากรรมาธิการเต็มสภา แล้วค่อยไปว่ากันอีกที่ว่ามาตราใด
 จะแปรญัตติอย่างไร จะตัดจะเพิ่มกันอย่างไร เพราะฉะนั้นผมกราบเรียน
 ท่านประธานว่า ผมนั่งฟังมาตั้งแต่บ่ายโมงกว่า ๆ จนถึงเดี๋ยวนี้ เพื่อนสมาชิก
 เราเล่นรายละเอียดในวาระที่ ๒ กันทั้งหมดแล้ว ว่ากันวาระที่ ๑ เกออะครับ
 ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าในความรู้สึกผมเองทั้ง ๓ ร่าง ไม่ได้ขัดต่อ
 ไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญหรือข้อบังคับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม
 พรอคความหวังใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออนุญาตคุณอรรถสิทธิ์ประเดี๋ยวนะครับ
 นิดเดี๋ยวจะครบคุณประสพ ประเดี๋ยวจะต้องสรุปแล้ว

นายประสพ บุชราคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผมขออนุญาตอ่านหลักการและเหตุผลของรัฐบาลนะครับ วันนี้เราต้องเอา
 ของจริงมาพูดกัน อย่างพูดแบบวกไปเวียนมา หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วย

การแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 เหตุผล โดยที่มาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
 โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘
 บัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและ
 หนี้สินต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกตามที่กฎหมายบัญญัติ ฟังให้ติงะครับ
 สมควรกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภายื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา
 และให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ชัดเจนไหมครับ ชัดเจนไหม
 ท่านประธาน เขียนว่าอย่างนี้ แต่ข้างในทำไมยึดใส่เข้ามา ขอคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สินสิทธิ์ ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สินสิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สินสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม
 พรรคความหวังใหม่ กระผมเห็นว่าสมาชิกได้ใช้เวลาอภิปรายมาเป็นเวลา
 พอสมควร กระผมขอเสนอให้ปิดการอภิปราย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ขอปิดอภิปราย มีผู้รับรองถูกต้อง
 มีท่านมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าปิดอภิปราย
 ผมก็ต้องขอให้เจ้าของญัตติ ท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน ได้มอบให้คุณอลงกรณ์ พลบุตร
 เป็นผู้สรุป ขอเชิญคุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี
 พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นกระผมขอแสดงความเสียใจต่อความไม่ชัดเจน
 ในเรื่องประเด็นที่สำคัญ โดยเฉพาะในร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลในมาตรา ๓
 ววรรคสาม ซึ่งโดยแท้ที่จริงกระผมเข้าใจว่าท่านประธานกำลังจะดำเนินการ
 บางอย่างเพื่อให้เกิดความถูกต้องในการดำเนินการของฝ่ายนิติบัญญัติของเรา
 เสียใจที่สมาชิกฝ่ายรัฐบาลเร่งรัดในการปิดอภิปราย ซึ่งโดยแท้ที่จริงแล้วเรา
 จะต้องร่วมมือในการทำงานในสภาแห่งนี้ต่อไป และจะต้องวางบรรทัดฐานทาง
 การเมืองที่ถูกต้อง เมื่อเรากำลังพูดถึงการปฏิรูปทางการเมือง กำลังพูดถึง
 การพัฒนาทางการเมือง ไม่ควรให้เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น เพราะมีทางออก
 เพียงแต่ในส่วนองรัฐบาลอาจจะต้องยอมตัดบางวรรคออกไป เป็นไปไม่ได้
 ที่สมาชิกพรรคฝ่ายค้านจะยอมรับร่างของรัฐบาลที่เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ
 ไม่ว่าจะมีความพยายามในการที่จะอธิบายข้อบังคับข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ แต่ท่าน
 ไม่ได้อ่านข้อบังคับข้อ ๔๐ พระราชบัญญัตินั้นประกอบไปด้วยมาตราและ
 ส่วนประกอบก็คือเหตุผลและหลักการ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านประสพ
 บุชราติค ผู้นำเสนอร่างนี้ด้วยเช่นกันนั้นก็ได้ชี้ชัดว่า แม้แต่ส่วนประกอบที่ว่าด้วย
 หลักการและเหตุผลก็ได้บัญญัติไว้ชัดเจน โดยคัดลอกออกมาจากมาตรา ๔๔
 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับที่ ๕) ท่านประธานที่เคารพครับ
 ในส่วนของร่างพระราชบัญญัติที่พรรคประชาธิปัตย์ได้นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร
 นั้นประกอบไปด้วย ๑๒ มาตรา เช่นเดียวกับของรัฐบาล แต่ใน ๑๒ มาตรานั้น
 จะมีความแตกต่างกันค่อนข้างชัดเจน แน่แน่นอนที่สุดว่าเจตนารมณ์นั้นจะต้องบัญญัติ
 กฎหมายในรูปของพระราชบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ แต่ขณะเดียวกันโดยสาระสำคัญ
 จะมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการยื่นข้อแสดงบัญชีหนี้สิน
 ทรัพย์สิน ซึ่งในร่างของพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเป็นพรรคร่วมฝ่ายค้านนั้นได้กำหนด
 ไว้ชัดเจนว่าจะต้องยื่นภายหลังจากเข้ามาดำรงตำแหน่ง ส.ส. หรือ ส.ว.
 และเมื่อพ้นจากการดำรงตำแหน่งภายใน ๖๐ วันก่อนและหลัง แต่ในร่างของ
 รัฐบาลนั้นจะกำหนดไว้แต่เพียงว่าให้มีการยื่นเมื่อเข้ามาดำรงตำแหน่ง
 จะไม่สามารถที่จะตรวจสอบได้ จะไม่เกิดการเปรียบเทียบ เป็นการแสดงเจตนา
 โดยหลักฐานเอกสารที่ยื่นมาเพียงครั้งเดียว แล้วจะเปรียบเทียบได้อย่างไรว่า
 ในระหว่างที่ดำรงตำแหน่ง เป็นสมาชิกรัฐสภานั้นจะรวยขึ้นหรือจนลง แต่ความรวย
 ความจนจะไม่ใช้ความผิด แต่สิ่งที่จะต้องอธิบายต่อประชาชนไว้ได้ก็คือว่า

แหล่งที่มาของรายได้ ทำนได้มาอย่างไร นอกเหนือจากเงินเดือน เงินประจำ
ตำแหน่ง ค่าตอบแทน ตรงส่วนนั้นจะต้องมีร่างที่จะประกอบกัน นั่นก็คือเอกสาร
ที่จะต้องยื่นมาเมื่อพ้นจากตำแหน่ง แต่ร่างของรัฐบาลนั้นไม่มี เพราะฉะนั้น
ในเรื่องของหลักการตรวจสอบเราจะดำเนินการได้อย่างไร นั่นเป็นส่วนที่
แตกต่างค่อนข้างชัดเจน ประการที่ ๒ ก็คือว่าในหลักการเปิดเผยถึงเอกสาร
แสดงบัญชีหนี้สินและทรัพย์สินของสมาชิกรัฐสภา ทำนประชาชนที่เคารพครับ
ในร่างของพรรคฝ่ายค้านนั้นได้กำหนดตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในมาตรา ๘๕
ก็คือให้สมาชิกได้ยื่นต่อประธานสภาแห่งตน ส่วนวิธีการเปิดเผยหลักเกณฑ์เป็น
อย่างไรนั้นสุดแท้แต่ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภา ซึ่งในทาง
ปฏิบัติแน่นอนที่สุดว่าประธานสภาแต่ละท่านก็จะหารือกับบรรดาสมาชิกในสภานั้น ๆ
แต่ในร่างของรัฐบาลนั้นจะกำหนดไว้เพียง ๓ กรณี เป็นเงื่อนไขผูกตายไว้เลย
นั่นก็คือการกำหนดไว้ว่า ๑. ในกรณีที่สมาชิกร้องขอ แต่ก็ไม่ได้มีการกำหนดว่า
จำนวนตัวเลขหรืออะไรเป็นอย่างไร -----

กรณีที่ ๒ ก็คือในกรณีที่ศาลร้องขอ และกรณีสุดท้ายก็คือตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้เปิดเผย ท่านประธานที่เคารพ โดยเจตนาของร่างกฎหมายฉบับนั้นนั้น จะต้องสืบไปยังรัฐธรรมนูญ เพราะว่า เป็นพระราชบัญญัติที่ตราไว้ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ ตรงนี้มีความจำเป็น เพราะไม่ใช่พระราชบัญญัติ โดยทั่วไปในทางการบริหาร ในทางเศรษฐกิจ ในทางธุรกิจ แต่เป็นพระราชบัญญัติที่ต้องตรา เพราะเหตุว่ารัฐธรรมนูญที่แก้ไขได้รับพระราชทานมาเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ นั้น บัญญัติไว้ และเมื่อสืบไปถึงเจตนาตรงนั้น ในการประชุมของคณะกรรมการวิสามัญแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่มีท่านประจวบ ไชยสาส์น เป็นประธาน คณะกรรมการเสียงข้างมากได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของตน โดยเปิดเผย นี่คือเจตนาของกรรมการเสียงข้างมากได้บัญญัติไว้ในการประชุม ซึ่งเป็นการสรุปครั้งสุดท้าย ท่านประธานครับตรงนี้เองที่เป็นประเด็นที่เรากำลังพูดถึงในการที่จะมีการออกกฎหมายในภาวะการณ์ที่เราต้องการสร้างจริยธรรม สร้างมาตรฐานใหม่ในทางการเมือง เพื่อให้ประชาชนได้เกิดความหวังเกิดความเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตย กระผมเชื่อว่าการตราพระราชบัญญัติอย่างนี้ในการแสดงบัญชีหนี้สินและทรัพย์สินนั้น เมื่อได้ยื่นบัญชีแล้วไม่ได้หมายความว่า เป็นตารางแสดงความบริสุทธิ์ของบุคคล เป็นมาตรการเบื้องต้นในการได้มาซึ่งเอกสารที่แสดงออกมาว่าสมาชิกวุฒิสภาท่านนั้น ๆ มีทรัพย์สินมีหนี้สินเป็นอย่างไร ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประการนี้เองคือสิ่งที่ เป็นความพยายามและเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม ไม่ว่าจะ เป็นรัฐสภาชุดที่แล้วหรือสภาชุดนี้ ในการที่นำเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นไปตามเจตนาของร่างนั้น และกระบวนการเปิดเผยนั้นจะเห็นว่าใน ๒ ร่าง ก็คือของพรรคฝ่ายค้านและในส่วนรัฐบาลจะแตกต่างกัน เพราะในส่วนของร่างพรรคฝ่ายค้านโดยแก่นำพรรคประชาธิปัตย์นั้นจะเปิดกว้างและยึดเจตนาของรัฐธรรมนูญว่าจะต้องทำการเปิดเผย แต่เปิดเผยอย่างไรนั้นเป็นเรื่องที่สภาจะกำหนดซึ่งมีหลายวิธี ไม่ว่าจะ เป็นการเปิดเผยต่อสาธารณชนโดยการติดประกาศที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หรือประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือในกรณีอื่นใดสุดแล้วแต่สภาจะได้มีการกำหนด ท่านประธานที่เคารพ นั่นคือความแตกต่าง แต่ประการสำคัญที่กำลังพูดถึงกันถึงในช่วงสุดท้ายของการอภิปราย นั่นก็คือในเรื่องของมาตรา ๓ วาระสามของรัฐบาล โดยแท้ที่จริงที่ผมได้ลุกขึ้นอภิปรายในฐานะผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว นั้น ก็ได้ชี้ประเด็นนี้ว่าดูเหมือนว่า เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ

เพราะในมาตรา ๔๕ นั้น กำหนดชัดเจนว่าสมาชิกรัฐสภาต้องยื่นบัญชีหนี้สิน
ทรัพย์สินต่อประธานสภาแห่งตน ตรงนี้ชัดเจน แต่ขณะเดียวกันในวรรคสาม
ของมาตรา ๓ ของร่างรัฐบาลนั้นก็กลับไม่เคารพต่อรัฐธรรมนูญ เขียนออกมา
เป็นข้อยกเว้น แต่เมื่อได้ฟังสมาชิกอีกหลายท่านได้อภิปรายลึกลงไป
ก็ดูประหนึ่งว่านอกเหนือจากการดำเนินการตรากฎหมายเสนอเข้ามาสู่สภา
เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแล้ว ดูเหมือนว่าจะมีเจตนาในการที่จะเบี่ยงเบน
หลบเลี่ยงเพื่อให้สมาชิกสภาบางส่วนไม่ต้องอยู่ภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ตามมาตรา ๔๕ เพื่อที่จะหลบเข้าไปอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ๒๕๑๘
แก้ไขเพิ่มเติม ๒๕๓๐ ซึ่งตรงส่วนนั้นในส่วนข้าราชการการเมือง ตั้งแต่
คณะรัฐมนตรีลงมา ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เลขาธิการรัฐมนตรี ไล่เลียง
ลงมานั้นจะต้องยื่นแสดงบัญชีหนี้สินต่อใครครับท่านประธาน ต่อนายกรัฐมนตรี -----

ผิดเจตนาธรรมณ์มาตรา ๔๕ ไม่ว่าจะทำอย่างไรก็เพียงเบนเส้นไหลไปอย่างไร ด้วยคำชี้แจงที่ขาดความรับผิดชอบ ท่านไม่สามารถที่จะบอกว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาตอนที่ ๕ ได้ผ่านเรื่องนี้มา หรือคณะกรรมการโดยสำนักงานเลขาธิการ ป.ป.ป. ท่านคงไม่ทราบว่ากระผมนั้นได้ประสานงานสอบถามไปถึงคณะดังกล่าว ไปถึงสำนักงาน ป.ป.ป. เรียบร้อยแล้ว ว่าการดำเนินการนั้นเป็นอย่างไร แต่กระผมเสียใจที่ท่านไม่แสดงความรับผิดชอบในความผิดพลาดที่เกิดขึ้น แล้วท่านอย่าได้ดันทุรังในการที่จะให้ร่างนี้ของรัฐบาลเป็นร่างหลัก เพราะมันจะเป็นตราที่จารึกไว้ในประวัติศาสตร์ของการทำงานฝ่ายนิติบัญญัติ ว่าเอาร่างพระราชบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญมานำเสนอ แล้วจะให้สภาทั้งสภานั้นรับหลักการได้อย่างไร อยู่ที่ประเด็นนี้ในส่วนมาตรา ๓ วรรคสาม เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ถือเป็นนิมิตใหม่ของสภาผู้แทนราษฎรไทย ของรัฐสภาไทย ที่ได้ออกกฎหมายเป็นฉบับแรกที่เป็นพระราชบัญญัติ เป็นความพยายามที่จะให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่มีการแก้ไขใหม่ฉบับที่ ๕ และถือเป็นเจตนาธรรมณ์ที่ติงามของสมาชิกรัฐสภา เพื่อให้ประชาชนนั้นได้เกิดความเชื่อมั่นว่า สมาชิกรัฐสภานั้นมีความประสงค์ที่จะพัฒนาประชาธิปไตยในแนวทางที่โปร่งใส ในแนวทางที่ประชาชนเชื่อถือได้ เพราะฉะนั้นพรรคประชาธิปัตย์และพรรคร่วมฝ่ายค้านจึงได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และขอตั้งข้อสังเกตหลายประการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้ถึงคณะกรรมการวิสามัญ ที่จะได้ตั้งขึ้นหลังจากมีการรับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยขอให้รับร่างของฝ่ายค้านเป็นร่างหลักในการพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีโกติน

นายโกติน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมเกรงว่าเดี๋ยวจะเกิดความสับสนขึ้นเกี่ยวกับประเด็นเรื่องว่าขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมอยากเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอเข้ามานั้น ก็เสนอเข้ามาเพื่อสัปดาห์ที่ ๑ คือขึ้นรับหลักการ หลักการในร่างพระราชบัญญัติที่เสนอก็คือให้มีความหมายว่าด้วยการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นี่คือหลักการที่เสนอเข้ามา เพื่อให้สภาแห่งนี้อนุมัติหรือไม่อนุมัติ ส่วนรายละเอียดต่าง ๆ นั้นก็จะไปสู่สัปดาห์ที่ ๒ คือขึ้นพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ประเด็นที่ว่าขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น กระผมอยากกราบเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติที่นำเสนอนี้เข้ามาสู่สัปดาห์ที่ ๑ นั้นคงไม่มีใครไปชี้ได้ว่า

เนื้อหา รายละเอียดส่วนไหนจะไปขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมได้กราบเรียนตามรัฐธรรมนูญแล้ว เราต้องปฏิบัติตามนั้น สิ่งที่ท่านจะหยิบยกขึ้นมาได้ว่าร่างพระราชบัญญัติใดขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น ต่อเมื่อร่างพระราชบัญญัตินั้นได้รับการพิจารณาเสร็จสิ้นทั้ง ๒ สภา และกำลังจะนำขึ้นทูลเกล้าฯ ทรงนั้น จึงพิจารณากันได้ว่าน่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ หรือมิเช่นนั้นก็ผ่านไปเป็นกฎหมายแล้ว แล้วก็มีการกล่าวอ้างกันภายหลัง ซึ่งก็ต้องเป็นคดีไปสู่ศาล จึงจะไปสู่ประเด็นนั้นได้ ขณะนี้ก็เป็นเพียงข้อเสนอในหลักการของรัฐบาลในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นท่านจะได้สบายใจได้ว่าท่านอนุมัติในหลักการไปนั้น ไม่ได้ไปขัดต่ออะไรทั้งสิ้น ส่วนเนื้อหารายละเอียดต่าง ๆ นั้นก็เป็นเรื่องจะต้องไปว่ากันต่อไปให้เหมาะสม แล้วก็เป็นเรื่องของสภาที่จะพิจารณาในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ต่อไป ขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประสพครับ

นายประสพ บุษราคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประสพ บุษราคม ส.ส. อุดรธานี พรรคชาติพัฒนา คราวต่อไปขอให้รัฐบาลเสนอกฎหมายให้มีตั้งแต่หลักการกับเหตุผลเท่านั้น รายละเอียดอย่าใส่เข้ามาอีก ถ้าใส่เข้ามาแล้วมันจะขัดแย้งกฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้วท่านโภคินต่อไปร่างกฎหมายนี้ขัดหรือไม่ขัดกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ได้ ท่านสรุปว่าอย่างนั้นใช่ไหม ต่อไปรัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่เสนอกฎหมายขัดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมว่าร่างของท่านนั้น ผมไม่จัดเก็บมาร่วมหรอก ผมจะสรุปเฉพาะของประชาธิปไตยกับของชาติพัฒนา ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่า ร่างพระราชบัญญัติของเราที่สมบูรณ์ทั้งหน้าแรกถึงหน้าสุดท้ายเลย หลักการเราเป็นอย่างไร เหตุผลเราเป็นอย่างไร แล้วรายละเอียดของเราไม่ขัดหลักการเลย แต่ของท่านรายละเอียดขัดหลักการ ของท่านมันขัดกันอยู่ในที่ เพราะความคนที่ เป็นรัฐมนตรี คนที่เป็นฝ่ายบริหาร ถึงแม้จะเป็นนิติบัญญัติก็เกลียดฝ่ายนิติบัญญัติ-----

คือ ~~เรื่องลึกลับ~~ ~~เรื่องลึกลับ~~ ไม่อยากให้ประชาชนหลงตัวเองมีโอกาสได้ตรวจสอบ
กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่ ซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับล่าสุดนี้เราสามารถ
ที่จะบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมขอกราบเรียนลย่างนี้ว่า ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ของเรา เบื้องต้นเราคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาก็ดี สมาชิกผู้แทนราษฎรก็ดี ทุกคน
เป็นผู้บริสุทธิ์ทั้งหมด เราไม่ได้กล่าวหาว่าทุกคนเป็นคนโกงหมด ถ้าเราเริ่มต้น
บอกว่าคุณคนโกงหมด ผมเห็นสมาชิกบางท่านลุกขึ้นมาอภิปรายบอกว่า สมาชิกเรา
ทุกคนโกงหมด ถ้าโกงแล้วกฎหมายนี้ให้ไม่ได้หรอกครับ กฎหมายนี้เบื้องต้น
เราคิดว่าทุกคนสะอาดบริสุทธิ์ทั้งหมดทุกคน ทุกคนเป็นคนดี พลเราเป็นคนดีแล้ว
เรามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราก็นำบัญชีทรัพย์สินส่งต่อท่านประธาน
เสร็จแล้วในโลกาสดต่อไปถ้าสมาชิกท่านใดมีพฤติกรรม หรือพฤติกรรมที่ไม่ดี
สมาชิกเราสงสัยว่าคนนั้นโกงแน่ ๆ ตรงนั้นลึกลับ เราถึงจะลลกระเบียดขึ้นมาว่า
เราจะจัดการกับสมาชิกคนที่โกงนั้นลย่างไร กฎหมายหลายฉบับส่วนมากเวลา
เราออกเป็นพระราชกำหนดก็ดี พระราชกฤษฎีกาก็ดี หรือประกาศกระทรวงก็ดี
เรามักจะคืนอำนาจนั้นไปให้ฝ่ายบริหาร จริง ๆ แล้วกฎหมายของเรา ที่เรา
ทำสู่สภาผู้แทนราษฎรนี้ ชาวบ้านเด็กรู้จนจริง ๆ เด็กรู้จนตรงลูกกฎหมาย
แม้กฎหมายเราทำไปได้ แต่สำหรับกฎหมายฉบับนี้ ร่างของพรรคชาติพัฒนาที่ดี
ของพรรคประชาธิปัตย์ก็ดี เราไม่ยอมคืนลูกกฎหมายไปให้ท่านประธาน
ผมอยากจะอ่านตรงนี้ให้ชัดเจน ถิ่นนั้น่าจะเป็นแบบลย่างของกฎหมายว่าในคราวนั้น
พระราชกำหนดก็ดี พระราชกฤษฎีกาก็ดี ประกาศกระทรวงก็ดี จะต้องส่งมาให้
สภาเรารับทราบด้วย ทลองเราเป็นแนวคิดใหม่ ท่านดูสิครับ บอกว่ามาตรา ๗
เงื่อนไขในการอนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการเปิดผนึกลยงแบบแสดงรายการ
ทรัพย์สิน และหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานแต่ลยสภา
กำหนด ถ้าเป็นกฎหมายเก่าที่กินแต่นั้นแล้วก็จบเลย ให้ประธานสภากำหนดก็จบ
ไปเลย ประธานท่านจะกำหนดลย่างไรก็จบไป แต่กฎหมายเราไม่ลย่างนั้น
ท่านประธานกำหนดก็จริง โดทความเห็นลยบของวุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎร
แล้วแต่กรณี เห็นไหมครับ กฎหมายทลองเราประธานสภาท่านลลกระเบียดบ
ลลกเงื่อนไขมาแล้วต้องมาถามที่ประชุมก่อนว่าที่ประชุมเราเห็นด้วยหรือไม่
นี่คือแนวทางใหม่ทลองการลลกกฎหมายนะท่านโภคิน ต่อไปท่านจำแบบลย่างที่
ทลองเราไปให้หน้ลยขณะครับ แล้วนลลจากนั้นลย่ไรก็ตามที่เราเห็นตั้งแต่มตรา ๑
ถึงมาตรา ๑๓ นั้น เราเห็นว่า เป็นลย่ที่พึงปฏิบัติได้ ผมเคยเดินทางไปลย่งประเทศ
ถ้าผมพูดลย่งประเทศทุกคนก็ยิ้ม เดินทางไปลย่งประเทศ ผมไปถามเขาที่ประเทศ

แคนาดาบอกว่า ประเทศแคนาดาเขาไม่มีทะเบียนบ้าน ผมถามว่าทำไมคุณไม่มี
 ทะเบียนบ้าน เขาตอบว่ามันติดต่องีทิมูนุชชชชช ผมเป็นกรรมาธิการการยุติธรรมและ
 สิทธิมนุษยชน แล้วผมถามเขาว่ามันติดตรงไหน เขาบอกว่าสำเนาทะเบียนบ้าน
 เป็นเอกสารสาธารณะ ถ้าโจรสลัดจะไปปล้นใคร เขาก็มาดู ถ้าว่าชายแก่คนหนึ่ง
 บ้านนี้มีชายแก่คนเดียว เขาก็ไปตีหัวชายแก่ได้ เห็นไหมครับต่างประเทศเขา
 แล้วบ้านเรานี้ผมว่ากระแสน้ำมันมากมายเหลือเกิน สมมุติว่าหลายท่านอยาก
 เปิดเผย ท่านมอง ๓ ด้านข้างสิ มองภาพ มองทางด้านดีบ้าง ทางด้านไม่ดีบ้าง
 ถ้าเกิดใครก็ตามเป็นสมาชิกเราที่นี่ ปรากฏว่าได้เพชรค่าสูงๆ ไปราคาหลายร้อยล้านบาท
 เสร็จแล้วก็เทียกลงไปแล้วเปิดเผยว่ามีเพชรเม็ดราคาหลายพันล้านบาท เสร็จแล้ว
 ท่านรู้บ้างไหม สิทธิส่วนตัวเหล่านั้น ผลที่จะย้อนกลับมาตอกให้มองดูตรงนี้ด้วย
 เสร็จแล้วโจรเขารู้ว่าคนนั้นมีเพชรอยู่ตู้เก็บพินาคาร์ไนท์ เขาจับลูกจับหลานไป
 เรียกค่าไถ่แล้วจะทำอย่างไร-----

สผ ๗/๒๕๓๘ (ส. ๑)

พัชรี ๕๖/๑

ผมอยากจะให้มองประเด็นนี้ เพราะฉะนั้นกฎหมายที่เราร่างออกมา เรามองทุกด้านแล้ว เราไม่ใช่คนบ้ายศ บ้ายอ บ้ากระแส เอะอะก็เอาไปประกาศหมด ไม่อย่างนั้นต่อไปคนไทยทั่วประเทศนี่นะครับ ฝ่ายราชการก็ประกาศแล้ว ฝ่ายนิติบัญญัติก็ประกาศแล้ว ประชาชนก็ประกาศกันหมดสิครับ ผมว่าต่อไปจะมีบริษัทโจรขึ้นมา เพราะฉะนั้นอะไรก็ตามเถอะ ผมว่าทำอะไรก็ตาม ขอให้มันอยู่ในสิ่งที่ควรจะทำปฏิบัติได้เท่านั้น อย่าบ้ายศ บ้าเห่อ บ้ายอ บ้าเลือกตั้ง บ้าหาคะแนนนิยมมากเลย เอาพอดี้ ๆ นี่ละ เราอย่าลืมนะครับ เราร่างกฎหมายไปแล้ว ผลที่จะตามมาเป็นอย่างไร พวกเราต้องรับผิดชอบ ไม่ใช่ว่าทำอะไรก็ตาม ทำแบบว่าคิดแต่จะหาเสียงลูกเดียว ผมกราบเรียนท่านประธาน เพราะฉะนั้นสรุปประเด็นว่า ของเรา ของประชาธิปไตย ของชาติพัฒนา เราเขียนออกมามากมาย ๆ เราเขียนออกมาว่า ประเทศทั่วโลกเขาก็ทำกันแค่นี้ คงไม่มีใครจะมาเข้าสภาแล้วก็ถอดเสื้อถอดอะไรเดินเข้ามาทง ๆ ไม่ใช่หรือครับ บางอย่างมันต้องปกปิดกันบ้าง บางอย่างมันก็ต้องดูด้วยเหตุและผล สรุปประเด็นนะครับท่านประธานว่า อย่างไม่ฝากท่านประธานว่า คราวนี้อะไรเราร่างของรัฐบาลเป็นหลักเลย ขอเรื่องเถอะ ขอเรื่องสักครึ่งหนึ่งเถอะท่านประธาน เพราะว่าต่อไปนี้ คราวนี้มันเป็นประวัติศาสตร์ ต่อไปคนเรียนกฎหมาย เรียนรัฐธรรมนูญ เรียนอะไรต่อมิอะไร เขาก็จะเอาไปศึกษาว่า กฎหมายที่รัฐบาลเสนอเข้ามา กฎหมายฝ่ายค้านเสนอเข้ามาคราวนี้ รัฐบาลเราคราวนี้สมาชิกรัฐสภา เราจะปล่อยให้สิ่งที่มีมันไม่ถูก สิ่งที่มีมันผิดเป็นถูกได้อย่างไร เพราะฉะนั้นผมขอเรื่องท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่าน เพื่อเห็นแก่บ้านแก่เมือง เพื่อเห็นแก่สถาบันของเรา อะไรก็ตามถ้าเราไม่แน่ใจไม่มั่นใจว่ามันถูก เราก็อ่าไปรับเอามา มันจะกลายเป็นประวัติศาสตร์ขึ้นโบตาของสภาเรา ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าจบการอภิปรายสรุปแล้วนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้หรือไม่

(นายจำลอง ครุฑขุนทด ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับมีอะไรครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ

กระผม จำลอง ครุฑขุนทด ก่อนที่ท่านประธานจะถาม ผมก็ทราบดีว่าท่านประธานไม่ถูกว่า ท่านประธานจะถามอย่างไร เพราะในการพิจารณาพระราชบัญญัติแม้จะอภิปรายรวมกันไปแล้ว เวลาลงมติก็ต้องลงเป็นรายญัตติไป เพราะฉะนั้น

ถ้าท่านประธานจะถามรวบก็คงจะไม่ถูกต้อง ท่านประธานจะต้องถามผู้ติดหลังก่อน แล้วก็ถัดมา ตามปกติในการลงมติ ถ้าเป็นเช่นนั้นกระผมก็ต้องขอประทานอภัย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำลองครับ ครั้งแรกเราอนุญาตให้มีการพิจารณารวมกันแล้ว ผมคงจะต้องขอถามรวม เชิญคุณจำลอง

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ไม่ใช่เป็นการ ท่านจะไปตีความอย่างนั้นไม่ได้ การพิจารณาหมายความว่า การอภิปรายไปในคราวเดียวกัน เพราะร่างคล้าย ๆ กัน แต่ว่าเวลาลงมติก็น่าจะต้องแยกกันลงมติเหมือนเช่นทุกครั้งที่ได้ทำมา ท่านประธานครับ ท่านประธานต้องทำใจเรื่องนี้ มิฉะนั้นแล้วท่านประธานอาจจะถูกตำหนิว่า เกรงว่าคะแนนที่ออกมาจะแตกต่างกันแล้วจะเป็นปัญหาในสภา เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า ท่านประธานจะรวบยอดอย่างนั้น เพราะไม่มีการลงมติตั้งแต่ต้น ท่านหาหรือว่าเรื่องนี้คล้าย ๆ กัน พิจารณาอภิปรายรวมกันไป แต่ว่าเวลาลงมติก็น่าจะต้องลงแยกกัน โดยปกติจะต้องทำอย่างนั้นทุกครั้งครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็เป็นอันว่าผมจะถามเป็นทีละฉบับ ตามข้อเสนอของคุณจำลอง ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติของท่านประสพ บุขราคุ้ม และคณะ โปรดยกมือขึ้นครับ (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติของท่านประสพ บุขราคุ้ม พร้อมด้วยคณะ โปรดยกมือขึ้นครับ ไม่รับหลักการของร่างพระราชบัญญัติของคุณประสพ บุขราคุ้ม นะครับ ไม่รับหลักการนะครับ อย่าเพิ่งนับนะครับ ผมจะถามใหม่ นะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติของท่านประสพ บุขราคุ้ม โปรดยกมือขึ้นครับ ไม่รับหลักการนะครับ

(นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรพรครับ เชิญ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ในระหว่างการที่จะนับคะแนนและยังไม่มี การขานคะแนนนั้น ผมอยากหารือท่านประธานนิดหนึ่ง เกี่ยวกับการที่จะนำข้อบังคับมาใช้พิจารณาในการที่รับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ โดยเฉพาะกรณีที่มีการรวมร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการเดียวกัน มาพิจารณารวมกันตามที่สภาผู้แทนราษฎรนั้นได้มีความเห็นชอบ ตั้งแต่ต้นในวันนั้น ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านได้โปรดดูข้อบังคับการประชุมในข้อ ๙๔ วรรคสาม ผมขออนุญาตอ่านให้ท่านประธาน ได้โปรดพิจารณา ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ หลายฉบับรวมกัน

(นายนิพนธ์ บุญญามณี ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ มีผู้ประท้วงครับ คุณสุรพรครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอประท้วงท่านประธานครับ ในวาระนี้ท่านประธานถามมติที่ประชุมไปแล้ว สมาชิกไม่มีสิทธิขึ้นมาอภิปรายหรือมาหารือท่านประธานแล้วครับ การกระทำอย่างนี้ถือว่าเป็นการถ่วงเวลาของสภาแห่งนี้ แล้วก็เป็นการช้หน้าสภาแห่งนี้ เป็นสิ่งที่ไม่พึง

กระทำครบท่านประธาน ในขณะที่ท่านประธานต้องถามว่าใครที่จะ
ไม่รับหลักการแค่นั้นเองครับ ไม่ต้องไปชี้หน้าอะไรทั้งสิ้น ขอขอบพระคุณครับ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรพรครับ กรุณานั่งลงได้ครับ
นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : คือเมื่อสักครู่นี้ผมขออนุญาต
ต่อท่านประธานที่จะประท้วงท่านประธานที่พิจารณาวินิจฉัยตรงนั้นะครับ ผมจะ
หาหรือท่าน เสร็จแล้วมีสมาชิกจากอีกฝ่ายค้านประท้วงผม แล้วผมไม่มีโอกาส
ชี้แจงในสิ่งที่จะประท้วงและก็อธิบายนะครับ แล้วก็ให้ผมนั่งลง ผมเกรงว่า
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรพรประท้วงผมถูกแล้วนะครับ
ผมจะถามใหม่นะครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ไม่ใช่ครับท่านประธานครับ
เกี่ยวกับการปฏิบัตินะครับ ไม่ได้หมายถึงการนับคะแนนและในระหว่างที่ยังไม่มี
การชานคะแนนออกมานั้นสามารถที่จะมีการพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่งได้บ้าง
เป็นข้อบังคับ และสิ่งที่ผมลุกขึ้นมาไม่ได้ผิดข้อบังคับนะครับ ไม่ใช่การอภิปราย
ในสิ่งที่เราพิจารณากัน ผมอยากหาหรือเกี่ยวกับข้อบังคับข้อ ๔๘ ครับท่านประธาน
ข้อบังคับข้อ ๔๘ ในวรรคสาม ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
หลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
แต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ ตรงนี้ก่อนนะครับท่านประธาน เสร็จแล้ว
เมื่อสักครู่นี้คนหาหรือท่านประธานว่าน่าจะชานทีละฉบับ เสร็จแล้วท่านประธาน
ไม่ได้ถามว่าจะทำทีละฉบับหรือทำรวมกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๆ คุณสุรพรผมเข้าใจแล้วครับ
แต่ขอผมจะอธิบายให้เข้าใจ ท่านสมาชิกครับ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
นี้ ตามข้อ ๔๘ เราจะพิจารณารวมหรือแยกก็ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมี
สมาชิกขอร้องให้แยก ผมก็จะแยกให้เป็นแต่ละฉบับไป ซึ่งก็ถูกต้องตาม
ข้อบังคับแล้วนะครับ -----

เพราะฉะนั้นผมขอกระทำหน้าที่ต่อไปตามเดิม ท่านสมาชิกที่ลงคะแนนเสียงว่าขอรับหลักการร่างพระราชบัญญัติของคุณประสพ บุชราคม เมื่อสักครู่นี้ได้คะแนนเท่าไร ขอถามอีกครั้งหนึ่งว่า ท่านผู้ใดไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติของคุณประสพ โปรดยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่ารับหลักการของร่างพระราชบัญญัติของคุณประสพ บุชราคม เรียบร้อยแล้วนะครับ

ต่อไปเป็นฉบับที่ ๒ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการร่างของคณะรัฐมนตรี โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่สมควรจะรับหลักการโปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่รับหลักการ ๑๑๕ รับหลักการ ๑๕๘ เป็นอันว่ารับหลักการนะครับ

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติของท่านรองฯ บัญญัติแต่ละคณะท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่สมควรรับหลักการโปรดยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่ารับหลักการทั้ง ๓ ฉบับเลยนะครับ

ต่อไปจะต้องตั้งคณะกรรมการที่ประชุมนี้ควรจะเสนอ ขอความเห็นตั้งคณะกรรมการครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโกคิน พलगูล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ในส่วนของรัฐบาลขอเสนอ ๕ ท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ครับ จำนวนก่อนครับ
ขอตั้งกรรมการวิสามัญ

นายโกศล พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
จำนวนทั้งหมด ๒๗ ท่าน เป็นของรัฐบาล ๕ ท่าน แล้วอีก ๒ ท่านเป็นของ
ทางสภานะครีย์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สัดส่วนของรัฐบาล ๕ ท่าน
ทั้งหมด ๒๗ ท่าน รัฐบาล ๕ ท่าน เหลือสัดส่วนของ ส.ส. มี ๒๒ ท่าน
เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัชชาติ) : ท่านประธานครับ
การตั้งกรรมาธิการฝ่ายรัฐบาลได้เสนอมารวม ๒๗ ท่าน ถ้าผมฟังไม่ผิด
ท่านประธานต้องถามความเห็นในที่นี้ก่อน หรือว่ามีคนจะเสนอใหม่ ไม่ใช่
รวบรัดแบบจะตั้งกรรมาธิการเลย หรือว่าท่านประธานจะนำเสนออย่างอื่นเลย
เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนอย่างนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดขกมือ ท่านรัฐมนตรี
เสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ๒๗ ท่าน มีท่านผู้ใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน สักส่วนของรัฐมนตรี ๕ ท่าน ของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ๒๒ ท่าน สักส่วนชาติไทย ๕ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๕ ท่าน
ความหวังใหม่ ๓ ท่าน ชาติพัฒนา ๓ ท่าน พลังธรรม กิจสังคม ประชากรไทย
นำไทย เสวีธรรม เอกภาพ มวลชน พรรคละ ๑ ท่าน ขอเชิญพรรคชาติไทย
ขอเชิญทางรัฐบาลก่อนครับ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ทางรัฐบาลเสนอ ๕ ท่าน ๑. นายโกคิน พลกุล ๒. นายไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล
๓. นายประสิทธิ์ คำรงค์ชัย ๔. นายชาญชัย แสวงศักดิ์ ๕. นายสมคิด
เลิศไพฑูรย์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบ ๕ ท่าน ต่อไปชาติไทย
๕ ท่าน

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในสักส่วนของพรรคชาติไทยดังนี้ ๑. นายสกุล ศรีพรหม ๒. นายพีระพันธ์
พาลุสุข ๓. นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ๔. นายอร่าม โล่ห์วีระ และ
๕. นายวัชรินทร์ ฉันทะกุล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกขกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง เชิญพรรค
ประชาธิปัตย์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร
พรรคประชาธิปัตย์ พรรคประชาธิปัตย์ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในสักส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ จำนวน ๕ ท่าน

อยู่ในชื่อดังต่อไปนี้ ๑. นายชินวรณ์ บุญเกียรติ ๒. นายปรีชา สุวรรณทัต
๓. นายอลงกรณ์ พลบุตร ๔. นายนพดล ปัทมะ ๕. นายนิพนธ์ บุญญามณี
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ความหวังใหม่
๓ ท่าน เชิญครับ

นายวัชรินทร์ ศรีถาวร (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วัชรินทร์ ศรีถาวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร ขอเสนอ
รายชื่อกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ ๓ ท่าน คือ
๑. นายไพจิตร ศรีวรขาน ๒. ว่าที่ร้อยตรี สรชาติ สุวรรณพรหม
๓. นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ชำติพัฒนา ๓ ท่าน
เชิญครับ

นางสาวมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร
ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของ
สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในสัดส่วนพรรคชาติพัฒนา ๓ ท่าน
คือ ๑. พลตำรวจตรี วุฒิ สุกอศล ๒. นายสุนัย จุลพงศธร ๓. นายประสพ
บุษราตัม ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ พลังธรรม ๑ ท่าน

นางสาวอรทัย กาญจนชูศักดิ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน อรทัย กาญจนชูศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของพลังธรรม
๑ ท่าน ดอกเตอร์สุทิน นพเกตุ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ กิจสังคม ๑ ท่าน

นายอร่าม อามระดิษ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

อร่าม อามระดิษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคกิจสังคม จากจังหวัดสุรินทร์
ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคม กระผมขอเสนอ คุณพงษ์อุดม ตริสุขี ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ ประชากรไทย ๑ ท่าน
นายปิติพงษ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ปิติพงษ์ เต็มเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพฯ ประชากรไทย กระผมขอเสนอ นายสุวัฒน์ นิงสานนท์ เป็นกรรมาธิการ
ตามสัดส่วนของประชากรไทย ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ นำไทย ๑ ท่าน
นายปัญญา ศรีปัญญา (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ปัญญา ศรีปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น
พรรคนำไทย ขอเสนอ ท่านอำนาจ ยศสุข ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ เสรีธรรม ๑ ท่าน

นายบรรลุ สุขธิวารี (ตราด) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม บรรลุ สุขธิวารี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตราด
พรรคเสรีธรรม ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติแสดงทรัพย์สิน
และหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในสัดส่วนของ
พรรคเสรีธรรม ขอเสนอ คุณเอกภาพ พลซื่อ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ พรรคเอกภาพ
และพรรคมวลชน ๑ ท่าน

นายสุชาติ ศรีสังข์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม สุชาติ ศรีสังข์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม
พรรคเอกภาพ ในสัดส่วนพรรคเอกภาพ ขอเสนอ นายชงยุทธ ดิยะไพรัช
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบแล้วนะครับ ขอเชิญ
ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อ่านรายชื่อครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแสดงผล
และหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.

๑. นายโกคิน พลกุล ๒. นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล ๓. นายประสิทธิ์ ดำรงชัย
๔. นายชาญชัย แสวงศักดิ์ ๕. นายสมคิด เลิศไพฑูรย์ ๖. นายสกุล ศรีพรหม
๗. นายพีรพันธ์ พาลุสุข ๘. นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ๙. นายอร่าม
- โล่ห์วีระ ๑๐. นายวัชรินทร์ ฉันทะกุล ๑๑. นายชินวัฒน์ บุญเกียรติ
๑๒. นายปรีชา สุวรรณทัต ๑๓. นายอลงกรณ์ พลบุตร ๑๔. นายนพดล ปัทมะ
๑๕. นายนิพนธ์ บุญญามณี ๑๖. นายไพจิต ศรีวรขาน ๑๗. ว่าที่ร้อยตรี สุรชาติ
- สุวรรณพรหม ๑๘. นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ ๑๙. พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล
๒๐. นายสนธิ์ จุลพงษ์ ๒๑. นายประสพ บุษราคัม ๒๒. นายสุทิน นพเกตุ
๒๓. นายพงษ์อุดม ตรีสุขี ๒๔. นายสุวัฒน์ นิงสานนท์ ๒๕. นายอานวย ยศสุข
๒๖. นายเอกภาพ พลซื่อ ๒๗. นายชงยุทธ ดิยะไพรัช

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำหนดเวลาแปรญัตติ เชิญรัฐมนตรีครับ

นายโกคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

ขอ ๗ วันครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี กำหนดเวลาปรกติ ๗ วันนะครับ
ต่อไปจะใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่ ๒
เชิญเสนอความเห็น เชิญครับ

นายโกศล พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ขอร่างรัฐบาล
เป็นหลักครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพ เชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ผม เอกภาพ
พลซื่อ จากร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรม ขอเสนอของพรรคประชาธิปัตย์เป็นหลัก
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีเสนอฉบับอื่นอีกไหม ไม่มี
ก็เป็น ๒ ฉบับ ผมจะขอลามมตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรนำร่างของรัฐบาล
เป็นหลัก โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรนำร่างของ
ท่านรองฯ บัญญัติ บรรทัดฐาน เป็นหลัก โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยกับร่างของท่านรองฯ บัญญัติ
๑๑๕ เสียง เห็นด้วยกับร่างของรัฐบาล ๑๕๕ เสียง เป็นอันว่าที่ประชุมนี้
ขอนำร่างรัฐบาลเป็นหลักนะครับ หมาดระเบียบวาระ ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๐ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

รายชื่อผู้จตุรายนงานการประชุม

กรุณา พิมพ์สุวรรณ	นิเวรา คำงาม
รัชนิพร มณีนิล	นนทลี พจน์ปริญญา
นิยนา เปรมประพันธ์	สุทธิกานต์ มั่นนุช
สติมา จินทร์ไพจิตร	วชิราภรณ์ นันลังค์
เพทาย พันธุ์คุ้ม	ปวีญา กองสงฆ์
วัชรวิ วีระกิจน้อย	สุติมา ทองมา
นภัสสร มีคุณ	เพ็ญรุ่ง เลิศรัศมีสุวรรณ
ณัฐชนก วงศ์นิล	นภา วีระยุทธโกศล
ชนิกภา ศรีสมวงษ์	เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
ประภาลักษณ์ ปนบุตตา	จินตนา โชติกะนาวิน
อัมพา กันทิโกวิทย์	พุกชชาติ พรรณพราว
จิรภา เตี่ยวสกุล	สุภาภรณ์ ละอองแก้ว
วิภา สัตตวัตรกุล	อารีรัตน์ พัฒนโศภณพงศ์
หทัยกาญจน์ คงแก้ว	จงถนอม พลัดเสนา
วีรพร กิจกนศร	กัลยา พิมพ์เสน
เสาวลักษณ์ พลัดเสนา	รพีพร ศรีรัตนพรพงษ์
กนกวรรณ อรรถสิทธิ์	ภาวดี วรรณสถิตย์
ประทีป วัคเมือง	สะแกวรรณ คุ่มกิจ
วิภาวรรณ นิลบรรจง	รัตนา ลัมวิไลกุล
สุจิตรา อรุโณ	ดรุณี อ่ำเมือง
สายชล ไทขรวมมิตร	สมบัติ จันทร์ไพจิตร
บังอร แก่นกุล	อรปภา ทุนทองจันทร์
สาวิตรี อมรตานนท์	อุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์
วิศมี บานเย็น	อุษารัตน์ เกิดโสดศรี
สันทนา ทรัพย์พูนผล	สมพิศ ศรีวิบูลย์รัตนา
พรเทพ ไชยสงวนสุข	เยาวภา เนื่องพิมพ์
ประไพพิศ ดีสุน	รัตนา ภูระหงษ์
ฐานิสรา แก้วสถิตย์	พัชรี ไชคำพา

จิราพร พจน์วิชัย
กมลมาศ ทั้งสมติ

รสรินทร์ กนกอุดม
เบญจวรรณ พัฒนาประเสริฐ

คู่แท้ชั่ว เลทและพิมพ์ดีด

คณะกรรมการพิจารณาเปิดแผนรื่องงานการประชมลับ และตรวจรื่องงานการประชม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายบรูซ สงฆ์ประชา ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายคำรณ ๕ ลำพูน รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายนิธิ มงคลวิฑู รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายวิชัย วงศ์ไชย รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นายเอกภาพ พลซื่อ โฆษกคณะกรรมการ	
๖.	นายทวีศักดิ์ ศภาศรี ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๗.	นายวิภา ภูมิเหน่านัง ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๘.	นายสุชาติ ภูแก้วนาโธ ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ	
๙.	นายฉลาด ขามช่วง กรรมการ	
๑๐.	นายประภน เอื้อวฤทธิ กรรมการ	
๑๑.	นายปัญญา ศรีปัญญา กรรมการ	
๑๒.	นายวิเชียร ขาวชา กรรมการ	
๑๓.	นายสมัน สภารเมือง กรรมการ	
๑๔.	นายสมชาย สุนทรวิฑู กรรมการ	
๑๕.	นายอสมาน สระมาลา กรรมการ	
๑๖.	นายสมศักดิ์ ปรีศนันนทกุล เลขานุการคณะกรรมการ	
๑๗.	นางวาณี นาคสุวิฑู ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

สภาบริบรอนในคราวประชม

ครั้งที่ ๒๒, ๒๕๓๘, สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง

วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๘

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

